

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA

işçi-köylü

www.iscikoylu.org

126345 Sayı: 2003-01 1 *Yıl:1 *31 Ocak-13 Şubat 2003 *Fiyatı: 500 000 TL ISSN:1303-0299

Savaşı yaratan emperyalizmdir Haksız savaşı haklı savaşıyla alt edelim

✓ Uzun zamandır beklenen BM silah denetçileri raporu açıklandı. Raporda Irak'ta kimyasal silah bulunduğu dair yeterli hiçbir kanıt bulunmuyor. Ancak saldırı konusunda oldukça kararlı görünen ABD için raporun bir anlamı olmadı.

Saldırıya yeni gerekçe

ABD şimdi de Irak'ın silah denetçilerine karşı yeterince "samimi" olmadığını ileri sürerek tehditlerine devam ediyor. Irak'ın silah bildirimini yeterli olmadığını belirten ABD Dışişleri Bakanı Colin Powell saldırıda kararlı olduklarını "oyalama taktiklerine izin vermeyeceğiz. Irak için zaman hızla tükeniyor" diyerek gösterdi.

Türkiye saldırıda anlaştı

Türkiye'de ise bir yandan efendilerinin bir yandan da halkın gözüne hoş görünmeye çalışan devlet sahte "barış" söylemlerine ve "barış" turları düzenlemeye devam ediyor. Ancak gerçekler onları yalanlıyor. Kaldı ki ABD ile yapılan son görüşmelerde Türkiye'nin olası saldırıda rol alması ve doğacak zararlarının karşılanması konusunda anlaşmaya varıldığı biliniyor.

Emperyalist saldırganlık çeşitli demagojilerle devam ederken dünya halkları da buna karşı durmaya devam ediyor.

Hasan Yurtsever

SÖYLEŞİ... SÖYLEŞİ

Bir tarafta ABD 80 bin kişilik ordu ve silahlarla savaşa hazırlanmaktadır. Irak ve Ortadoğu'ya yönelik geliştirilen bu politika planlanmış bir saldırdır.

Sayfa 20-21

Kürt ulusal hareketi nereye gidiyor?

Kürt Ulusal Mücadelesi bugünlere silahlı mücadele ile gelmiştir.

Önemli olan Kürt Ulusal Hareketinin tavrıdır. İfade edilen, böyle bir ilişkililiğin olmadığıdır. Eğer gerçekten böyle ise bu olumluluktur. Ancak Kürt Ulusal Hareketi'nin bu konuda şüphelere yer bırakmayacak bir pratik tavrı ta-kınması gerekmektedir. Bu pratik tavrı da "savaş kışkırtıcılığı" olarak adlandırmak büyük bir yanılgıdır.

Unutmamak gerekir ki Kürt Ulusal Mücadelesi bugünlere silahlı mücadele ile gelmiştir. Bugün Kürt ulusunda bir ulusal bilinçten söz ediliyorsa, bunda silahlı mücadelenin yadsınamaz bir yeri vardır. Silahlı mücadeleyi savunmak ve bunda ısrarlı olmak olsa olsa, iflah olmaz reformistleri kızdırır. Reformizm, Kürt Ulusal sorununun çözümünü sağlayamaz. Faşizm, bu soruna çözüm getirmez, getiremez.

Sayfa 16-17

Başarının teminatı teori ile pratiğin uyumunda yatar

Bütün sürecin gerçekliğini sosyal gelişmenin bütünlüğünü hesaba katmayan bir Komünist Partisi'nin sınıf savaşımından başarıyla çıkması, devrimi geliştirip ilerletmesi düşünülemez.

Başkan Mao gücünü bilimsel düşünüş ve çözümleyiş tarzından alıyordu. Onda hazır reçete yoktur.

Ama somutu çözümlenme ve genel tecrübelerden yararlanma pratiği vardır. Sayfa 14-15

F TİPİNDE GİZLENMEYE ÇALIŞILAN GERÇEKLER

16 Ocak 2003 tarihli Radikal gazetesinde Ali Suat Ertoşun imzalı "F tipinde AB'ye uyum" başlıklı bir yazı yayınlandı.

Sayfa 10

MAYINLI ARAZİLER TARIMA AÇILSIN

Mayınlı arazilerin temizlenerek tarıma açılması ile 50 binin üzerinde üretici geçimini sağlayabilecek.

Sayfa 9

İşçi-köylü'den

ANTI-EMPERYALİST MÜCADELEDE YOĞUNLAŞMAK GÜNCEL GÖREVLERİMİZDEN BİRİDİR

Sayfa 30

Yakını yaratmanın coşkusu ve umudu ile hep birlikte, yürek yüreğe...

Tohum Kültür Merkezi'nin 7. kuruluş yıldönümü vesilesi ile düzenlenen konser, 19 Ocak 2003 tarihinde coşkulu bir şekilde gerçekleştirildi. Uzun, yorucu ama kitlelere birebir gitmenin, onların özlemleri ve tabi ki serzenişlerinin dillendirildiği görüşmelerin coşkusunun yaşandığı bir çalışmanın ürünü oldu konser

Kubilay İyit bir konuşma yaptı.

TKM'nin 7. yılına gelinceye kadar devletin birçok saldırısıyla karşı karşıya kaldıklarını, Merkez şubelerinin etkinlik salonunun üç yıldır keyfi bir şekilde mühürlü olduğunu, Kartal şubelerinin ise tamamen mühürlendiğini belirten İyit, bu saldırıların nedeninin ise TKM'nin halkların ilerici kültürünü sahiplenerek Yeni Demokrasi

lere değil, aynı zamanda emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı çıkmaktayız. Bizler bugün de yanbaşımızda bulunan Irak halkına karşı uygulanan ambargoya ve ABD emperyalizminin savaş senaryolarına karşı çıkmaktayız. Ancak bununla birlikte Saddam diktatörlüğüne de karşıyız. Bizim sahiplendiğimiz Ortadoğu'da baskı altında tutulan halkların başta emperyalizme ve yerel gerici- lere karşı olan savaşıdır. Emperyalist ve gerici savaşlara hayır şiarı altında Ortadoğu ve bütün dünya halklarıyla dayanışma içindeyiz"

Bu konuşmanın ardından TKM bünyesinde çalışmalarını sürdüren **Gulasor Halk Oyunları Ekibi**'nin gösterisi gecenin daha başlarında coşkulu bir atmosferi hakim kıldı.

Egemenler farklı ulus ve milliyetlerden halkı yok sayma politikalarından dolayı onlara ait kültürel zenginlikleri de baskı al-

tına alarak asimilasyona uğratmak ya da çıkarları doğrultusunda kullanarak farklı ve gerici bir yön vermek istemişlerdir. Ancak Anadolu insanının direngenliği ve başeğmezliği, egemenlerin bu politikalarını boşa çıkarmıştır. Dahası Anadolu insanının kültürel mirası, insanlık ailesinin devrimci, ilerici kültürünü zenginleştirmeye sahip özellikleri olan büyük bir hazinedir. **Anadolu topraklarındaki bu kültürel zenginlik ve hazine aynı zamanda her türden gericiliğe karşı da bir silahtır.** Ve bu silahı doğru bir şekilde kullanmak, geliştirmek ve mücadelenin hizmetine sunmak bir görevdir. İşte bu bilinçle yola çıkan TKM, bu konser etkinliğinde olanaklar ölçüsünde bu farklı seslere yer vermiştir.

Gulasor Halk Oyunları Ekibinin ardından sahneye çıkan **Kazım Koyuncu** Anadolu'nun bu zengin renklerinden Karadeniz'e ait Lazca ve Ermenice söylediği parçalarla salonu Kaçkarlara, Canıklere, Ilgazlara taşıdı. Salonda bulunanlar bir anda çalınan ezgilerle horon tepmeye, bilmeyenler de kendi halaylarıyla Karadeniz'in canlı, ritmik müziğine eşlik etmeye çalıştı.

Kendini yalnızca radyo ve televizyon stüdyolarına hapsetmeyen, toplumun sorunlarını da sahiplenen Tohum dostu **Ekrem Ataer** de TKM'yi 7. kuruluş yıldönümü etkinliğinde yalnız, geceye katılanları da onusuz bırakmayarak Kazım Koyuncu'nun ardından sahneye çıktı. Kitlenin hep bir ağızdan Ataer'e "sanki daha önce defalarca çalışılmış gibi" vokal yapması kendisiyle dinleyenleri, sevenleri arasındaki bağı ortaya koyuyordu. Bu duyguyu "işte bundan korkuyorlar. Hep bir ağızdan söylediğimiz türkülerden, bu salonları binlerle dolduran bizlerden korkuyorlar" şeklinde ifade eden Ekrem Ataer'in herkes için ama öncelikle kadınlarımız, tutsak ve şehit analarımız için söylediği türkü de coşku ve duygu yüküyle karşılandı.

Devamı sayfa 25'te

30 yılın umudu, coşkusu, kararlılığı ve bilinciyle harmanlanan Partizan yürekler ve Partizan dostları bu kez **Bostancı Gösteri Merkezi**'nde biraraya geldiler. **Tohum Kültür Merkezi'nin 7. kuruluş yıldönümü** vesilesi ile düzenlenen konser 19 Ocak 2003 tarihinde coşkulu bir şekilde gerçekleştirildi. Uzun, yorucu ama kitlelere birebir gitmenin, onların özlemleri ve tabi ki serzenişlerinin dillendirildiği görüşmelerin coşkusunun yaşandığı bir çalışmanın ürünü oldu konser. Gecenin başlama saati yaklaştıkça Gazi'den, Yenibosna'dan, Soğanlı'dan, Okmeydanı'ndan, Gebze'den, Esenyurt'tan, Avcılar'dan, Sarıgazi'den... gelen otobüslerle salon dolmaya başladı. Salonun ön sıraları şehit, tutsak ailelerine ve ölüm orucu gazilerine ayrılmıştı. Umutun

harmanlandığı merhabaların ardından devrim ve komünizm şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu çağrısı yapıldı ve "onlardan öğrenme ve zafere yürüme" bilinci ile salondaki herkes saygı duruşunda bulundu. Alkışlarla son bulan saygı duruşunun ardından TKM a d n a

Kültürünü yaratma mücadelesini vermeleri olduğunu ve onların uşakları için insanları ve ülkeleri köleleştirmenin en önemli adımlarından birinin de kültürü, sanatı, gelenek ve görenekleri yozlaştırmak olduğunu vurgulayan Kubilay İyit, sözlerine şöyle devam etti.

"Kültür ve sanat alanında bu anlayışlara karşı çıkarken sadece ülkedeki egemen-

işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

ABONELİK ŞARTLARI
6 AYLIK: 10.200.000
1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İsteddiğiniz süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız. Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

Yurtdışı Hesap Numaraları
Sema Gül
Euro Hesabı

Ziraat Bankası
İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009
Emlak-Halk Bankası
Atatürk Bulvarı Şubesi: 00 238 041
Vakıf Bank
Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

ABD'nin söylediği her şey yalandır

ABD'nin sadece Irak'a saldırı için ayırdığı pay, 140 milyar dolardır. ABD bu saldırı sırasında ortaya çıkacak zararlarını nereden karşılayacağını da hazırlamış durumda. Bu kaynak "Irak petrolleri" dir.

Geçtiğimiz hafta BM silah denetçilerinin "Irak'ta silah izine rastlamadık" açıklamalarının ardından ABD küstahça saldırı hazırlıklarına devam ediyor. Bu arada her ne kadar "gerçekçeye ihtiyacımız yok" dense de bir bahanenin varlığının da fena olmayacağını düşünen ABD değerli bir maden bulmuşcasına hurdaya çıkmış silah başlıklarına sarılıyor. Ancak bu tavrı ile karikatürlere konu olmaktan öteye gidemiyor.

Başka bir açıdan bakıldığında ise ABD için sürenin oldukça daraldığı rahatça görülebilecek bir gerçektir. Çünkü BM Güvenlik Konseyi 2001 yılının Kasım ayında silah denetim heyetini Irak'a gönderirken müfettişlere iki aylık bir süre tanımış ve Irak'ta kitle imha silahı bulunup bulunmadığına dair raporu en geç 27 Ocak 2003 tarihinde istemişti. Ancak bir tekrar yapma riskini de göze alarak Irak'ın nükleer silah tarihine baktığımızda ABD'nin bu yalan söylemlerle neyi hedeflediğini rahatça ortaya çıkarabiliriz. **Irak 1970'li yıllarla birlikte sahip olduğu tüm kimyasal, nükleer ve biyolojik silahları ve bunlarla ilgili malzemeleri başta ABD olmak üzere çeşitli emperyalist ülkelerden sağlamıştır.** O dönem bu silahları İran'a karşı kullanması için tahsis eden emperyalistler Saddam'ın bu silahları kullanarak İran ve Kürtlere karşı giriştiği tüm katliamlarda seslerini dahi çıkarmamışlardır. Ve 1991 yılı sonrasında özellikle 1998'e kadar BM silah denetçileri Irak'ın elindeki tüm silah ve malzemeleri yok et-

miştir. O tarihten sonra da Amerika altı ayrı uydu aracılığı ile Irak'ı sürekli denetleyerek kendi denetiminden çıkmasına engel olmuştur. Ancak tüm bunlarla yetinmeyen ABD yine de silah denetçilerinin bölgeye giderek bir savaş sebebi uydurmasını dayatmıştır. **Görünen odur ki ABD'nin Irak'la ilgili söylediği her şey yalandır. Hatta denilebilir ki ABD'nin her konu ile ilgili söylediği her şey yalandır.** Ki asıl hedef sürekli dillendirildiği gibi "Irak'a demokrasi götürmek" veya da "dünya halklarını Saddam'ın zulmünden kurtarmak" değildir. **Amaç Ortadoğu'ya adeta bir ahtapot gibi yapışarak bir yandan bu stratejik bölgeye hakim olmak bir yandan da tıpkı kan emici bir sinek gibi Ortadoğu'nun zengin kaynaklarını ve Ortadoğu halklarının kanını emmektir.** Binlerce insanın ölmesi, yüzlercesinin sakat kalması pahasına da olsa amaç budur. Kaldı ki Körfez savaşı yıllarında yaşananlar yarın önümüze çıkacak tablonun en açık ve yalın tablosudur. Bu saldırı sırasında binlerce insan ölmüş, yüzlercesi yaralanmış ve sakat kalmış, 400'ü aşkın ülke ise bu saldırıdan dolayı ya da dolaysız etkilenecektir. ABD açısından ortaya çıkan bir diğer çarpıcı veri de saldırı sonrasında orada görev yapan 25 bin askerin psikolojik tedaviye ihtiyaç duyar hale gelmiş olmasıdır. Irak saldırısı özgülünde yapılan araştırmalara göre ise bu saldırı sırasında tahmini olarak 70 bin çocuk ölecek. **200 bin çocuk sakat kalacak ve savaş sonrasında ise 1 milyon civarında**

Irak'ta da Ortadoğu'da da halklar kendi kaderini tayin edecek güce ve kudrete sahiptir.

çocuk saldırının psikolojik tahribatını yaşayacaktır. ABD'nin bu yıllık bütçesinde silahlanmaya ayırdığı payı da hatırladığımızda saldırının boyutunu da tahmin edebiliriz. Bu rakam 355 milyar dolar civarındadır. Bu miktarda bir para ile örneğin dünyadaki tüm AIDS'li insanlar tedavi edilebilir. Ya da tüm açlık çeken insanlar doyurulabilir. Yine yapılan araştırmalara göre ABD'nin sadece Irak'a saldırı için ayırdığı pay, 140 milyar

dolardır. ABD bu saldırı sırasında ortaya çıkacak zararlarını nereden karşılayacağını da hazırlamış durumda. Bu kaynak "Irak petrolleri"dir.

Bu açıdan bakıldığında diğer emperyalist ülkelerin özellikle Almanya ve Fransa'nın sözde barış yanlısı tutumlarının yanında Türkiye'nin "arabulucu" misyonu oynamaya çalışan tutumu da önemlidir. Savaş ve özellikle Amerikan karışıklığını seçimlerde dahi oy toplamak için bir araç

olarak kullanan ve başarıya ulaşan emperyalistler kendi aralarındaki ilişkileri de gözler önüne seriyorlar.

Türkiye ise AKP hükümetinin üstlendiği yeni rolle tam bir ateş çemberinin içine doğru yol almaktadır. Bu açık ortada olan bir gerçektir. Çankaya'da yapılan zirvenin ardından her ne kadar hükümet "sınırlı destek vereceğiz" açıklamaları yapsa da 150 kişilik Amerikan heyeti 8 üs ve 3 limanda incelemelerde

bulunarak notlarını alıp gittiler. Bu noktada Arap ve Ortadoğu liderleri ile yapılan barış turları vb.nin tek bir amacı vardır. O da bir yandan efendilerini memnun ederken bir yandan da halkın hoşnutsuzluğunu törpülemektir. Ancak gerçekler yenilip yutulacak ya da hasır altı edilecek türden değildir. Çünkü bir yandan bu barış turları devam ederken bir yandan da ABD'li savaş uzmanları incelemelerde bulunmakta, stratejik bölgeler saldırıya hazırlanmaktadır.

ABD ise tüm sorumluluğu Saddam'ın omuzlarına yıkarak "eğer dayatmalarımızı kabul ederse saldırmayız" söylemleri ile su yüzüne çıkmaya çalışmaktadır. Oysa bu, ABD'nin diğer tüm tehditleri kadar aşağılık bir tutumdur. Ancak hem dünyada hem de ülkemizde bu oyuna bilinçli ya da bilinçsiz gelerek olayın düğüm noktasını Saddam'ın dayatmaları kabul edip etmemesine bağlayanlar vardır. Oysa ki sorunun düğümlendiği yer kesinlikle Saddam değildir. Bu Saddam'ı savunmak vb. bir tavır gibi algılanmamalıdır. Saddam binlerce insanın katili olan bir diktatördür. Ancak bu ABD'nin kendi çıkarları için bölgeye müdahale etmesini haklı çıkaracak bir etmen değildir.

Sorun emperyalizmin hiç çekinmeden herhangi bir ülkenin iç işlerine bu denli karışacak cüreti göstermesidir. Kaldı ki ABD'nin bu söylemi de aslında Irak ve Ortadoğu halklarına yönelik bir saldırı ve bir hakarettir. Irak'ta da Ortadoğu'da da halklar kendi kaderini tayin edecek güce ve kudrete sahiptir.

Sınıfsal Bakış

KUVVEDEN FİİLE ÇIKAN HALKLARIN GÜCÜ

Bir ay öncesine kadar ağırlıklı olarak hafta sonları gerçekleştirilen **emperyalist saldırganlığa karşı protesto eylemleri**, artık her güne yayılan bir **süreklilik** kazanmıştır. Dünyanın dört bir yanını saran gösteriler, çok daha büyük katılımlara sahne oluyor. Büyük bölümü sermayenin kontrolü altındaki medya kuruluşları, halkların ABD saldırganlığına karşı oluşturduğu direniş cephesinin görüntülerine ilk sıralarda yer vermek zorunda kalıyorlar.

Çığ gibi büyüyen ve günlük yaşamın birinci gündemini oluşturan bir ağırlığa ulaşan emperyalist saldırganlık karşıtlığı, ezilenler cephesinde büyük bir **dayanışma atmosferi** yaratmıştır. Ortak bir dil tutturarak, ortak şiarlar haykıran, ortak düşmanı hedefleyen **itiraz rüzgarı fırtınaya dönüştü**. Birbirini tetikleyen ve motive eden protesto dalgası emperyalist karargahları ciddi bir biçimde sarsmaya başladı. ABD topraklarında da etkili olan bu cereyan, savaş baronlarının **hesaplarını bozacak bir ivme** yakalamış durumdadır.

Kitlelerin yaygın ve sürekli eylemliliğinin yarattığı **basınç**, saldırganlığın başını çeken ABD'de öfke ve şaşkınlık, İngiltere'de tereddüt

doğururken, dolaylı destekçi ya da **"tarafsız"** konumlanıştaki devletlerde **"itirazcı"** bir pozisyona sürüklenme yarattı. Faşist Türk devleti gibi uşak rejimler ise halkının ve dünya halklarının bu öfke seli karşısında **"barış yanlılığı"** yalanlarını sürekli terennüm eder bir çizgiye sürüklendiler.

Bu durum, 8 haftalık bir **"araştırma/casusluk faaliyeti"** sonrası 27 Ocak'ta BM Güvenlik Konseyi'ne sunulan **"denetçiler raporu"**nda ABD'nin kullanmasına uygun ibareler ve vurgular olmasına karşın değişmemiştir. Zira dünya halklarının büyük çoğunluğu bilmekte ve inanmaktadır ki, BM GK'nin 1441 sayılı kararı doğrultusunda yapılan denetimler **"yasak savma"**dan ibarettir ve ABD'nin bu yolu tüketme ihtiyacının ürünü olarak gündeme gelmiştir.

Yine görülmektedir ki, ABD Dışişleri Bakanı **Colin Powell**'in son rapor açıklanmadan bir gün önce yaptığı konuşmada bir kez daha altı çizildiği üzere, ABD **"tek başına saldırı hakkını elinde tutma"** tutumunu sürdürmektedir. Yani, ispat yükümünü **"yeni"** bir hukuk anlayışıyla suçlanana yıkan ABD emperyalizmi, **"kanıt"** aramamakta, kendi

sözünü yasa, tavrını/tutumunu meşru ilan etmektedir.

ABD emperyalizminin **"kararlılık"** gösterisiyle başlayan tehdit-taciz-saldırganlık süreci, karşı koyuşunu ciddi bir potansiyele dönüştürerek **aksi bir kararlılıkla** set oluşturarak halkların sergilediği tavır neticesinde, vade biçilemeyecek boyutta bir **hesaplaşma** aşamasına ulaşmıştır. Emperyalizm ve çeşitli ülkelerdeki faşist ve gerici uzantıları ile ezilenlerin/yoksulların giderek yüksek tansiyonda cereyan eden bu çatışması **"denetçiler raporu"**ndan sonra daha da şiddetlenmektedir.

Bu koşullarda emperyalist saldırganlığa karşı eylemliliklerin, ulaştığı seviyeden daha da ileriye taşınması ve daha etkili biçimlerle sürdürülmesi gerekmektedir. **En geniş katılımı** sağlamayı hedefleyerek, üretimi durdurmadan sektöre uğratmaya, boykotlardan işgallere kadar çok çeşitli eylem ve direniş biçimleriyle **güçlendirilecek ve zenginleştirilecek** emperyalist saldırganlık karşıtı etkinliklerin, eş zamanlı bir biçimde, bugün ulaştığı seviyeyi aşacak bir tempoda sürdürülmesi gerekmektedir.

Yürütülecek faaliyet, sıradan bir protesto kampanyası olarak değerlendirilemez. En yalın açılımıyla, haksız savaşlara ancak haklı savaşlarla son verilebileceği, kalıcı ve gerçek barışın savaşarak elde edileceği gerçeği, soyut ve genel bir başlık anlamında **"savaşa hayır"** darlaştırmasında karartılmamalıdır. İçinden geçtiğimiz sürece, elde edilecek sonuçların **demokratik halk devrimi** mücadelesi açısından kapsamı ve derinliği nedeniyle son derece so-

rumlu biçimde yaklaşılması, **bütün güçlerin** seferber edilmesi gerekmektedir. Bu muharebe, emperyalistlerin kısa süreli planlarından öte, orta ve uzun vadeli daha büyük hesaplarını bozmayı hedefleyen bir perspektifle yürütülmelidir.

Çatışmanın bugün gelinen noktada dahi ezilen ve sömürülenler cephesindeki kazanımları çok değerlidir. Her şeyden önce, kendi tahakkümünü pervasızca dayatan, bütün dünyaya meydan okuyarak terör estiren ABD emperyalizmine **kafa tutma cesareti ve ciddiyeti**; eş zamanlı bir şekilde gösterilmekle, halkların potansiyeli **kuvveden fiile** çıkarılmış olmaktadır.

Sınıf mücadelesinin atardamarları daha güçlü kan pompalamakta, bu canlanmanın yarattığı devrim **kalıcı mevzi ve kurumlar** yaratmaktadır. Bugün hemen her ülkede ve ülkeler arası çapta kurulan çok sayıda platform, ittifak, cephe, inisiyatif, birlik vb. oluşumlar emperyalizme karşı mücadelenin giderek yükseleceği önümüzdeki süreçte **önemli işlevler** üstlenecektir.

Gerçek düşmanın deşifre edilmesine paralel, hem halk sınıfları hem de halklar arasında dostluk, kardeşlik ve birlik duygularının pekişmesine **proleter dünya devrimi** sürecinde büyük ihtiyaç bulunmaktadır. Bunun güçlü ve kalıcı bir biçimde gelişmesinin yegane yolu birlikte mücadele etmekten geçmektedir. Bugün Irak halkının yanında, ABD ve yandaşlarının karşısında saf tutmak **eşikten ilk basamağa çıkmak** anlamına geliyor.

Miloşević, Taliban, Saddam gibi diktatörleri/canavarları yaratan,

kullanıp tükettikten sonra saldırlarına malzeme kılarak harcayan/harcamaya çalışan; ne **"anti-terörizm"** sahtekarlığı, ne **"rejim değişikliği/insani müdahale"** palavrası, ne de baş üreticisi ve satıcısı oldukları **"kitle imha silahları"** bahanesi açısından inandırıcılıkları kalan emperyalistler; hegemonyacı, yayılcı, sömürücü, zalim ve katliamcı yüzlerini gizleyememektedirler. Dünyanın dört bir yanından akan protesto eylemlerine ait fotoğraf karelerine yansıyan çeşitli dillerdeki döviz ve sloganlar bu gerçeği açık bir biçimde ifade etmektedir.

Kamuoyuna açıklanan bütün ortak bildirimlerde, imza metinlerinde, deklarasyon ve konuşmalarda **ortak bir tema** halinde emperyalizmin iki yüzülüğü, saldırganlığı, terörizmi işlenmektedir. Dahası **en önemli vurgu**, giderek artan bir biçimde, emperyalistlerin o **"muazzam"** güçlerinin pek ala yenilgiye uğratılabileceğine, bunun için birlik ve mücadelenin gerekliliğine yapılmaktadır.

Gelinen bu nokta, yakalanan bu tema, elde edilen bu birlik ve dayanışma, geliştirilen bu direniş ve mücadele, sınıf savaşımının **iktidarı isteyen** bir rotayı yakalamasında komünistlerin önüne büyük fırsatlar çıkarmaktadır. Politikleşmenin elverişli bir ortam yakaladığı anti-emperyalist mücadele şartları, iyi değerlendirilmek durumundadır. İkinci emperyalist paylaşım savaşı döneminde ağırlıklı olarak Avrupa ve Asya'da elde edilen büyük kazanımların, **kararlı, tutarlı ve direngen bir anti-faşist anti-emperyalist mücadele/savaş** zemininde gerçekleştirildiği unutulmamalıdır.

IMF'nin son ziyareti; özelleştirme, işsizlik, sefalet

% 5 oranında büyüme, % 20'lik enflasyon hedefi(!) ni eyleme dönüştürme hedefli taslak; şubat ayında gerçekleşecek IMF ziyareti ile kesinleşecek. Ama şunu da hatırlatmakta yarar var. Şimdiden taslaktaki maddeler uygulanmaya başlandı bile.

17-18 Ocak tarihleri arasında artık alışık olduğumuz bir IMF ziyareti daha gerçekleşti. IMF 1. Başkan Yardımcısı **Anne Koueger** tarafından Ankara ve İstanbul'da gerçekleşen görüşmelere, Hazine Müsteşarlığı, BDDK (Banka Düzenleme Denetleme Kurumu), Merkez Bankası Bürokratları, Maliye Bakanı **Kemal Unakıtan**, Devlet Bakanı **Ali Babacan**, Başbakan Yardımcısı **Abdullah Şener** ve Başbakan **Abdullah Gül** katıldı. Görüşmelerde IMF'ye bağlılığın yeni kurulan hükümetle teyit edilebilmesi anlamına da gelen 2003 yılı Bütçe Taslağının hazırlanması vb. konular ele alındı. Dört madde halinde özetlenebilecek taslakta daha şimdiden birçok madde yasalastı bile. Bu maddeler kısaca şöyle;

*Kamu Harcama Reformu ile KİT'lerdeki atıl kadroların tasfiyesine yönelik düzenlemelerin tamamlanması yani özcesi yüzlerce insanın daha atıl kadro olarak değerlendirilerek işinden atılması ve sefaletle yüz yüze bırakılması.

*Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu bünyesindeki banka sorunlarının çözümü kavuşturulması.

*Tekel ve Şeker fabrikaları gibi önemli kuruluşların özelleştirilmesine ilişkin

adımlar atılması. Daha önceki hükümetten özelleştirme politikasını olduğu gibi devralan AKP hükümetinin ülke ekonomisi yönünden en kritik kurumları peşkeş çekmenin önünü bu yasa ile açmayı planlıyor.

*Vergi reformunun ikinci etabına ilişkin yasal düzenlemelerin hazırlanması. Yani vergi kaçakçılarının büyük patronların vergi borçlarını affederek bunun yükünü emekçilerin omuzlarına bindirmenin hesaplarının yapılması.

Devlet Bakanı Ali Babacan'ın ifadesiyle bütçe ile ilgili çalışmalar tamamlanmış durumda Şubat ayında IMF heyeti bir kez daha Türkiye'yi ziyaret edecek. IMF bu ziyaretinde Ankara'ya "borçların ödemesi için en az % 6,5 oranında faiz dışı fazla para verin ki borcunuz daha fazla büyümesin" uyarısında da bulundu. O zaman şu soru akla geliyor;

"Önceden hazırlanan bu ödemeler nasıl gerçekleşecek?"

Çözüm formülü ise açık; kısaca emekçinin daha fazla sömürülmesi, işten atılmaları yoğunlaşması, emekçiler için açlık ve sefaletin yükselmesi vb. olarak özetlenebilir.

IMF ile karara bağlanan bu kararları

madde madde açarsak;

***Vergi affı ne getiriyor?** Vergi Barışı Projesi olarak sunulan pakette 2003 yılı için yapılan zamlarla 2,4 katrilyon lira gelir elde edilmesi hedef olarak konuluyor. Bu proje uygulanmadığı zaman ise elde edilecek gelir miktarı 7 katrilyon lira(!)

Projeye göre gecikme zammı ve cezaların tamamı siliniyor. Ancak 9 milyar lira vergi borcu bulunan bir mükellef TEFE baz alındığında 3,1 milyar lira fazla ödemiş olacak. TEFE yerine gecikme zammı ve faizini % 80'i alındığında ise 2,8 milyar lira ceza ödeyecekti." (Radikal, 17 Ocak)

Vergi rekortmenlerinin (ki onların da kimin parası ile ödediği herkesin malumudur) dışında vergi ödemenin vatan borcu, namus borcu olarak yine emekçinin sırtına eklenerek devam edecek yani...

Vergi affı gibi düzenlemelerin gelir azaltıcı etkisi olduğunu düşünen IMF'nin taslakta yapacağı değişiklikler ise Şubat'ta gerçekleşecek ziyarette fazla şartı olmayacak gibi görünüyor.

***Nayloncuya af geliyor;** Projeye göre naylon fatura düzenleyen, basan ve defterlerinde tahribat yapanlara da pişman olmaları halinde af yolu açılmış oluyor.

Naylon fatura hazırlamakla suçlananlar vergi tahribatının % 50'sini ödeyerek ya da pişmanlık beyannamesi vererek suçlarından kurtulacaklar.

***Özelleştirmeler hızlanarak devam edecek;** Yine 17 kurum ve bu kurumlara bağlı kuruluşları satarak toplam 4 milyar dolarlık gelir elde etmek hedefleniyor.

Bu ise emekçiler için daha fazla yoksulluğun kapısını aralıyor. Bir yandan bu kurumlarda çalışan yüzlerce insan işsiz kalırken bir yandan da üreticiler zor koşullarda kalacaktır. TEKEL, Şeker Fabrikası, Milli Piyango İdaresi, TÜPRAŞ, PETKİM gibi kuruluşlar öncelikle şahsından gelir beklenen kuruluşlar arasında.

***Kaynak aktarımlarında çare yine 'kemerleri sıkın projesi';** Görüşmeler sonucunda özelleştirme paketinin yanında bir de kaynak paketi hazırlandı. Uzun süredir devam eden KİT'lerdeki personelin bir kısmının tasfiyesine yönelik düzenlemelerin bitirilmesi bekleniyor. Kamuya alınacak personel sayısında ise azaltmaya gidilecek. Personel alımı 55 binden 35 bine düşürülecek. Paketin temel gelir kaynağı kamuya işçi alımını azaltmak olarak konulmuş. Diğer bir gelir kaynağı ise

ÖTV'nin artırılarak zam yapılması. Tütün ve alkollü içkilerden alınan ÖTV miktarı artırılarak 1,2 katrilyon kaynak ayrılması planlanıyor.

Kısaca zamlar kapıda. Emekli ve memur maaşlarına zam yapılarak gelirin azaltılacağı görüşünün vurgulandığı pakette ÖTV'lerde gerçekleşecek zamlarla tüm halk yoksulluk sınırının da altında yaşamını sürdürmeye çalışacak.

% 5 oranında büyüme, % 20'lik enflasyon hedefi(!) ni eyleme dönüştürme hedefli taslak; şubat ayında gerçekleşecek IMF ziyareti ile kesinleşecek. Ama şunu da hatırlatmakta yarar var. Şimdiden taslaktaki maddeler uygulanmaya başlandı bile. IMF temsilcisi Anne Koueger son olarak taslağın hedefine ulaşılabilmesi için programa sıkı sıkıya bağlı kalınması uyarısını yapıyor. Bu uyarı önlemlerin arasında oldukça ilginç olanları da var. Örneğin Koueger emekçilere "etkisi aynı olan ilaçlardan ucuz olanı tercih edin" önerisini bile yapabilmektedir.

A'dan Z'ye tüm konularda yaşamımızın bir parçası olan IMF politikalarına tıpkı diğer hükümetlerde olduğu gibi bu hükümetin de uşaklıkla efendisinin emirlerine uyacağı bir gerçektir.

Gazetemize yönelik saldırıya Yargıtay'dan onay!

18 Haziran 2001 tarihinde İstanbul Çemberlitaş'ta gözaltına alınarak 24 Haziran 2001 tarihinde tutuklanan gazetemiz çalışanı Memik Horuz'a yönelik saldırı Yargıtay'da onay-

ca 15 yıl hapis cezasıyla sonuçlanan saldırı, Yargıtay tarafından da sürdürülerek **22 Ocak 2003** tarihinde onaylandı.

Baştan sona tam bir hukuk katliamı olan "yar-

Baştan sona tam bir hukuk katliamı olan "yargılama" süreci sonunda, itirafçı Erol Çetin adlı şahsın yalan olduğu defalarca somut delillerle kanıtlanan itirafları doğrultusunda Horuz'a ceza verilmiştir.

landı. 13 Haziran 2002 tarihinde, Ankara 2 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde, "TKP/ML TİK-KO üyesi olduğu" iddiasıyla, Türk Ceza Kanunu'nun 168/2.

maddesi uyarınca 15 yıl hapis cezasıyla sonuçlanan saldırı, Yargıtay tarafından da sürdürülerek **22 Ocak 2003** tarihinde onaylandı.

Baştan sona tam bir hukuk katliamı olan "yar-

gılama" süreci sonunda, itirafçı Erol Çetin adlı şahsın yalan olduğu defalarca somut delillerle kanıtlanan itirafları doğrultusunda Horuz'a ceza verilmiştir.

Gazetemiz sayfalarında işçinin, köylünün ve tüm ezilenlerin sorunları, çektiği acılar ve bunların sorumlularının gerçek yüzleri vardır. Onlar halkın bilinçlenmesinden korkmaktadır. İşte bu yüzden çalışmamız Memik Horuz'a yönelik iddia edilen tüm suçlamaların gerçek dışı olduğu ispatlan-

masına rağmen F tipi hücrede tutulmaktadır.

Gazetemiz üzerindeki baskılar; çalışanlarımıza yönelik gözaltı, tutuklama ve işkence terörü; çıkardığımız her sayının toplatılması, yayınlarımızın yasaklanması gibi saldırılar tüm hızıyla sürmektedir. Son süreçte yaşadığımız bir başka örnek de Turhal İrtibat büromuzun süresiz olarak mühürlenerek, çalışmamız **Sefagül Kesgin**'in bir kişinin ifadeleri doğrultusunda tutuklanmasıdır. **Memik Horuz**

üzerinde oynanan oyunun benzeri bugün de **Kesgin** üzerinde oynanmaktadır. Yine geçtiğimiz hafta Ankara İrtibat Büromuza çalışmamızın olmadığı bir zamanda "kimliği belirsiz" kişiler tarafından gizlice girilmiş ve bürodaki eşyalar dağıtılmıştır. Ancak çeşitli biçimlerde gazetemize yönelik saldırıların varlığı bugün de dün olduğu gibi bizleri yayın çizgimizden ve gerçekleri yazmamızdan alıkoyamayacaktır. **(H. Merkezi)**

"Herkes Irak'ta savaşa hayır diyemez"

Öyle ki son haftalarda "savaş karşıtı" maskesini yüzünden eksik etmeyen devletin yöneticileri kimlerin savaşa hayır diyebileceğine, kimlerin diyemeyeceğine de karar veriyor!

Türkiye halkının büyük bir çoğunluğu şu ya da bu nedenle Irak'ta savaşa karşı çıkıyor ve hemen hemen tüm illerde platformlar kurulup eylemler düzenleniyor. Devlet **genel olarak** bu eylemlere karşı çok ses çıkarmamakla birlikte, özel olarak kendileri ve sistemleri için tehlike olarak gördüğü devrimcileri bu hareketlerden tecrit etmeye çalışmakta, onların yaptıkları eylemlere ise sal-

dırmaktadır. Öyle ki son haftalarda "savaş karşıtı" maskesini yüzünden eksik etmeyen devletin yöneticileri kimlerin savaşa hayır diyebileceğine, kimlerin diyemeyeceğine de karar veriyor!

İşte 26 Ocak'ta Beyazıt Meydanında Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu'nun düzenlediği eylem örneğinde de bunun açık bir örneği yaşandı. Polis eylemden bir gün önce tüm devrimci ve

sosyalist basın ve kurumları dolaşarak yanda yayınladığımız İstanbul Valiliğine ait belgeyi tebliğ etti. "...eyleme kurumunuzun da **kitlesel olarak** katılarak destek vereceği bilgisi alınmıştır" denilen belgede bu "kanunsuz olarak düzenlenecek olan eyleme katılmanız halinde tüzel kişiliğiniz ve üyeleriniz hakkında adli ve idari işlemlerin başlatılacağına bilinmesini..." şeklinde de

bir "ihtar"da bulunulmaktadır.

Devletin demokratik alanda dahi en ufak bir eyleme tahammülsüzlüğü hepimiz açısından "**malumken**" özellikle eylem öncesinden ve özellikle İşçi köylü, Kızılbayrak, Devrimci Demokrasi vb. devrimci ve sosyalist basına ve Tohum Kültür Merkezi gibi kurumlara verilen bu belgeyle bir ilk'e daha imzasını atmıştır. **(H. Merkezi)**

OHAL "kalktı", uygulamaları devam ediyor

Devletin "OHAL kalktı" açıklamalarının ardından yaşananlara baktığımızda gerçeklerin böyle olmadığını görüyoruz.

Konu ile ilgili Meclis İnsan Hakları İnceleme Komisyonu, incelemelerine devam ederken Tunceli Barosu da **20 Ocak 2003** tarihinde "**OHAL sonrası Tunceli'de insan haklarının durumu**" başlıklı bir rapor yayınladı. Raporunda OHAL'in kaldırıldığı iddia edilen süreçten sonra yaşanan hak ihlalleri örnekleri ile veriliyor. Derişim nüfusunun OHAL döneminde 160 binlerden 80 binlere düştüğünün de belirtildiği raporda köylerin üçte ikisinin boşaltıldığı ve in-

sanların en temel haklarından dahi mahrum bırakıldığı belirtiliyor.

İŞKENCE DEVAM EDİYOR

OHAL'in "kalkmasının" ardından da işkence yapıldığına dair şikayetlerin devam ettiğinin belirtildiği raporda işkence yapanlara verilen cezaların artırılması, işkence davalarında zaman aşımı olayının kaldırılması, işkence faillerini koruyan hükümlerin kaldırılması vb. talepler yer alıyor. Ayrıca yine raporda hapishanelerde devam eden tecrit ve izolasyonun da kaldırılması gerektiği belirtiliyor.

Yaşanan hak ihlallerinin de örneklerinin verildiği rapor çarpıcı

alıntılarla dolu. Örneğin 27 Ekim 2002 tarihinde merkeze bağlı **Baldan** köyü civarında ava giden **Cem Diribaş, Adil Diribaş, Gürkan Diribaş, Ayhan Özel ve İsmail Can** isimli kişilere Tunceli Komando Tugayı'na bağlı askeri birliklerce ateş edildi.

Raporda mağdurların anlatımlarında bölge karakoluna ava gideceklerine dair beş kez haber verdikleri, komandoların kendilerinin avcı olduklarını bildiklerini buna rağmen yakın mesafeden öldürmek için ateş ettiklerini, olayda **İsmail Can**'ın ağır yaralandığı, diğer avcılarının gözaltına alınarak ardından tutuklandığı belirtiliyor.

KÖYE DÖNÜŞ İZNI YOK

Raporda ayrıca köylere dönüş için engellerin devam ettiği, bazı bölgelerde güvenlik gerekçe gösterilerek köylülerin köye dönüşlerine izin verilmediği belirtiliyor. Yine bu yaşananlara dair bir örnek de **Hozat** ilçesinde yaşanıyor. Ekim ayında 51. Tugay Komutanlığına bağlı atış poligonunda bulunan bomba ve roket parçalarını satmak için çarşıya getiren **Uğur Aslan, Gürkan Güner ve Uğur Güner** isimli çocuklar patlama sonucu yaşamalarını yitiriyor. **Hıdır Çelik** ve **H. Ç.** isimli çocuk ise yaralanıyor. Ayrıca atış poligonunda hiçbir uyarının olmadığı da raporda yer alan bilgiler arasında. **(Malatya)**

ÇÖP TOPLAMAK DA SUÇ!

Yoksulluk sınırının 1 milyar lirayı aştığı, işsizliğin insanların belini büküğü Türkiye'de "ekmeğini çöpten kazananlar" her geçen gün artıyor.

Yıllardır ekmeğini çöpten toplayarak kazanan yoksul insanlar şimdi bir de sanık sandalyesine oturuyor.

Şaban Topçu (41), **İsmail Dalkıran** (21) ve yaşları 18'den küçük olan **M.Ç** ve **A.Ç** bu insanlardan sadece bir kaçı. İkisi çocuk dört kişinin "suçları" ise "çöp döküm alanından çöp çaldıkları" iddiası. "**İşte Türkiye**" dedirtecek türden.

Söz konusu 4 kişi 23 Ekim 2001 günü Gürpınar Belediyesi çöp döküm alanından topladıkları çöpler için önce karakola götürüldüler. Sonrasında ise mahkemeye çıkarıldılar. Bunun üzerine soruşturma başlatan Cumhuriyet Savcısı **Alaaddin Şen** çöp topladıkları için dört sanığa 3 yıldan 4,5 yıla kadar ceza istemi ile dava açtı. Belediyelere ait çöp döküm yerlerinin nasıl rant alanı haline geldiğinin en somut göstergesi bu olay. **(H. Merkezi)**

PÜLÜMÜR'DE DEPREM

Tunceli'nin Pülümür ilçesinde meydana gelen 6.5 büyüklüğündeki depremde yaşamını yitiren bir kişiyle bölgede bugüne kadar meydana gelen depremlerde yaşamalarını yitirenlerin sayısı 49.330'a yükseldi.

DİHA muhabirinin derlediği bilgilere göre 1903 yılından beri bölgede meydana gelen depremlerin en şiddetlisi 1939'da Erzincan'da yaşandı. 7.9 büyüklüğündeki depremde tam 32 bin 962 kişi yaşamını yitiren binlerce kişi de yaralandı. Bugün depremin yaşandığı Pülümür'de ise daha önce meydana gelen üç ayrı depremde 112 kişi yaşamını yitirmişti.

Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde meydana gelen bazı depremler şöyle:

26 Aralık 1939 Erzincan: Türkiye'nin bu yüzyılda yaşadığı en şiddetli deprem olarak tarihe geçen Erzincan depreminin aletsel büyüklüğü 7.9 olarak ölçüldü. Erzincan halkını vuran bu felakette ölü sayısı 32 bin 962 olarak açıklanırken yaralıların sayısı binlerle ifade edildi.

19 Ağustos 1966 Varto: Richter ölçeğine göre 6.9 olarak ölçülen ve derinliği 26 km. olan bu depremde 2 bin 394 kişi öldü, bin 489 kişi yaralandı.

22 Mayıs 1971 Bingöl: 6.8 büyüklüğündeki depremde 878 kişi yaşamını yitirdi 9 bin 111 kişi de yaralandı.

13 Mart 1992 Erzincan: 6.8 büyüklüğündeki depremde 653 kişi öldü, 2 bin 189 kişi de yaralandı.

5 Aralık 1995 Pülümür (Tunceli): 5.6 büyüklüğündeki depremde yaralanan ve ölen olmadı. **(DİHA)**

İşçiler hakları için Ankara'da

Malatya İnönü Üniversitesi Turgut Özal Tıp Merkezi'nde çalışan sağlık işçileri, Sağlık-İş'e üye oldukları gerekçesiyle 2 ay önce işten atılmışlardı. Sendika ve işçiler sorunu Malatya'da çözemeyince Ankara'ya gitme kararı aldılar.

Ankara'ya gidecek sendika yöneticileri ve işten atılan 80 işçi 20 Ocak 2003 tarihinde saat 15:00'de Malatya postanesi önünde toplandılar. "Emeğin hakkını teslim et", "Emeğe ve sendikaya düşman olanlar, çağdışı kalandardır" vb. pankartlar açan işçiler "Onurlu yaşamak için işimi geri istiyorum" önlüklerini giydiler. İşçileri Ankara'ya uğurlamaya KESK, DİSK, Kamu-Sen ve Memur-Sen yöneticileri de geldiler.

Postane önünde toplanan işçiler "Susma susukça sıra sana gelecek", "Kanunsuz rektör Malatya'dan defol" sloganlarını atarken yapılan basın açıklamasının ardından SSK hastanesine yürüyerek kendilerini bekleyen otobüslere binip Ankara'ya hareket ettiler.

Ankara'ya giden işçiler ilk önce Sağlık-İş Genel Merkezi'ni ziyaret etti-

ler. Burada konuyla ilgili açıklama yapan Sağlık-İş Başkanı **Mustafa Başoğlu**, Rektör **Fatih Hilmioğlu**'nun bir müteahhit firmayla anlaşarak işçi bulduğunu, ancak bu tutumun hukuksuz olduğunu belirtti.

Açıklamanın ardından işçiler, Türk-İş Genel Merkezi'ne yürüdüler. Direnişteki işçileri Türk-İş Genel Başkanı **Salih Kılıç** ile CHP Malatya Milletvekili **Ferit Mevlüt Aslanoğlu** karşıladı. Kılıç ile Aslanoğlu işçilere hitaben birer konuşma yaparlarken Aslanoğlu, Rektör **Fatih Hilmioğlu** ile görüşüğünü söyleyerek, Hilmioğlu'nun Malatya Üniversitesi'nde kadro verilmemesinden kaynaklı sorunlar yaşandığını" söylediğini belirtti.

Buradaki görüşmelerden sonra işçiler Çalışma Bakanlığı'na giderek Bakan **Murat Başesgioğlu**'ndan soruna çözüm bulmasını istediler. Başesgioğlu ise Malatya'ya müfettiş gönderdiğini söyleyerek "gerekirse bakanlıktan da müfettiş göndereceğiz" dedi. İşçiler ve sendikacılar yaptıkları görüşmelerden sonra 11 arkadaşlarını geliştirmeleri için Ankara'da

birakıp Malatya'ya geri döndüler.

Malatya'ya dönen işçiler adına yazılı bir açıklama yapan Türkiye Sağlık İşçileri Genel Başkan Yardımcısı ve Malatya Şube Başkanı **Halit Kayalı** te-

maslarının amacına ulaştığını belirterek, "Malatyalıların bu haklı mücadelesinde bugüne kadar vermiş oldukları desteği bundan sonra da sürdüreceğimize inanıyoruz" dedi. (Malatya)

KESK ÜYELERİ KENDİLERİNİ İHBAR ETTİ

● Sahte sendika yasasını protesto etmek için Güvenpark'ta toplanan KESK'e bağlı sendika üye ve yöneticilerinden 35 kişiye ceza verilmesini kınayan kamu emekçileri 15 Ocak 2003 tarihinde Ankara Adliyesine gelerek "Eylemde biz de vardık, bize de ceza verin" dediler ve kendilerini ihbar ettiler. "Baskılar bizi yıldırılmaz" vb. sloganlar atarak, çeşitli dövizler taşıdılar. KESK MYK üyesi **İhsan Avcı** KESK üye ve yöneticilerine verilen cezaların sendikal haklara, demokrasiye, insan haklarına ve Yargıtay kararlarına aykırı bir uygulama olduğunu söylerken, kamu emekçileri binlerce dilekçeyi savcılığa teslim ederek kendilerini ihbar ettiler. (Ankara)

"Başkasına ezdirmeyiz biz ezeriz"

Maliye çalışanları yaptıkları basın açıklaması ile gasp edilen haklarını istedi.

23 Ocak'ta Mecidiyeköy Vergi Dairesinde toplanan büro emekçileri; Maliye Bakanı **Kemal Unakıtan**'ın "memuru ezdirmeyeceğiz" demelerinin gerçeği yansıtmadığını ve bugünlerde yaşadıklarıyla karşılaştırılınca bu demecin "Başkasına ezdirmeyiz biz ezeriz" anlamına geldiğini belirttiler. Vergi barı-

şından söz eden hükümetin, naylon faturacıları ve vergi kaçakçıları affetmeyi hedeflediğini ancak çalışanlarla barışı düşünmediğini söyleyen maliye çalışanları, 13 bin kişinin yemek ve servis hakkının gasp edildiğini bunların her çalışana aylık 90 milyon ek yük getireceğini bunun da 2003'teki zam oranı olan 50 milyonun iki katı olduğunun altını çizdiler. (İstanbul)

Gazi Belediyesi'nde grev

Gazi Belediyesinde çalışan 36 işçi sendikal oldukları gerekçesi ile işten atılmalarını protesto etmek için belediye önünde bir oturma eylemi yaptılar. Yıllarca verdikleri emeklerin ardından birden bire kapı dışarı edilmelerine bir anlam veremediklerini belirten işçiler "sendikal olduğumuz için bize baskı yapıyorlardı" dediler. Eyleme destek veren sendika temsilcisi **Fahrettin Çankaya** işçilerin yasal haklarını kullandıklarını belirterek belediye başkanının gazetelere verdiği "baskı yok" yönlü demec-

lerine değindi ve "baskı yoksa neden işçilerimiz işten çıkartılıyor?" diye sordu. Gazi Belediye Başkanı **Nihat Batu** ise işçilerin sözleşmesinin bittiğini ve bu yüzden çıkartıldıklarını iddia ederek "belediyemizde şu an işçi ihtiyacı yok. İşçilerin haklarını koruyan biri varsa o da benim" dedi. Haklarını alana kadar direneceklerini belirten işçiler Altunkum belediye işçilerinin bir yıl direndikten sonra işlerine döndüklerini hatırlatarak kararlılıklarını vurguladılar. (Sam-sun)

Emekçinin Gündemi

TÜSİAD'tan beklenen tavır; SALDIRIYA TAM DESTEK

Geçtiğimiz günlerde büyük sermayenin örgütü TÜSİAD, ABD öncülüğünde Irak'a yapılacak saldırı konusunda bilinen tavrını daha da netleştirerek ortaya koydu. TÜSİAD tarafından hazırlanan "enflasyon ve büyüme dinamikleri" raporunda "kararsızlık bizi yalnızlığa iter" gerekçesi kullanılarak hükümetin ABD'nin yanında aktif olarak saldırıda yer almasını istedi. Devamla Saddam'ın diktatör rejimine atıfta bulunarak "Türkiye gibi 'demokratik' bir ülke olarak totaliter rejimlerin yanında yer almamalıyız" denilerek, saldırıya karşı olmayı Saddam'ın yanında olmamış gibi göstermeye çalışan TÜSİAD kafaları bulandırmaya çalışıyor. Halkın saldırıya karşı çıkmasının hükümeti etkilememesi gereğine de dikkat çeken TÜSİAD Başkanı **Tun-**

cay Özilhan "toplum olarak şunu sormak hakkımızdır; bu toplum istikrar programını ve yapısal reformları, ağır bir bedel ödeyeceğini bile bile desteklemedi mi? Daha hiçbir icraatını görmeden piyasalar hükümete kredi açtığında, bilerek bir riski üstlenmedi mi" diyerek hükümetin daha açık, etkin bir şekilde savaşta ABD'nin yanında yer almasını emretti.

Komprador patron-ağa devleti TC'nin gerçek sahiplerinin örgütü TÜSİAD'ın, efendisi ABD'nin yanında savaşa girmek istemesi anlaşılabilir bir şeydir, çünkü onlar sahip oldukları asalak tüketici saltanat yaşamlarını besledikleri kan, sömürü, zulüm imparatorluktan almaktadırlar. Dolayısıyla bu tavırları paylaşacak bir tutum değildir. Ancak şu da bir gerçek ki öne sürdükleri masu-

mane gerekçelere kendileri dahi inanmamaktadır. Kaldı ki TC'nin faşist diktatörlüğü Saddam diktatörlüğüne nal toplatacak, **Hitler ruhuna rahmet** okutacak cinstendir. Bu konu özgülünde TÜSİAD'ın kendini "toplumun sözcüsü" gibi sunması sadece aşağılık bir politikadır. Bizler biliyoruz ki kitleleri etkilemek kafa bulanıklığı yaratmak, sömürü, baskı, katliam düzenlerini sürdürmek için makyaj olarak kullandıkları "demokrasi, insan hakları, demokratik ülke hedefleri" ancak ve ancak Demokratik Halk Devrimi ve ardından Demokratik Halk İktidarıyla gerçekleşir. Dolayısıyla bu sözlerin sermaye tarafından dillendirilmesinin zerre kadar kıymeti ve önemi yoktur. TC hakim sınıflarının savaş istemelerinin nedeni içine girdikleri ekonomik, siyasi, askeri ve kültürel krizi aşma ve efendilerine beğenilerek sömürüden daha fazla pay kapma gayretinden dolayıdır. Ancak nafile debelendikçe batıklığa daha çok batmaktadır. Irak saldırısı özgülünde de

yükselen halk muhalefeti ege-menleri kara kara düşündürüyor. İşçi sınıfı eylemlilikleri, savaş karşıtı gösteri mitingleri, basın açıklamaları, hergün artıyor. Köylülerin IMF'nin saldırı politikalarına karşı seslerini yükseltmeleri, küçük esnafın yıkıcı, ağır vergiler karşısında örgütlenme çabaları, öğrencilerin akademik-demokratik mücadeleyi yükseltme girişimleri, kamu emekçilerinin toplu pazarlık görüşme haklarından sonra ivme kazanan grevli toplu sözleşmeli sendikal hak talepleri 58. kukla hükümetin uykularını şimdiden kaçırıyor. Devleti zorba idari tedbirler almaya zorluyor. TC devleti efendilerinin 11 Eylül sonrası anti-terör masallarıyla dünyaya meydan okuma, saldırma, kendi iç muhalif dinamiklerini sindirme hizaya getirme projesinden de güç alarak faşist politikaları daha da katmerleştirerek sürdürme gayreti gösteriyor. Tam da böylesi bir süreçte devlet kangren olmuş sistemine soluk aldırma hedefiyle ABD saldırılarına dört el-

le sarılma iradesi ortaya koyuyor. Emekçi halkın örgütsüzlüğünden de güç alan devlet, emperyalist saldırganlığı gerekçe göstererek yıkım politikalarını uygulamaya çalışacak, aynı gerekçeyle muhalif dinamiklerin bastırılmasını hedefleyerek, kırıntı hakların kullanımını dahi askıya alma hedefini gözetecektir. Başbakan Gül'ün Ortadoğu ülkelerine düzenlediği saldırı için son ziyaretlerine her ne kadar "barış" turları dense de, biliyoruz ki efendisi ABD'nin kuryeliğini yaparak tehdit ve teslimiyet mesajları iletmekten öteye gitmemektedir. İkiriklik görüntü sergilemesi oy depolarını tatmine dönük kaba saba sahte manevradır. Bu oyunların boşa çıkarılmasının olmazsa olmaz koşulu başta işçi sınıfının iş yeri örgütlülüğüne dayalı birlikleri olmak üzere, emekçi halkın kendi özgünlüklerine denk düşen örgütlenmelerden geçer. Bu günden ilmi ilmi, nakış nakış bu örgütlülüğü işlemeliyiz. Yarın "geç kaldık" dememek için.

“Özelleştirmeciler yerin dibine batsın”

Nerede özelleştirme oldu ise işçiler ortada kaldı. Onun için şimdiden çok ciddi adımlar atılmalıdır. Ciddi bir karşı koyuş gerekmektedir.

Birçok alanda özelleştirmeler sürerken yüzlerce insan yarın ne olacağını bilmemenin sıkıntısı içinde yaşıyor. İşten atılan insanlar ise geçim sıkıntısı içinde yaşamını idame ettirmeye çalışıyor. Özelleştirilmesi gündemde olan Samsun Gübre Fabrikası'nda çalışan işçilerle özelleştirmeler ve yaşadıkları sorunlar üzerine kısa bir sohbet gerçekleştirdik.

- Bize kendinizi tanıtır mısınız?

1. işçi- Samsun'luyum. 26 yıldan beri Azot'ta çalışıyorum. Hatta bu fabrikanın montaj döneminde bile çalıştım.

- Çalışma koşullarınız nasıl?

- Fabrikamızın kuruluş dönemlerinden bu yana koşullar iyileşmesi gerekirken daha kötüleşiyor. Teknik emniyet şartları yeterince uygulanmamaktadır. Kişi kendi becerisi ile arızayı yapmaya çalışmaktadır. Oysa bu sektör büyük ölçüde rehabilite gerektiriyor. Çünkü burası bir gübre fabrikası. Paslanma ve çürüme çok oluyor.

- Bu koşullar sağlığını nasıl etkiliyor?

- Burada zaten bir meslek hastalığı var. Fakat bunu üniversite hastaneleri kabul etmiyor. Mesele memurlara fiili hizmet veriliyor. Çünkü gazlı ve tozlu ortamda çalışıyoruz. Ama o da masa başında çalışanlara veriliyor, bize verilmiyor. Örneğin mide rahatsızlıkları sık görülüyor. Ölenlerin çoğunluğu da akciğer kanserinden dolayı ölüyor. Ayrıca belli bir yaştan sonra unutkanlıklar başlıyor. Zaten burada bir gaz var Fibler gazı diye. Avrupa ülkelerinde hissedilse bile dava açılır. Ama burası Türkiye olduğu için hiç sorun olmuyor.

-Fabrikanız özelleştirme kapsamında. Ne düşünüyorsunuz?

Devletin neredeyse 1984 yılından bu yana özelleştirmeleri sevmeden bir tutumu vardır. Bu

uğraşan insanlara belli bir güvence vermek için bu fabrikaları elinde tutmalıdır. Bunların en ba-

atılmalıdır. Ciddi bir karşı koyuş gerekmektedir. Son olarak diyorum ki özelleştirmeleri yapanlar

kişinin elinin altına verilerek “sen bu adamı al, istediğin gibi parçala” demektir. Kısacası özel-

Biz işçiler olarak farklı yerlerde sohbetlerimizde bu hükümete en fazla 3 veya 6 ay süre vermiştik gerçek yüzünü açığa çıkarması için. Yanılmadık. Bunun en son örneğini nema ödemelerinde yaşadık.

- Son olarak neler söylemek istersiniz?

- Söylenecek çok şey var. Ama söylenenler yapılmıyor. Özelleştirmelerin sonu ne olacak? İşsizlik giderek çoğalıyor. Örgütsüzlük, dağınıklık almış başını gitmiş. Ama bunu değiştirecek olan da bizleriz. Bir çıkış yolu bulmalıyız.

- Siz de burada taşeron olarak çalışıyorsunuz. Siz neler söylemek istersiniz?

- Taşeron işçi: Ben buraya 1.5 yıl önce girdim. Hep kadrolu işçi olma umudu ile bekledik. Aldığımız para bazan asgari ücretin bile altına düşüyor. Bizim de kendimize göre sorunlarımız var. Evleneceğiz diyoruz ama para yetmiyor. Şimdi bir de özelleştirme çıktı. Zaten taşeron işçiyiz. 6 ayda bir yenileniyoruz. Devamlı gösterilmiyoruz. Müteahhitler bizi ihale ile alıp satıyor. İnsanlığa yakışmayacak bir şekilde ihale ile alınıp satılıyor. (Samsun)

Samsun Gübre Fabrikası hem fabrikada çalışanlar hem de bölgedeki üreticiler açısından oldukça önemli.

fabrikalar zamanında yapıldığında %100 kapasite ile çalışan, büyük ölçüde kar eden, devleti kalkandıran kuruluşlardı. Ama belli bir zamandan sonra fabrikalar sistemli bir şekilde zarar ettirmeye başlandı. Zamanında 1200 kişi ile çalışmamıza ve şimdi 400 kişi ile çalışmamıza rağmen yine kâr ediyoruz. Ama özelleştirme gündeme geldiğinden bu yana birçok arkadaşımız moral çöküntüsü içinde gelişmeleri bekliyor. Kaygı ile yaşıyoruz.

- Bu fabrikanın özelleştirilmesi üreticileri nasıl etkiler sizce?

- Aslında devletin gübre fabrikalarına daha fazla önem vermesi gerekir. Hatta üreticiye uygun bir şekilde devretmesi gerekir. Ancak Türkiye'de uygulanan politikalar akıl sır erdirilemiyor. Herşey özelleştiriliyor. Devlet aslında tarımla

şında da gübre fabrikaları gelir. Çünkü ülkemizin büyük bir kesimi tarımla uğraşılıyor. Diyelim ki özelleştirme oldu. Bugün üreticinin bin liradan aldığı gübre yarın daha fazla olacak. Ve üretici artık üretmeyecek. Üretim olmadığı yerde krizler nasıl aşılanır?

- Bu saldırılara karşı ne-ler yapılabilir sizce?

- Burada bütün arkadaşlar özelleştirmeden dolayı tedirgin durumdadır. Devlet bu konuda daha önceki hükümetlerden de gördük hiçbir şey yapmadı. 15-20 yıl en kötü şartlarda çalışıyoruz. Yani ömrümüzün en güzel yıllarını buraya gömüyoruz. POAŞ özelleştiği dönemde birçok arkadaşımız intihar etti. Eşlerinden ayrıldılar, çocuklarını okutamadılar. Kısacası nerede özelleştirme oldu ise işçiler ortada kaldı. Onun için şimdiden çok ciddi adımlar

yerin dibine batsınlar.

“YENİ HÜKÜMET DİĞERLERİNDEN DAHA PERVASIZ”

- Siz de kendinizi tanıtarak kısaca çalışma koşullarınızdan bahsedermisiniz?

2. işçi- Ben de 20 yıldır Azot'ta çalışıyorum. Ağır koşullar altında çalışıyoruz. Tabi beden olarak yıpranıyoruz. Göz, beyin yorgunluğu çok oluyor. Ciğerlerimiz de çok yıpranıyor. Başka işlerden emekli olanlar 10 yıl yaşıyorsa Azot'tan emekli olanlar 2 yıl yaşıyor.

- Fabrikanızın özelleştirilmesi gündemde. Bu konu ile ilgili ne düşünüyorsunuz?

- Özelleştirme fabrikada çalışan bir işçinin kapının önüne konulmasından başka bir şey değildir. Yıllarca emeğinizi harcadığımız kurumda bir kişinin insafına kaldımız demektir. Yani özel bir

leşirme bir felakettir.

- Yeni hükümet iktidara geldiğinde farklı görünmeye çalışıyordu. Sizce gerçekten bir fark var mı?

-Yeni hükümetin bir farkı var. O da diğerlerine göre daha pervasız oluşu. Kraldan çok kralcı oluşu.

Petrol-İş'ten açıklama

TÜGSAŞ Başkanı Selahattin Çam, fabrikanın özelleştirilmesi durumunda fabrika üretimini doğrudan ya da dolaylı ilgilendiren kesimlerle beraber karşı konulması gerektiğini belirterek “daha önce POAŞ'ın özelleştirildiği dönemde hükümet ve yeni patronlar, ‘hiçbir insan ekmeğinden, işinden olmayacak’ sloganlarıyla geldiler. Ama daha sonra gördük. % 90 işçi sokağa

atıldı. İşsizler ordusuna binlerce insan katıldı. Bugün yaşanan yağma, talan politikasıdır. Ülkenin kaynaklarını yabancı sermayeye peşkeş çekmektir. Şimdi o süreçlerin yaşanmaması için çiftçisiyle, işçisiyle tüm halk ile buna karşı mücadele etmeliyiz ve fabrikaları özelleştirmeyeceğiz. Bunun için gerekli mücadeleyi vereceğiz” dedi. (Samsun)

Devletin ilmeği köylünün boğazında

✓ “AKP hükümeti iktidara gelmeden önce bir çok vaatte bulundu. Ancak kendinden öncekilerde olduğu gibi ondan da bir şey göremedik. Bir yandan pancarda kotayı kaldıracağından söz edip bir yandan da şeker fabrikalarının özelleştirilmesinden bahsediyor. Anlaşılan ilmeği boynumuza geçirmeye kararlı.”

Dünya sebze üretimi tahmini olarak 875 milyon 325 bin ton civarındadır. Bu üretimin yaklaşık %29'u Türkiye'de yapılmaktadır. **Türkiye açısından bakıldığında ise üretimin en yoğun olduğu bölgeler Ege, Akdeniz ve Marmara bölgeleridir.** Ege ve Marmara bölgelerinde açıkta sebzeçilik Akdeniz bölgesinde ise özellikle kış aylarında sera yetiştiriciliği yaygın olarak yapılmaktadır. **Sera yetiştiriciliği içinde ise en fazla üretimi yapılan ürün %38 oranı ile domates ve ardından da %21 oranıyla salatalıktır.** Bu rakamları %6.5 oranı ile sivri biber izlemektedir. Yapılan araştırmalara göre Türkiye'de yaş sebze üretimi her yıl artış göstermektedir. Ancak yine aynı araştırmalara göre bu ürünlerin birçoğunun çeşitli nedenlerle üreticiye ulaşmadan çürüyüp atıldığı ortaya çıkmaktadır.

Bu örneklerin yaşandığı köylerden biri de Tokat'ın Kozova köyü. Kozova köylüleri burada geçimlerini kışın seracılık

yaparak sağlamaya çalışıyorlar. Aslında hava koşullarına bakıldığında bu köylerin seracılık için pek uygun olmadığı ortaya

ya muhalefeti sonucu verim alamayan köylülerden birisi de Kozovalı **Dursun Aziz**. Aziz yaşadıklarını şöyle anlatıyor: “Buralar-

Salatalık ekimi yapabilmek için gübrenin torbasını 25 milyondan, tohumunu 130 milyondan ve ilacını 50 milyondan alıyo-

ya kalıyor ya kalmıyor. Ekerken yaşadığımız sıkıntının iki katını da satariken yaşıyoruz. Ürünümüzü satacak bir yer olmadığı için mecburen büyük marketlere satıyoruz. **Tabi onların gözü bizim akıtığımız teri görmüyor ve bir kilo salatalığı bizden 250 bin liraya alıyor.** Kendisi satarken ise 1 milyon 250 bin liraya satıyor. Bu marketler böyle kazanıyor parayı. **Biz olmazsak onların kasaları nasıl dolar?”**

Bu anlatılanlar aslında tüm sera yetiştiricilerinin sorunları. Bugün açısından baktığımızda AKP hükümeti, bir yandan “köylüyü kalkındıracağız” sloganlarını atarken bir yandan da üst üste yaptığı zamlarla üreticiyi canından bezdiriyor. Devletin bu saldırılarından canı yanan tüm üreticiler adına konuşan **Dursun Aziz** sözlerine şöyle devam ediyor:

“AKP hükümeti iktidara gelmeden önce bir sürü vaatte bulundu. Ancak kendinden öncekilerde olduğu gibi ondan da daha bir şey göremedik. Bir

yandan pancarda kotayı kaldıracağından söz ederken bir yandan da şeker fabrikalarının özelleştirilmesinden bahsediyor. Anlaşılan ilmeği boynumuza geçirmeye kararlı. Hepimiz biliyoruz özelleştirmeler sonucu başımıza gelenleri.

Suluova şeker fabrikası özelleştirildiğinde ‘iflas ettik’ diyen patron hala köylünün parasını vermedi. **Perişan olan yine köylü oldu.** Bu memleket böyle kurtulmaz. Köylünün, işçinin rahata kavuşmasının tek yolu dış bağımlılıktan kurtulmaktır.

Bu ülke üretimle kalkınır ancak. **Ama biz üretmiyoruz. ABD'den, AB'den tüketiyoruz.** Tohum, gübre ve ilaç hepsi ithal.

Tüm bunlara rağmen üretsen bile bu kez de pazara sokamıyorsun. Niye mi? Çünkü AB'nin ya da ABD'nin standartlarına uygun olmadığı söyleniyor.

Tüm bunlar bize reva görülüyor. Ve her geçen gün bu politikalar bizi bir adım daha geriye götürüyor.” (Turhal)

çıkırsa da Tarım İl Müdürlüğü'nün insanları seracılığa yönlendirmesi, teşvik kredileri vermesi ve alternatif olarak seracılığı yaygınlaştırmaya çalışması sonucu üreticiler bu yöne eğilmektedir. Burada da istediği gibi ürününü ekemeyen ve ayrıca bir de ha-

da yılda iki kez sera üretimi yapılır. İlk üretim mart ayında başlar. Ağustos ayında biter ve araya bir boşluk girer. Daha sonra 10. ayda tekrar başlar. Ekilen ürün genelde salatalık, domates, marul ve yeşil soğan oluyor. Benim 200 dönüm bir arazim var.

Bu kadarla da bitmiyor. **İpi, mazotu, suyu, işçiliği derken cebimizden 1.5 milyar çıkıyor.** Ayrıca seracılık için buraların iklimi de çok uygun değil. Kış ayları şiddetli geçtiği için don oluyor ve ürünün çoğu telef oluyor. Şansımız varsa bize 600 milyon

Normandy sahte rapor düzenliyor

Normandy Maden İşletme Şirketine 13 yıl Kamu İlişkileri Müdürü olarak çalışan **Hasan Gökvardar**, şok açıklamalarda bulundu. Maden şirketinin Çevre ve Sağlık İzmir İl Müdürlüklerine her gün düzenli olarak verdiği siyanür analiz raporları üzerinde oynadığını ileri süren Gökvardar, şirketin sahte rapor düzenleyerek devlete yanlış bilgi verdiğini iddia etti.

DIHA'ya konuşan Gökvardar, şirketin laboratuvarında yaptırdığı test sonuçları üzerinde oynadığını iddia etti ve “İşletme devlete yanlış, düzeltilmiş, hileli raporlar düzenleyerek bilgi

veriyor” dedi.

Gökvardar, şirkete ait tehlikeli atıkların ruhsatsız ve kontrolsüz olarak firma barajında biriktirildiğini kaydederek, “Barajda 1 milyon tonluk çamurlu ve kimyasal su var. Hergün bu oran daha fazlalaşıyor. Yetkililer de seyirci kaldığına göre bu işte kirli ilişkilerin olduğu ortaya çıkıyor” diye konuştu. Analiz sonuçlarına göre süzölmüş çamurda ki toplam siyanür oranının korkunç büyüklükte olduğunu belirten Gökvardar, oranın yönetmelikteki sınır değerlerden tam 126 kez büyük olduğunu söyledi. Şirketle bazı konularda an-

laşmadığı için ayrıldığını dile getiren Gökvardar, “Yabancılar benden, olanlara sessiz kalarak şirkette danışman olarak part-time çalışmamı istedi, karşılığında da yüksek miktarda para teklif ettiler. Teklifi kabul etmeyerek işten ayrıldım” şeklinde konuştu.

Öte yandan idari mahkemeler tarafından Normandy Maden İşletme Şirketi'nin faaliyetinin durdurulmasına yönelik karar ise bir türlü hayata geçirilmiyor. **Tülay Aslan** isimli bir vatandaş, mahkeme kararlarına rağmen ruhsatsız faaliyet yürüten Normandy Maden İşletmesi Şirke-

ti'nin mühürlenip kapatılması için Bergama Kaymakamlığına başvurdu. Kaymakam **Ali Şenlier** ise 4 Nisan 2002 tarihinde 195 sayılı yazı ile Bergama Savcılığı'na başvurarak, şirket faaliyetinin durdurulmasını istedi. Savcılık ise görevin mahallin en büyük mülki amirine ait olduğunu hatırlatarak, talebin adli değil, idari nitelikte olması nedeniyle görevsizlik kararı vererek “gereğinin takdiri için” dosyayı Bergama Kaymakamlığına gönderdi. Ancak Kaymakamlık, işletmeyi mühürlemeyerek gelişmelere seyirci kalmayı tercih etti. (DIHA)

AKP üreticiye destek değil köstek

Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şube Başkanı **Ayhan Barut** Doğrudan Gelir Desteği'nin Çukurova ve çevre illerinde halen ödenmemiş olmasını “kaygı verici” bir durum olarak değerlendirdi.

DGD'nin alan uygulaması yerine ürün başına verilmesinin ve üreticiye mart ayına kadar ödenmesinin gerekliliğini vurgulayan Barut AKP'nin seçim öncesi verdiği sözleri şimdi unuttuğunu belirtti. **Barut, DGD'nin alan uygulamasının doğru olmadığını 1500 dekar ekili arazisi olan bir üreticiye 500 dekar için yapılacak yardımın yeterli olmayacağını vurgulayarak DGD'yi çağdışı bir yöntem olarak değerlendirdi.**

Barut açıklamasında ayrıca AKP hükümetinin seçimler öncesi çok parlak fikirleri olduğuna, ancak iktidarda olunca bunları unuttuğuna ve sürekli gübreye, mazota zam yaptığını değinerek üreticinin hükümetten sözlerini tutmasını istediğini belirtti. (H. Merkezi)

Türkiye'nin Irak ve Suriye ile sınır bölgelerinde binlerce insanın ölmesine veya sakat kalmasına neden olan mayınlı alanlar, bölge tarımı için de önemli bir engel oluşturuyor. Konuyla ilgili AKP hükümetine rapor sunmaya hazırlanan Güneydoğu'daki Ziraat Odaları, bölgenin mayınlardan temizlenip tarım arazisi olarak kullanılması durumunda başta bölge olmak üzere ülke ekonomisine büyük katkılar sunacağını belirtiyor.

DİHA'dan aldığımız bilgilere göre bölgede sınırların mayınlanması ilk olarak 1956 yılında dönemin başbakanı Adnan Menderes'in "kaçakçılığı" engelleme adı altındaki uygulamaları ile başladı. Kürt ulusal hareketinin geliştiği yıllarda ise mayın döşeme işine

hız verildi. Günümüzde 300 ila 750 metre genişliğinde 700 km boyunca uzanan mayınlı alanların kapladığı alan 3.5 milyon dönümü buluyor. Yani iki Kıbrıs büyüklüğündeki arazi, mayınlardan kaynaklı ekilemiyor. Bölge halkının yoksulluk içinde yaşadığı düşünüldüğünde bu topraklar tarıma açıldığında binlerce insan geçimlerini tarımdan sağlamış olacak.

"SINIRLAR MAYINLARDAN TEMİZLENMELİ"

DİHA'ya konuşan Urfa Ziraat Odası Başkanı Mehmet Eyüpoğlu, tarımın Türkiye ekonomisi için önemli sektörlerden biri olduğunu söyleyerek, GAP için trilyonlar harcanırken, diğer taraftan da hiçbir harcama gerektirmeyen ancak yanlış politikalar yüzünden kullanılma-

Mayınlı araziler tarıma açılsın

Maliyetinin ucuzluğu ve yarattığı tahribat nedeniyle devletlerin rağbet gösterdiği mayınların dünyadaki etkisi korkunç rakamlara ulaşmış durumda. Bir mayının maliyeti 30 dolarken aynı mayının temizlenme maliyeti 100-300 dolar.

yan değerli arazilerin mayın altında bırakılmasının hata olduğunu belirtti. Sınırların artık mayınlardan temizlenmesi gerektiğinin altını çizen Eyüpoğlu, sözlerine şöyle devam etti; "mayınlar temizlenerek, ihtiyacı olan çiftçilere verilmeli. Arazisi olmayan ve boş duran binlerce çiftçimiz var. Bu alanların temizlenmesi birçok kişiye iş imkanı sağlayacak. Temizlenen arazilerde her türlü tarım yapılabilecek. Hatta, Antakya bölgesinde sulanabilen tarlalar bile bulunuyor."

Diyarbakır Ziraat Odası Başkanı Bahri Erdem de, mayınlı alanların verimli toprakların kullanımını engellediği kadar binlerce insanın sakat kalmasına ve yaralanmasına da sebep olduğunu söyledi. En verimli arazilerin mayınlı araziler olduğunu söyleyen Erdem sözlerine şöyle devam etti; "Buralar kesinlikle tarıma açılmalı. Bu sayede bölgede 50 bin çiftçi geçimini sağlayabilir. Bölge Ziraat Odaları olarak önümüzdeki günlerde hükümete mayınların temizlenmesi için rapor sunacağız. Bu konuda isteğimizin kabul edilmesi

umudunu taşıyoruz."

DÜNYADAKİ MAYINLAR 11. YÜZYILDA TEMİZLENEBİLİR

Maliyetinin ucuzluğu ve yarattığı tahribat nedeniyle devletlerin rağbet gösterdiği mayınların dünyadaki etkisi korkunç rakamlara ulaşmış durumda. Bir mayının maliyeti 30 dolarken aynı mayının temizlenme maliyeti 100-300 dolar. Kara mayınları her yıl yaklaşık 26 bin kişinin ölümüne ya da yaralanmasına yol açıyor. Dünyada 22 dakikada bir mayın yüzünden ölümler ya da yaralanmalar yaşanıyor. Dünya gene-

linde mayınlar yüzünden 250 bin kişi sakat kaldı.

Mayın kurbanının tedavi ve protez masrafı ise kişi başına 5 bin doları buluyor. 64 ülkede bulunan 120 milyon mayının 25 milyonu Kürtlerin yaşadığı coğrafyada bulunuyor. Tüm dünyadaki mayınların temizlenmesi için 33 milyar dolara ve 11 yüzyıllık bir zamana ihtiyaç var. Diyarbakır İHD'nin 2002 yılına ilişkin hazırladığı raporda; bölgedeki mayın vakalarının 2001 yılına göre % 101 artış yaşandığı ve 27 kişinin yaşamını kaybederken, 53 kişinin de yaralandığı belirtildi.

Mayından yaralanan 15 yaşındaki Şahin Sak'ın bacağı ameliyatla kesildi

Üretici zor durumda

Uygulanan tarım politikalarıyla zor günler yaşayan köylüleri aldatmak için verilen Doğrudan Gelir Desteği'nin (DGD) ödemeleri de birçok ilde doğru düzgün yapılmıyor. Ödemelere umut bağlayan köylülerin durumu ise gittikçe daha da zorlaşıyor.

Konuyla ilgili bir açıklama yapan Urfa Ziraat Odası Başkanı Mehmet Eyüpoğlu, yeni hükümetten çiftçileri desteklemesini bekle-

Ödemelere umut bağlayan köylülerin durumu ise gittikçe daha da zorlaşıyor.

diklerini belirterek, şunları söyledi; "Bugün burada halkın yüzde 60'ı tarımla uğraşiyor. 2002'nin desteklemesi hala ödenmedi ve normalde yılbaşından önce ödenmesi gerekiyordu. Çiftçi

şimdi tefecinin eline düşecek. Eğer desteklenmezse çiftçilerin sıkıntıları had safhaya ulaşır. Hükümet bize verdiği vaadlerde kesinlikle zam yapmayacağını söyledi. Fakat şu ana kadar 7 kez zam yapıldı. Bu ayın içerisinde arazinin hazırlanması gerekiyor. Bunun için de gübre alınması gerekiyor. Eğer bu desteklemeler ödenmezse çiftçi zor durumda kalacak."

Hükümetin çiftçiye ucuz mazot vereceği vaadinde bulunduğunu, ancak mazotun sürekli fiyatının arttığını belirten Eyüpoğlu, gübreye yapılan son zammın çiftçinin kafasına bir balyoz gibi indiğinin de altını çizdi. (DİHA)

Toprak verimsizleşiyor

Ziraat Mühendisleri Odası Mersin Şubesi Tarımsal öğrenimin başlamasının 157. yıldönümü nedeniyle "Sürdürülebilir tarım teknikleri ile organik ürün üretimi" konulu bir panel düzenledi.

Panelde Ziraat Mühendisleri Derneği Başkanı Aşkın Sürmeli, yanlış uygulamalar nedeniyle tahrip olan toprağın verimsizleştiğini vurguladı ve "yanlış gübre kullanımı, toprağın sık işlenmesi ve bilinçsiz kenteleşme toprağın değer kaybetmesine neden oluyor. Sık işlenen toprakta mikroorganizmalar üremiyor toprak çoraklaşıyor" dedi.

Panelin açılış konuşmasını Ziraat

Mühendisleri Odası Mersin Şube Başkanı İbrahim Yalın yaptı. Yalın konuşmasında "ekonomik sıkıntılar, yanlış politikalar ve uygulamalar nedeniyle güç duruma düşen tarım sektörünün

ancak radikal önlemlerle kalkınabileceğini savundu.

Tekrar konuşma yapan Sürmeli, "paylaşım savaşının ardından işsiz kalan ABD'nin silah fabrikaları hükümet desteğiyle ta-

Yanlış uygulamalar nedeniyle tahrip olan toprak verimsizleşiyor.

rım makineleri üretmeye başladı. Ürettiği makineleri satmak için pazar arayan ABD 'toprağın işlenmesi gerekir' görüşünü ortaya attı. Bu Amerika'da bir doğa faciasına neden oldu" dedi. (Mersin)

F Tipi'nde gizlenmeye çalışılan gerçekler

Adalet Bakanlığı açıklamasında F Tiplerinde uygulanan tecrite hiç değinmiyor. Bir insanın sesinin kendi sesine yabancılaşmasından, tecritten kaynaklı yaşanan intiharlardan hiç bahsetmiyor. Oysa Kandıra F Tipi Hapishanesi'nde Volkan Ağırman, Sincan F Tipi Hapishanesinde Halil Koçyiğit uygulanan tecritten kaynaklı intihar etmişlerdir...

16 Ocak 2003 tarihli **Radikal** gazetesinde Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü-Ali Suat Ertosun imzalı bir açıklama yayınlandı. Açıklama yine Radikal gazetesinin 12.11.2002 tarihli sayısında yer alan Adnan Keskin'in "F Tipi AB'ye uymadı" başlığını taşıyan yazısına karşılık yazılmış... Açıklamada "Ülkemizde uygulamaya sokulan F Tipi hapishanelerin uluslararası tüm standartlara sahip olduğu, tutuklulara çağdaş ve hijyenik bir ortam sağladığı" vurgulanarak F Tipi hapishanelerin özellikleri şu şekilde sıralanıyor:

DİLEKÇELER CEZA GEREKÇESİ

"Mahkumlar tarafından resmi mercilere gönderilen dilekçeler, incelemeye tabi değildir. Bu husus, Ceza ve İnfaz Kurumları ile Tevkifevlerinin Yönetimine ve Cezaların İnfazına Dair Tüzük'ün 144. maddesinde açıkça belirlenmiştir. Savunma amacıyla avukatlara hitaben yazılmış dilekçeler ve mektuplar da bu çerçevede değerlendirilmektedir."

Bunları söyleyen Erto-

sun, tutsakların ailelerine, avukatlarına gönderdikleri mektupların nasıl karalandığını ve okunamaz duruma geldiğinden hiç bahsetmiyor. Bu durumda olan birçok mektup AİHM'e gönderildi. En son kamuoyuna yansıdığı kadariyle **4 Kasım 2002** tarihinde Bakanlığa verdikleri dilekçelerden dolayı **Kandıra F Tipi Hapishanesinde kalan tutsaklara bir aylık mektup cezası ve 6 ay süreyle açık görüş yapmama cezası** verildi...

F TIPLERİNDE EN AĞIR TECRİT UYGULANIYOR

"Mahkumlar gece-gündüz hücrede kalmayıp, bir ve üç kişilik odalarda kalmaktadırlar. Bu odaların önünde bulunan havalandırma bahçelerine sabahtan akşama kadar gün boyunca çıkabilmektedirler. Avrupa'nın hiçbir yerinde bu tip havalandırma toleransı bulunmamaktadır"

Adalet Bakanlığı açıklamasında F Tiplerinde uygulanan tecrite hiç değinmiyor. Bir insanın sesinin kendi sesine yabancılaşmasından, tecritten kaynaklı yaşanan intiharlardan hiç bahsetmiyor. Oysa Kandıra F Tipi Hapishanesi'nde

Volkan Ağırman, Sincan F Tipi Hapishanesinde Halil Koçyiğit uygulanan tecritten kaynaklı intihar etmişlerdir...

F TIPLERİ TİCARETHANEYE DÖNÜŞTÜRÜLDÜ

"Ülkemizin sosyal ve ekonomik bir gerçeği olan gecekondularda yaşayan insanların televizyon, buzdolabı, banyo, sıcak su, temizlik malzemeleri gibi imkanlardan yoksun bulunmasının karşısında, F Tipi cezaevlerinde bu imkanların tamamının mevcut olması ve odalara her gün sıcak su ile temizlik malzemesi sağlanması taktire şayan bir uygulama olarak değerlendirilmesi gerekmektedir, solaryum makinesinin bulunmamasının hiciv konusunu edilmemesi objektif ve araştırmacı gazeteci niteliği ile bağdaşmamakta, ülkemizin gerçekleri gözmezden gelmektedir."

Yine burada da tecrit ve izolasyon yok sayılarak lüks odalar şeklinde gösterilmeye çalışılan F Tiplerinde yaşanan sıkıntılardan hiç söz edilmiyor. Bu sorunlar Sincan F Tipinde tek kişilik hücrede kalan **Memik Horuz**'un mektubunda şu şekilde yansıyor;

"...hücremizin kötü tarafı aşırı derecede nemli olması. Kaloriferler de ancak son iki gündür biraz canlanmaya başladı....Aslında son 2,5-3 aydır genel bir "tasarruf" yapıyorlar herhalde. Sıcak su akıyor. Yemekler de acayip bozuldu. Ramazandır belki ondandır dedik...devam etti....13 Ocak'ta hem bu durumu hem de kantin satışlarındaki uygulamaları işleyen toplu dilekçe verdik. Kantinde kalitesiz şeyler üstelik çok pahalı satılıyor. Bir koridordaki hücreye 3'e sattığını, diğer hücreye 5'e satıyor, yani saymakla sayfalar dolduran uygulamalar..."

"Mahkumlar günlük 3000 kalori üzerinden meyve, sebze dahil her türlü gıdayı alacak şekilde işlenmektedir. Bunun dışında cezaevi kantininden her mahkum istediği meyveyi serbestçe alabilmektedir."

Elektrik, su paralarının, tedavi masraflarının dahi tutsaklardan alındığı, en ufak bir ihtiyacın dahi hapishane kantininde dışardaki fiyatının iki katı olduğu, içme suyunun çok yüksek fiyatlarla kantinden karşılandığı bir ortamda, bir tutuklu nasıl istediği meyveyi sebzeyle rahatça alabilecektir?...Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde bulunan Serdar Karaçelik hapishane koşullarını anlattığı bir mektubunda bu konuyla ilgili de şu örnekleri veriyor: "Elektrik paralarının tutuklulardan alınması devam ediyor ve kimin ne kadar elektrik tükettiği, neye göre paranın kesildiğine ilişkin herhangi bir bilgi verilmemekte. Her hücreye aylık 6-10 milyon arası elektrik faturası kesilmekte. Sadece su ısıtıcısı olduğu düşünülürse sorun daha iyi anlaşılacaktır. Örneğin Hasan Şahingöz ve Ayhan Özyurt'un kaldığı hücrede 15 gün olmamasına rağmen (arızadan kaynaklı)

aylık fatura aynı gelmiştir. ..Aralık ayıyla birlikte yeni bir yönetmelik gerekçesiyle 1,5 litrelik petlerde içme suyu satılmayacağı söylenmiş ve uygulanmaya konulmuştur. Maddi durumu iyi olmayan bir kişi 5 litre su almayınca kuyudan verilen sağlıksız sudan dolayı hastalanmıştır.

ERTOSUN KATİL OLDUĞUNU GİZLEMEDİ

"F Tipi cezaevine yönelik eleştirilerin birçoğu asılsız, temelden yoksun, söylentiye dayalı ve ideolojik amaçlı marjinal gruplarca ortaya atılan eleştirilerdir" diyen Ali Suat Ertosun'un her söylediğinin aksini gösteren daha yüzlerce örnek sayılabilir. Ancak bu, gazete sayfalarına sığmayacak kadar çok olduğu için biz yine kendi söylediklerini kendi dilinden ortaya koymak istiyoruz:Kandıra F Tipi Hapishanesi'nde tecrit koşullarında intihar eden Volkan Ağırman'ın babası Niyazi Ağırman ile yaptığı görüş-

rüşme yoruma gerek kalmayacak kadar açıkça gerçekleri ortaya sermeye yeter. İşte bu konuşmadan bir kesit:

Ertosun: Onlar teröristti

Ağırman: Hayır onlar halk çocuğuydu. Terörist değil.

Ertosun: Biz bitirdik. Bir daha örgütlenmelerine izin vermeyeceğiz.

Ağırman: Onun için mi 19 Aralık operasyonunda 28 insanı öldürdünüz?

Ertosun: Öyle olması gerekiyordu. Örgütlenmeyi bitirmemiz gerekiyordu.

Ağırman: Operasyon zamanında sen de görevdeydin. Bayrampaşa Cezaevi'nde 6 bayanı diri diri yaktınız.

Ertosun: Yakılması gerekiyordu.

Ağırman: Oğlumu kim öldürdü? O zaman oğlunun katili sensin.

Ertosun: Evet ben katilim. Oğlunu da ben öldürdüm. Var mı bir diyeceğin....

Mesut Deniz'in sağlık durumu ciddiyetini koruyor

Şu anda Bayrampaşa Hastanesi'nde bulunan Mesut Deniz'in durumu her geçen gün daha da ciddileşiyor. 19 Aralık katliamı sonrası Ölüm Orucu 2. ekibinde yer alan Mesut Deniz, Ankara Numune Hastanesi'nde bulunduğu sırada yapılan zorla müdahale sonucu hafızasını kaybetmişti. Korsakoff tanısı konulduğu halde Ankara DGM'nin bilinçli tavri nedeniyle tahliye edilmeyen Mesut Deniz'in durumu bu süreçte sürekli kötüye gitti. Sincan F Tipi Hapishanesi'nde kaldığı sürece hiçbir düzelme olmadığı için en son Bayrampaşa Hasta-

nesi'ne kaldırıldı. Edindiğimiz son bilgilere göre; şu anda hiç kimseyle konuşmuyor ve çevresindekilere saldırgan davranıyor. Mesut Deniz'in durumu F Tiplerinde uygulanan tecrit ve zorla müdahalelere yalnızca bir örnek. Hücrelerde onun gibi yüzlerce tutsağın geçmişleri ve gelecekleri ellerinden alındı...

Zorla müdahale yasası meclise sunuldu

19 Aralık katliamının mimarlarından olan eski Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk tarafından hazırlanan fakat kamuoyunun tepkisi nedeniyle ortaya çıkarılmayan yasa tasarısı, AKP hükümeti tarafından TBMM'ye sevk edildi. Bu yasayla daha önce yasadışı olarak zorla müdahalede işkenceyle öldürdükleri tutsakları şimdi yasal olarak katledebilecekler...

Kamuoyu tarafından "zorla müdahale yasası" olarak bilinen işkence yasası, TBMM'ye sunuldu. 19 Aralık katliamının mimarlarından olan eski Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk tarafından hazırlanan fakat kamuoyunun tepkisi nedeniyle ortaya çıkarılmayan yasa tasarısı, AKP hükümeti tarafından TBMM'ye sevk edildi. Bu yasayla daha önce yasadışı olarak zorla müdahalede işkenceyle öldürdükleri

tutsakları şimdi yasal olarak katledebilecekler...

Tasarının görüşülmesi sırasında söz alan AKP Kastamonu milletvekili Hakkı Köylü'nün "örgütü güçlü tutmak için bu tür eylemler yapılıyor. Benim görev yaptığım dönemde, açıklık grevi 60 günü aşmasına rağmen talepleri kabul etmedim. Adalet Bakanlığı 'ne yap yap bunu bitir' dedi. Ama ben taviz vermedim. Durumları ağırlaşan tutuklulardan 3 tanesini

hastaneye kaldırıp, karyolaya bağlayarak zorla tedavi ettik. Bu sonra da devam etti" sözleri yeni hükümetin ölüm oruçlarına bakışına çok çarpıcı bir örnek...

TASARI NELERİ İÇERİYOR?

Tasarının 2. maddesi, kanuna aykırı maddeleri hapishaneye sokanlar hakkında 2 ila 5 yıl arasında hapis; 5. maddesi, açıklık grevi esnasında ya da sağlık durumları ağırlaşan hastaların te-

davileri reddetmesi durumunda zorla tedavi edilecekleri; 6. maddesi, hapishaneye girenlerin dedektör ya da x-ray cihazı ile aranacağı, bunların bulunmaması durumunda elle arama yapılacağı; Avukatların savunmaya ilişkin olduğu belirtilen evrakların aramaya tabi tutulmayacağı, şüphe halinde hakimin gecikmesi esnasında, sakıncalı hallerde Cumhuriyet Savcısının kararı ile avukatların çantalarının aranacağı şeklinde hükümler içeriyor.

TUTSAKLAR YASAYI PROTESTO ETTİ

Zorla müdahale yasası ve benzeri yasalarla direnme hakları ellerinden alınmaya çalışılan devrimci tutsaklar, kamuoyuna DHKP-C, TKP (ML)-TIKKO, TIKB, TDP, KAWA imzasıyla bir açıklama yaparak hiçbir yasanın haklı mücadelelerini engelleyemeyeceğini duyurdular.

"Tecrit işkencesine karşı direnme, Ölüm Orucu ve benzeri direnişleri, bu dire-

nişlere destek olmayı 'suç' sayan zorla müdahale yasası, faşizmin katliamla, tecrit hücreleriyle, yasal düzenlemeleriyle biz devrimci tutsakları teslim almaya yönelik atılmış yeni bir adımdır" diyen tutsaklar, bugüne kadar faşizmin bütün saldırılarını direnişleriyle boşa çıkardıklarını vurgulayarak zorla müdahale yasasının da tecrit hücrelerine karşı direnişin sürmesini engelleyemeyeceğini belirttiler.

DİRENİŞTEKİ TUTSAKLAR ÖLÜM SINIRINDA

Şu ana kadar 104 kişinin yaşamını yitirdiği tecrite karşı yapılan direnişte şu anda Ölüm Orucu'nu

sürdüren 16 kişinin ölüm sınırında olduğu açıklandı. DİHA'dan aldığımız bilgilere göre durumu en ağır olan Ankara Numune Hastanesinde bulunan Tanju Mete. Yine 8. ekipte yer alan Şengül Arslan, Mesut Akbulut, Nihat Palabıyık, Yavuz Ateş, Yusuf Arıcı, Sinan Akbayır ve Ali Şahin'de de ölüm orucundan kaynaklı çeşitli rahatsızlıklar baş gösterdi. Eylem Göktaş, Ümit Günger, Erkan Bülbül, Kemal Gömi, Ayşe Sultan Yazıcı, Sibel Şahanoğlu, Ali Kılınç ve Mürsel Kaya ise eylemlerini 9. ekip Ölüm Orucu direnişçileri olarak sürdürüyorlar.

Hapishanede kuşkulu ölüm

Elazığ Kapalı Hapishanesinde tutuklu iken kaldırıldığı Elazığ devlet hastanesinde intihar ettiği açıklanan Erdal Sakyen'in ailesi oğullarının ölümünden Adalet Bakanı ve hapishane idaresini sorumlu tutarak suç duyurusunda bulunacaklarını açıkladılar.

İHD İstanbul şubesinde 21 Ocak 2003 tarihinde bir basın açıklaması yapan Sakyen ailesi Erdal Sakyen'in ölümünden kuşku duyduklarını belirtti. Aile adına konuşan Celal Sakyen 1993 yılında Tunceli'de düzenlenen bir operasyonda yakalanan ağabeyinin PKK'ye üyelikten 12.5 yıl ceza aldığını ve ilk olarak Çankırı hapishanesine götürüldüğünü belirtti.

Tecritten kaynaklı fiziksel ve psikolojik sorunlar yaşayan Erdal Sakyen Elazığ Devlet Hastanesi'nde yaşamını yitirdi.

Ardından Afyon'a götürülen Sakyen burada on ay boyunca tek kişilik hücrede tutuldu. Bu süre içerisinde sürekli tecrit ve işkenceye maruz kaldı ve tehdit edildi. Sakyen, bu uygulamalar üzerine açıklık grevine başladı. Tecritten kaynaklı fiziksel ve psikolojik sorunlar yaşa-

yan Sakyen bunun üzerine kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdi. Hastalığından ve tedaviden aileye haber verilmediğine de dikkat çeken Celal S a k y e n

ölüm haberini Aralık ayının 22'sinde aldıklarını belirtti. Celal Sakyen'in ardından sözü alan anne Kadriye Sakyen de oğlunun ölümünden hapishane idaresini sorumlu tuttuklarını belirtti. (İstanbul)

"TECRİTİ KALDIRIN ÖLÜMLERİ DURDURUN"

● 16 Ocak 2003 tarihinde saat 18:30'da İHD Bursa Şubesi "Tecriti kaldırın ölümleri durdurun" talebiyle mum yakarak oturma eylemi yaptı. Burada bir açıklama yapan İHD Şube Başkanı Ayşe Batumlu tecritin insanlık suçu olduğunu, bunun bir an önce kaldırılması gerektiğini vurguladı. Kitle "Tecriti kaldırın ölümleri durdurun", "Anaların öfkesi katilleri boğacak" gibi sloganlar ve zılgıtlarla eylemi bitirdi.

İstanbul'dan gelip Bursa üzerinden Ankara'ya gidecek olan TAYAD'lı aileler, 19 Ocak 2003 tarihinde saat 11:00'de Santral Garaj Metrosu önünde birçok devrimci, demokratik kurum temsilcileri ve üyeleri tarafından alkış ve sloganlarla karşılandılar. Kitle ve aileler alkış, zılgıt ve sloganlarla AKP il binasının bulunduğu yere doğru yürüyüşe geçti. İl binasına geldiğinde binada kimsenin olmadığını gören aileler il binası önünde bir basın açıklaması yaptılar. Açıklamadan sonra TAYAD'lı aileler otobüslerine binerek Eskişehir'e gittiler. (Bursa)

TAYAD'LI AİLELER ANKARA'DA

● 20 Ocak Pazartesi günü Abdi İpekçi Parkına gelen TAYAD'lı aileler "tecrit öldürüyor, ölümleri durdurun" pankartı açarak eylem yaptılar. Çeşitli illerden yola çıkan aileler AKP hükümetinin, iktidara geldiği günden itibaren Ölüm Orucu'nda 7 kişinin hayatını kaybettiğini belirttiler. Halen hapishanelerde Ölüm Orucu'nda bulunan tutuklu sayısının devletin açıkladığı kadar olmadığı ve gerçek rakamın 16 olduğuna dikkat çekerek, çözümün tecritin kaldırılmasıyla geleceğini vurguladılar.

Yaptıkları basın açıklamasının ardından TAYAD temsilcileri, Meclise Adalet Komisyonu Başkanı Köksal Toptan ile görüşmeye gittiler. Bu arada heyetin geri dönmelerini bekleyen aileler ile polis arasında gergin anlar yaşandı. Polisin izin vermesiyle birlikte aileler slogan atarak Yüksel Caddesine yürüdüler ve burada heyeti beklediler. (Ankara)

AİLELER AÇLIK GREVİNDE

● "Tecrit öldürüyor, ölümleri durdurun" çağrısıyla Ankara'ya yürüten aileler, Tutuklu Aileleri Bülteni bürosunda 22 Ocak'ta açlık grevine başladılar. Tecrite karşı duyarsızlığı protesto etmek ve bu sorunun bir an önce çözülmesi için kararlı olduklarını söyleyen aileler, çocuklarının açlığını paylaşmak için açlık grevine başladıklarını duyurdular. (Ankara)

MECLİSE 104 MEKTUP

● İHD İzmir Şubesi Cezaevi Çalışma Grubu üyeleri "Çözumsuzlüğün sona ermesi için çağrımızdır" başlığını taşıyan ve hapishanelerde yaşanan sorunları anlatan, 19 Aralık operasyonu ve Ölüm Orucu'nda yaşamını yitiren 104 kişinin resimlerinin olduğu mektupları Cumhuriyet Postanesi'nden Meclis'e postaladılar. Gönderilen mektuplarda Türkiye gündemini uzun zamandır meşgul eden hapishanelerde 104 kişinin ölümüne rağmen çözumsuzlüğün devam ettiğine dikkat çekildi.

Eyleme katılan yaklaşık 30 kişi "Tecriti kaldırın, ölümleri durdurun", "İçerde dışarda hücreleri parçala" vb. sloganlar attı. (İzmir)

Kürt halkı tecrite karşı sokakta

Zaten bir ada üzerine kurulu İmralı Hapishanesinde tecrit altında tutulan Abdullah Öcalan, bir süredir avukat ve ailesiyle de görüştürülmeyerek bu tecrit daha da boyutlandırılmış durumda. Adalet Bakanı Cemil Çiçek'in "tecritin olmadığına" yönelik açıklamaları ise çıplak gerçekler karşısında boş bir yalan.

İSTANBUL

* Abdullah Öcalan'a yönelik tecrit ile ilgili bakanlıklara dilekçe fakslamak isteyen aileler gözaltına alındı.

Tutuklu Aileleri İnişiyatifi 17 Ocak'ta Galatasaray postanesinden, **Abdullah Öcalan'a** uygulanan tecritin kaldırılması ile ilgili olarak dilekçelerini bakanlıklara fakslandıktan sonra basın açıklaması yapmak istedi. Ancak yoğun "güvenlik" önlemi alan polis, 60 kişilik grubun tamamını gözaltına alarak açıklama yapmasını engelledi.

* İnsan hakları savunucuları Abdullah Öcalan'ın ailesi ve avukatları ile görüştürülmesini istedi.

İHD İstanbul Şubesi 18 Ocak'ta Galatasaray postanesi önünde; Öcalan'ın 7 haftadır ailesi ve avukatları ile görüştürülmediğini belirterek konu hakkında bir açıklama yaptı. Hava muhalefetine inandırıcı bir neden olmadığını belirten açıklamayı İHD adına **Veysi Altay** okudu.

* Mezopotamya Kültür Merkezi sanatçıları da konuyla ilgili bir açıklama yaptılar.

24 Ocak'ta İHD İstanbul Şubesi'nde düzenlenen ve 125 sanatçının imzasının bulunduğu basın açıklamasında sanatçılar en yakıcı ve temel sorun olan Kürt sorununun demokratik çözümünü istediler. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı ve M.K.M bünyesinde faaliyet gösteren grupların da imzaladığı açıklama yeni çatışmaların yaşanmaması dileği ile son buldu.

BURSA

Hapishanelerde süren tecrit ve uygulamaları, ayrıca Abdullah Öcalan'a uygulanan tecriti protesto etmek için Bursa Tecrit Karşıtı Platform (İHD, DEHAP, SDP, Atılım, İşçiköylü, Ekmek ve Adalet, Devrimci Mücadele, Halkevleri) 20 Ocak 2003 tarihinde saat 12:30'da bir eylem yaptı.

Fomara Meydanı'nda toplanan 100 kişiye yakın kitle AKP Bursa İl Başkanlığının bulunduğu binaya

siyah çelenk bıraktı.

Platform bileşenleri "**Tecrit insanlık suçudur, tecriti kaldırın**" yazılı pankart açarak sloganlar, alkış ve zılgıtlarla il binasının bulunduğu yere kadar

ve "**TC şaşırma sabrımızı taşırma**" şeklinde slogan atan ve daha sonra yürüyüşe geçen grup, bir uzman çavuşa ait otomobili ateşe verdikten sonra Valiliğe bağlı **Çok Amaçlı Toplum**

rinde KADEK bayrakları açılarak, caddelere molotof kokteyl atıldı.

Yine İzmir'in **Menemen** ilçesi **Asarlık** belde-sindeki eylemde ise gençler duvarlara "**Öcalan'sız**

Mahallesi'nde bulunan Vali Adnan Deren Dereliler İlköğretim Okulu'na akşam saatlerinde molotof kokteyl atıldı. Okulda maddi hasara neden olan eylemi kendilerine 'Serhat

bir araya gelen gruplar meşaleli yürüyüş düzenledi.

*Mardin'in **Saraçoğlu** Mahallesi'nde bir araya gelen gençler, Öcalan'a destek amacıyla yürüyüş düzenledi. **Yeni Yol** Mahallesi'nde ise gençler ateş yakarak mahallenin yollarını trafiğe kapattı. Mardin'in Nusaybin İlçesi'ne bağlı **Abdulkadirpaşa** Mahallesi'nde kendilerine "**Yeniden Doğu Gençliği**" adını veren bir grup, dün akşam Şehitler Köprüsü'nü lastikler yakarak yaklaşık yarım saat trafiğe kapattı.

* Adana'nın Ceyhan İlçesi'ne bağlı **Belediye Evleri, Yarsuat ve Emek** mahallelerinde dün akşam saatlerinde bir araya gelen gençler, E-5 Karayolu'nu bir süre trafiğe kapattı. Ateş yakan gençler, "**Kürt halkı tecritle sınırlandırılmaz**", "Biji serok Apo",

yürüdü. İl başkanlığı binasının önünde Platform adına açıklamayı İHD Şube Başkanı **Ayşe Batumlu** yaptı.

* Aynı şekilde **Siirt, Çanakkale, Batman ve İzmir**'de yapılan gösterilerde de tecrit protesto edildi.

Siirt'in **Ulus, Dumlu-pınar, Serê Zinê, Çal ve Alan** mahallelerinde toplanan gruplar, ateşler yakarak yürüyüş düzenledi. Sık sık "**Bi can bi xwin em bi terena ey Serok**", "**Cana can kana kan seninleyiz Öcalan**" şeklinde sloganlar atan gruplar, Öcalan'a yönelik tecrit uygulamalarına son verilmesini istedi.

* **Çal Mahallesi**nde gösteri yapan gruba polis kalas ve coplarla müdahale etti. Olayda, aralarında 9 yaşındaki bir çocuğun da bulunduğu 15 kişi yaralandı.

Siirt Sosyal Sigortalar Kurumu Lojmanları önünde biraraya gelen yaklaşık 500 kişi "**Biji serok Apo**"

Merkezi (ÇATOM) binasına molotof kokteyl attı.

Bir süre sonra panzerler eşliğinde olay yerine gelen polis, gruba cop ve kalaslarla müdahale etti. Müdahale esnasında **Vetha Aybek, Saadet Aybek, Hezna Aybek, Mevlüde Aybek ve Yuşak Aybek** adlı 9 yaşında bir çocuk yaralandı.

* **Batman**'ın Yavuz Selim ve Petrol mahallelerinde duvarlara "**Öcalan'a özgürlük Kürdistan'a barış**", "Başkana uzanan eller kırılın" ve "**Biji serok Apo**" sloganları yazıldı. Güney Kent Mahallesi'nde ise bir araya gelen gençler yürüyüş düzenledi.

* **İzmir**'in Torbalı ilçesine bağlı **Atatürk, Diyarbakır**'ın **Seyrantepe, Koşuyolu, Yeniköy, Şeyhşamil, Muradiye, Fatih, Iskenderpaşa, Ferit Köşk ve Dicle** mahallelerinde Öcalan'a uygulanan tecrit, yapılan eylemlerle protesto edildi. Protesto gösterile-

Türkiye'yi başınıza yıkacağız" yazısı yazdılar.

* **Çanakkale**'de de **DEHAP Biga İlçe Örgütü** tarafından protesto eylemi yapıldı. İlçe binası önünde bir araya gelen DEHAP'lı bir grup, Öcalan'a uygulanan tecritin bir an önce kaldırılmasını istedi.

* KADEK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'a yönelik tecriti ve olası Irak savaşını protesto eden 20 kişi, **HADEP Şanlıurfa Merkez İlçe Örgütü**'nde açlık grevine başladı. HA-DEP binasında bir araya gelen 20 kişi saat 12:00'de açlık grevine başladı. Açlık grevinin cumartesi gününe kadar devam edeceği öğrenildi.

* **Uğur Dersanesi** Van Şubesi'nde kurs gören 200 kişi, kentin en işlek caddesi olan **Cumhuriyet Caddesinde** toplanarak gösteri yaptı. Yaklaşık 20 dakika süren yürüyüş nedeniyle cadde bir süre trafiğe kapandı.

Öte yandan, İstasyon

Şahinleri' ismini veren bir grup üstlendi. **Hacıbekir Mahallesi**'nde de kadın ve çocukların oluşturduğu kalabalık bir grup, Öcalan lehine slogan atıp yürüyüş düzenledi.

* Diyarbakır'da da kendilerine '**Demokratik Halk İnişiyatifi**' adını veren bir grup, **Suriçi Senti**'ne bağlı çok sayıda mahallede üzerinde Öcalan'ın resimlerinin bulunduğu "**Başkan Apo'ya tecrit Kürt halkına tecrittir**" yazılı bildiriler dağıttı. Bismil İlçesi'ne bağlı **Fatih, Şentepe, Esentepe, Yukarı Darlı, Bozkurt, Dicle** ile **Sanayi** mahallelerinde

"**Dişe diş kana kan seninleyiz Öcalan**", "Bi can bi xwin em bi terena ey serok" şeklinde slogan atarak olaysız bir şekilde dağıldı.

* **Muş E Tipi Hapishanesinde bulunan Vahdettin Yalçın** isimli tutuklu ise tecriti protesto etmek için kendini yaktı. Numune Hastanesine götürülen Yalçın'ın sağlık durumunun ciddi olmadığı öğrenildi.

* Ayrıca yine tecrite yönelik protesto eylemlerinden biri de hapishanelerde yapılıyor. 5000 KADEK'li tutsağın protesto için süresiz dönüşümlü açlık grevi yaptığı öğrenildi.

DAĞITIMCIYA AJANLIK TEKLİFİ

17 Ocak 2003 cuma günü Yeni Atılım gazetesi dağıtımcısı **Hüseyin Karaçay**'ı telefonla arayan "meçhul" kişilerin "arkadaşından mektup olduğunu gelip almasını" söylemeleri üzerine randevu yerine giden Hüseyin Karaçay gözlerine biber gazı sıkılarak alıkonulmuştur. Daha sonra Karaçay'a para karşılığı ajanlık teklif edilmiş, tekliflerini kabul etmeyen Karaçay'a ailesinin çeşitli resimleri gösterilerek tehditler savrulmuştur. Bu kez de 20 Ocak 2003 Pazar günü evi basılarak gözaltına alınan ve Sarıgazi Jandarma Karakolu'na götürülen Hüseyin Karaçay orada da tehdit edilerek "**Neden basın açıklaması yaptın**" denilerek çeşitli baskılara maruz bırakılmıştır. Yeni Atılım Gazetesi 21 Ocak 2003 tarihinde konuyla ilgili yaptığı basın açıklamasında bu tür baskıların kendilerini hiçbir zaman yıldıramayacağını ve mücadelesinden alıkoymayacağını belirterek baskıları protesto ettiler. (İstanbul)

AZADIYA WELAT

ÇALIŞANLARINA AJANLIK TEKLİFİ

Ağrı'nın Patnos ilçesinde gözaltına alınan gazetenin Ağrı temsilcisi **Hatice Şen** ile dağıtımçı **Okan Uygur** kendilerine ajanlık teklif edildiğini açıkladılar.

Hatice Şen açıklamasında polislerin "Sen buraya gelmeden önce bizim buradaki halk ile aramız iyi idi. Sen gelince halk ile aramız bozuldu. Sen halkı rahatsız ediyorsun. Burada gazete dağıtmaya izin vermeyeceğiz" şeklinde konuştuklarını, ayrıca kendisine ve Okan Uygur'a ajanlık teklif ettiklerini dile getirdi.

Ayrıca yine Özgür Gündem gazetesi Bursa çalışması **Abdülkadir Kanat** da aynı saldırıyla yüzyüze kalmıştır. Konu ile ilgili 24 Ocak 2003 tarihinde Savcılığa suç duyurusunda bulunan Kanat ardından da bir basın açıklaması yaptı. Ayrıca HADEP üyesi olan **Kıymet Toprak**, **Engin Güven** ve **Bülent Aslan** da aynı saldırılara maruz kalmıştır.

DİYARBAKIR'DA KADEK OPERASYONU

17 Ocak'ta Diyarbakır'ın Hani ve Lice ilçelerinde KADEK gerillaları ile T.C güçleri arasında çatışma yaşandı. Dicle-Hani arasındaki bölgede bulunan **Temeltepe** kırsalı ile **Şela Heydan** köyü yakınlarında sabaha karşı 04.30 sıralarında çıkan çatışmada bir uzman çavuşun öldüğü, 5 askerin de yaralandığı belirtildi. 12 KADEK gerillasının öldürüldüğü haberlerinin söylendiği çatışmanın ardından açıklama yapan Orgeneral **Yaşar Büyükanıt** bölgenin F-14 savaş uçaklarıyla bombalandığını, korucuların ve özel timin de desteği ile süren operasyonun bölgede bulunan 500 KADEK gerillasına yönelik olarak daha önceden planlandığını söyledi. KADEK Genel Başkanlık Konseyi Üyesi **Osman Öcalan** 19 Ocak'ta Özgür Gündem gazetesinde yayımlanan konuşmasında bölgede yaşananları değerlendirdi.

Osman Öcalan Türkiye ve Ortadoğu'nun bir ateş topu haline gelmemesi için ateşkes ilan ettiklerini, ancak üzerlerine geldiğini vurgulayarak KADEK'in savaş istemediğini, savaşı tercih eden tarafın Türkiye olduğunun açığa çıktığını belirtti. Lice operasyonu ile Türkiye'nin savaş ilan ettiğini söyleyen Öcalan, Türk Parlamentosunun aldığı kararların bir kandırma ve yanıltmadan ibaret olduğunu, çözüm için artık adım atmayacağını açığa çıktığını ifade etti.

(H. Merkezi)

Diyarbakır İHD ihlal raporunu açıkladı

İHD Diyarbakır Şubesi 2002 yılındaki hak ihlallerini açıklayan raporunu, şube binasında yaptığı bir toplantıyla kamuoyuna duyurdu. Raporu okuyan Şube Başkanı **Selahattin Demirtaş**, 2002 yılında insan hakları kuruluşlarının tespit ettiği hak ihlallerinin üzerine gitmek yerine, bu ihlallerin üzerinin örtülmeye çalışıldığını belirtti.

Mayın vakalarında 2001 yılına

oranla yüzde 101'lik bir artış olduğunu da sözlerine ekledi. İşkence ve kötü muamele iddialarında sayısal olarak düşüşler tespit edilse bile rakamların hala üretici boyutta olduğunu vurgulayan Demirtaş, OHAL'in kalktığı söylenen Aralık ayında da, özellikle yol kontrolleri, kırsal bölgelerde fiilen sürdürülen gece sokağa çıkma yasaklarının, sürgünlerin vb ihlallerin halen devam ettiğini belirtti.

Hak ihlallerinde 2002 bilan osu

Yaşam hakkına yönelik ihlaller:
Çatışmada yaşamını yitirenler:14
Faili Meçhul Cinayetler (saldırıları)-
yargısız infazlar: 41 ölü, 18 yaralı
Mayın: 27 ölü, 53 yaralı
Kişi güvenliğine yönelik ihlaller:
Gözaltı: 2773
İşkence- kötü muamele ve tehdit: 228
Kayıp iddiası: 13
Tutuklama: 464
Toplumsal olaylara müdahale: 123 gözaltı, 79 yaralı
Çalışma yaşamına yönelik ihlaller:
Sürgün: 40
Görevden alma: 8
İdari soruşturma ve cezalar: 101
Açığa alma: 22
Yasaklamalar (Tiyatro oyunu, kitap, kaset, vs): 32
OHAL'e girişi yasaklanan gazete ve dergi: 30
Diğer
Cezaevi:158
İntihar:140
Töre cinayeti: 2 ölü 1 yaralı

(H. Merkezi)

Devletin terör dersi sürüyor

Daha önceden Bolu ve Tunceli'de öğrencilere katlettiği, işkence yaptığı gerillaların parçalanmış cesetlerini gösteren devlet şimdi de itirafçıların yazdıkları kitapları çocuklara dağıtıyor. PKK itirafçısı **Nevzat Çiftçi** tarafından kaleme alınan "**Girdap PKK'de yaşanmayan yıllar**" isimli kitap, Ağrı'nın Doğubayazıt ilçesindeki

Kurtuluş İlköğretim Okulu'nda öğrencilere dağıtıldı. 1988 yılında Turan Yarıncılık tarafından piyasaya sürülen ve önsözünde "PKK'nin dağ kadrosunda 6 yıl faaliyet sürdürdüğü" iddia edilen PKK itirafçısı **Çiftçi**'nin kitabında "Cudi'nin şahsında niçin mücadele ettiklerini bilmeden ölen yüzlerce arkadaşımıza" vb. ifadeler yer alıyor.

Bir öğrencinin ders kitabı alacak parasının olmadığını bilimsel eğitime değil çocukların dünyalarını karmartmaya yaptığını gösteren olayla ilgili olarak başta öğrenci velileri olmak üzere çeşitli kitle örgütleri tepkilerini dile getirdiler. Velilerin kitapları geri götürüp okul müdürüne iade ettiği öğrenilirken konuyla ilgili

açıklama yapan Eğitim-Sen Doğubeyazıt Şube Temsilcisi **Nusrettin Bozboğa**, yaşamı tanımayan bu çocuklara bu tür kitapların verilmesinin yanlış olduğunu belirtti. Siyasi kitapların küçük yaşta çocukların psikolojilerini kötü etkileyeceğini belirten Bozboğa, "eğitim dışında siyasi kitapları çocuklara okutmak suçtur" dedi.

GÖZALTINDA KAYIPLAR UNUTULMAYACAK

Devlet tarafından iki yıl önce gözaltına alınan HADEP Silopi İlçe Başkanı **Serdar Tanış** ve İlçe Sekreteri **Ebubekir Deniz**'in gözaltında kaybedilmesi ile ilgili **İHD Bursa Şubesi** basın açıklaması yaptı.

25 Ocak 2003 tarihinde İHD Bursa Şubesi'nde yapılan açıklamayı İHD Yönetim Kurulu Üyesi **Hüseyin Camkiran** yaptı. Camkiran, devletin gözaltında kayıp politikası

na vurgu yaparak "gözaltında kayıp olgusu bir ülkede yaşanabilecek en dehşet verici olgulardan olduğu gibi aynı zamanda demokrasinin, barışın ve kardeşliğin en önemli tehditlerindedir. Üzerinden iki yıl geçmesine rağmen hala aydınlatılmayan bu vaka, insan hakları savunucuları tarafından unutulmayacak ve benzerlerinin yaşanmaması için her türlü gayret sarfedilecektir" dedi. (Bursa)

"SAYIN ÖCALAN" İFADESİNE TUTUKLAMA KARARI

*ABD'nin Irak'a olası saldırısını ve KADEK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'a uygulanan tecrit politikasını protesto etmek amacıyla düzenlenen gösteride Öcalan için "sayın" sıfatını kullanan Hakkari Hadep Gençlik Koluna Başkanı **Faruk Temel** "örgüt üyeliği" iddiasıyla tutuklandı. 22 Ocak günü parti binasının önünde yapılan ve yoğun katılımın olduğu basın açıklamasında "Sayın Abdullah Öcalan üzerindeki tecrit uygulamasının temel insan hakları ve evrensel hukuk ölçüleri içinde kabul edilebilir

bir yanı yoktur" diyen Faruk Temel açıklamanın ardından gözaltına alınmıştı. TCK'nin 312'nci maddesinin ihlal ettiğini iddia eden savcılığın; "Sen bunlarla ne demek istiyorsun, nedir bu sayın Öcalan?" şeklindeki tehditli sorularına cevap vermek zorunda kalan Temel, yaşanan gelişmelerin barışı tehlikeye soktuğunu belirtmek istediğini söyledi. Ancak mahkeme Temel'in "silahlı örgüt" üyesi olduğu kararına vardı ve Temel, Hakkari Kapalı Hapishanesi'ne gönderildi.

(H. Merkezi)

Başarının teminatı gücünü somutluktan alan teori ile pratiğin uyumunda yatar

Gerilla savaşının mevcut haliyle zorluklar taşıdığı görülmektedir. Şehirlerde örgütlenmenin gerekliliği artmıştır. Gerilla savaşının geliştirilmesi, güçlendirilmesi açısından da bu gereklidir.

Marksizm Leninizm Maoizm somut şartların somut tahlilidir. Bunun pratik anlamı şu demektir: **Geneli incele, diğer partilerin deney ve tecrübelerinden öğren. Ama esas olarak kendi nesnel zeminin üzerinden yüksel ve düşmanından da öğren, onun hareket tarzını ve yönelimini izle. Taktik belirlerken, kitlelerin durumunu ve kendi subjektif gücünü aktif olarak değerlendir** vb. Eğer sorunları bu somutluk çerçevesinde ele alırsak, politika belirleme tarzımız soyut değil somut olur. Somutluk üzerinde düşünmek-somutluk üzerinde yürümek, gerçeğe ve başarıya daha çok yakın olmak demektir.

Devrimci ve komünist hareketin tarihi tecrübelerine baktığımızda somutluk-nesnel gerçekler üzerinde yürütülen politikalar ve izlenen pratik hatlar, daha çok zaferi selamlama şansına sahip olmuşlardır. Örneğin Ekim Devrimi önemli oranda Paris Komünü'nün deney ve tecrübelerinden yararlanmıştı. Ama onun bir tekrarı olmamıştır. Eğer tekrarı olmuş olsaydı Ekim Devrimi'nin akıbeti de Paris Komününden farklı olmayacaktı. Oysa komünarların "eşitlik, özgürlük" düşleri, Ekim Devrimi şahsında maddi bir güce dönüştü. Bu gücü yaratan başta komünarların olmak üzere tüm tarihi tecrübelerin olumluluk ve olumsuzluklarından öğrenen, olumlulukları daha da büyütüp günün koşullarına uyarlayan, politikayı kendi nesnel zemini üzerinde yapma yeteneğine ve yaratıcılığına sahip olan

Bolşevik Partisidir.

Aynı durum Çin devrimi için de geçerlidir. Çin devriminin Sovyet devriminin bir tekrarı olamayacağı ve esas olarak Çin'in somut durumunu çözümlyerek, zaferi elde edecekleri noktasında

ÇKP'nin görüşleri çok açık ve nettir. Başkan Mao bu gücü **bilimsel düşünüş ve çözümlenmiş** tarzından alıyordu. Bu bilimsel yaklaşım, kendi halk gerçekliğini kavramada ve düşmanı çözümlenmede gereken ustalığa sahipti. Başkan

şullarıyla birlikte bütünsellikli bir tarzda çözümlenmeyi hedefleyen bilimsel yöntemi kendimize rehber edinmeliyiz. Yani bütün sürecin gerçekliğini sosyal gelişmenin bütünlüğünü hesaba katmayan ona uygun çözümlenmeler

Devletin merkezi otoritesi, militarist gelişkinliği önemli seviyededir. Kitlelerin talepleri biçim olarak farklıdır. Köylülerin sosyal yaşamları değişim göstermiştir. Meseleye salt toprak sorunu olarak bakılamaz. Tarıma dayalı

Hemen şunu belirtmeliyiz ki burada verilen ana mesaj şudur: **Yaşanan nicel değişimleri gör ve taktik politika üretmede, örgütsel konuşlanışında tüm bu değişimleri hesaba kat.** Bunun dışında söylenenlere başka bir anlam yüklemeye kalkmak sonuç çıkarmaya çalışmak gerçekçi bir yaklaşım değildir. Her şeyden önce oturumun gündemi bellidir ve alınan tüm kararlar da gündem çerçevesiyle sınırlıdır. Dolayısıyla tartışmayı ve yoğunlaşmayı gündemimizde olmayan değil, varolan somut durumlar üzerinde yürütmek parti ve sınıf savaşımı için daha yararlı ve anlamlıdır.

Evet her devrimin olduğu gibi, bizim devrimimizin de kendine has özellikleri vardır. Herşeyden önce stratejik olarak emperyalistler için çok önemli olan ve bugün baş haydut ABD'nin ileri karakolu sayılan bir coğrafyada yaşıyoruz. Yönetenler ekonomik ve siyasi olarak derin bir kriz içinde. Bu krizi atlamanın bir yolunu emperyalist haydutlara tetikçilik yapmakta görüyorlar ve de yapıyorlar. Bugün Irak özgünlüğünde bu sorun, somut olarak yaşanıyor. Kamuyumuza yönelik yapılan demagojik açıklamaları bir yana bırakırsak, komparator- burjuvaların emperyalist efendilerine söylemek istedikleri şey "Tamam savaşa gireriz, ama ücretini biraz daha artırın"dır. Ki eşit bir pazarlık yapacak durumda da değildirler. Dahası bu tetikçilik ve saldırganlık politikası bundan sonra da bölgede devam edecektir. **Bu bir.**

Halk savaşının uygulanmasıyla ortaya çıkacak sonuçları yeniden değerlendirerek pratiğimize yön verecek somut taktikler belirleyerek ilerleyebiliriz. Gerilla savaşının mevcut haliyle zorluklar taşıdığı görülmektedir. Şehirlerde örgütlenmenin gerekliliği artmıştır. Gerilla savaşının geliştirilmesi, güçlendirilmesi açısından da bu gereklidir.

✓ **Bütün sürecin gerçekliğini sosyal gelişmenin bütünlüğünü hesaba katmayan ona uygun çözümlenmeler üretip, pratik adımlar atmayan bir Komünist Partisi'nin sınıf savaşımından başarıyla çıkması, devrimi geliştirip iletmesi düşünülemez.**

Mao'da hazır reçete yoktur. Ama **somutu çözümlenme ve genel tecrübelerden yararlanma pratiği vardır. Her şeyden önce kendi tarihini inceleme, kendi tarihinden öğrenme yaklaşımı ve mütevaziliği vardır.**

O halde tecrübe ve deneylerden yararlanma, inceleme ve artırma konusunda Başkan Mao'nun bu tecrübelerinden yararlanmalıyız. Elbette ki yararlanmak, tekrarlamak ve genel şeylere saplanıp kalmak değildir. Tam aksine pratikte daha çok etkin olmaktır. Karşılaştığımız her somut sorunda, teorik araştırmalarda bu tecrübeler başarımız için bir ışık olmalıdır. Kendi aydınlığımızı yaratmak için bu ışıktan yararlanmalıyız. Yine her somut sorunu ko-

üretip, pratik adımlar atmaman bir Komünist Partisi'nin sınıf savaşımından başarıyla çıkması, devrimi geliştirip iletmesi düşünülemez.

Proletarya Partisinin son oturumunda altını çizmeye çalıştığı gerçek tam da budur. Bu mantığın, bu anlayışın pratik mücadelesi içinde daha da derinleşmesine ihtiyaç vardır ki bu yazımızın hedefi de bazı kararların mantığını biraz daha açmaktır. Oturum özgünlükler ve somutluklara dair şunları söylüyor: "Devrimimiz kendine has özgünlükler taşıyacaktır. Türkiye'de Halk Savaşı, gerilla savaşı önceki örneklerinin aynısı olmayacaktır. Türkiye'nin kendine has özellikleri bulunmaktadır ve bölge itibarıyla farklılıkları vardır.

çelişkiler gücünü korumaktadır. Savaşla birlikte değişimler olmuştur. Bu değişimlerin incelenmesi gerekir. Türkiye'de sanayi iç dinamiğiyle gelişmiştir. Köylerden göç edenlerin ezici çoğunluğunun şehirlerde fabrika işçisi olarak yaşamadığı biliniyor. Halk savaşını reçetelere indirgeyemeyiz. Halk savaşının uygulanmasıyla ortaya çıkacak sonuçları yeniden değerlendirerek pratiğimize yön verecek somut taktikler belirleyerek ilerleyebiliriz. Gerilla savaşının mevcut haliyle zorluklar taşıdığı görülmektedir. Şehirlerde örgütlenmenin gerekliliği artmıştır. Gerilla savaşının geliştirilmesi, güçlendirilmesi açısından da bu gereklidir. (7. Konferans kararları s.50-51)

İkincisi: Ulusal harekete, devrimcilere ve komünistlere karşı yıllardır savaşılan ve bu savaş içinde tecrübe kazanan bir düşman gerçeğiyle yüz yüzeyiz. Özellikle Kürt topraklarında ulusal hareket şahsında somutlaşan gerilla savaşının askeri ve kitlesel gücünü hesaba kattığımızda mücadele ettiğimiz gücün savaş kapasitesini, sahip olduğu askeri gücü daha iyi anlarız. Eğer savaş karşılıklı iki güç arasında süren çetin bir muharebeye, bugün gerilla savaşını sürdürmede atacağımız her adımda karşı gücü ve gücümüzü hesaba katmak zorundayız.

Üçüncüsü: Faşist devlet başta Kürt topraklarında olmak üzere gerilla savaşının yürütüldüğü her alanda, binlerce köyü zorla boşalttı. Yine IMF'nin dayattığı tarım politikası köylülüğün belli bir bölümünü toprağını işletemez hale getirdi. Tüm bu ve

benzeri faktörler nedeniyle, köylü nüfusunda kentlere önemli bir akış oldu. Hiç şüphesiz bu akış esas olarak kapitalizmin gelişimi sonucu ortaya çıkan doğal bir akış değildir. Her şeyden önce emperyalizme bağımlı bir komprador kapitalizm gerçeğiyle yüz yüzeyiz.

Eğer kimilerinin iddia ettiği gibi yaşananlar böyle bir gelişmenin sonucunda olmuş olsaydı, ortada işsizlik ordusu değil işsizlik bölükleri olması gerekirdi.

Dördüncüsü: Devrim kitlelerin eseri ise Proletarya Partisi nüfus bileşiminde yaşanan bu değişimi hesaba katarak, düne oranla bugün şehirlere biraz daha önem vermelidir. Bu önemin temel mantığı ise, yine ana damarı güçlendirmektedir. Militarist güçlerin gerillaya karşı yarattığı tecrit, kuşatma çemberini kırma ya dönüktür. Dahası **ana damara hizmet edecek tarzda, dönemsel olarak**

belli alanlarda yoğunlaşmak savaşın mantığıyla çelişmez. Bilakis onu besler ve güçlendirir.

Beşincisi: Tüm bu nesnel gerçeklerin hesaba katılması, buna uygun taktiklerin geliştirilmesi doğru olan, bilimsel olandır. Aksi yaklaşımlar gücünü ger-

✓ *Herşeyden önce kitlelerle diyalog kurmak ve aynı dilden konuşmanın zeminini yaratmak için mevcut çelişkileri, istemleri hesaba katarak bunun üzerinden çözüm önerileri sunmamız gerekir. Soyut çağrılar, soyut reçeteler kitleler için bir anlam ifade etmez.*

çeklerden almayan soyut reçetelerdir. Ve itirazlar da bu soyut reçetelerdir.

Altıncısı: Nüfus bileşiminde ortaya çıkan bu farklılaşma kaçınılmaz olarak **taleplerde de belli farklılaşmalar** gündeme getiriyor. Herşeyden önce kentlere gelenin önceliği iş sorunu oluyor. Toprağa ve tarıma dayalı istemler tali plana düşüyor. Elbette ki kimi demokratik talep ve istemlerde esasta bir değişim olmuyor. Mesela kentlere göç eden ya da zorla göç etmek zorunda bırakılan Kürt halkının ulusal demokratik talepler noktasında sürdürdükleri duyarlılıklar gibi... Yaşanan bu farklılaşmaları daha da somutlaştırarak çoğaltmak mümkündür. Ama burada önemli olan mantığı anlamak, örgütsel düzenlemede, araştırma ve incelemede, taktik politika ve mücadele biçimlerini belirlemede hep bu bakış açısına uygun pratik adım atmak-

tır.

Yine çalıştığımız her alanda kitlelerin sisteme bakış açılarını, onların önceliklerini ve çelişkilerini doğru bir yöntemle açığa çıkaramazsak, somut perspektifler koymada, yönelim belirlemede de zorlanı- rız. Herşeyden önce kitlelerle diyalog kurmak ve aynı dilden konuşmanın mevcut çelişkileri, istemleri hesaba katarak bunun üzerinden çözüm önerileri sunmamız gerekir. Soyut çağrılar, soyut reçeteler kitleler için bir anlam ifade etmez.

Evet devrimin bizler için güncel bir durum olduğu doğrudur. Ama geniş yığınlar için bu doğru bugün güncel bir sorun değildir. Evet kitleler sisteme tepki duyuyor; sistemden hoşnutsuz. Ama bu hoşnutsuzluğun bizim kanallarımıza akmadığı da açıktır. O halde devrimin bu nesnel ordusunu örgütlü

bir güce dönüştürmenin yolu, çelişkileri ve öncelikleri doğru tespit etmekten ve her çeşit mücadele aracılığıyla bu doğrular üzerinde yoğunlaşmaktan geçer.

Daha da somutlarsak bugün yaşanan işsizlik, yoksulluk, haksız savaş kısırtıcılığı geniş kitleler için güncel bir sorundur. Bu güncel sorun üzerine yürüteceğimiz ajitasyon, atacağımız her pratik adım bizi kitlelere daha çok yakınlaştırır. Bu yakınlaştırma üzerinde, ortaya çıkan bu sonuçların nedenlerini, çözüm perspektiflerini kitlelere anlatmamız hem daha kolaylaşır, hem de anlaşılır. Unutmamak gerekir ki, kitlelerin bilinç düzeyindeki gelişmeler somutluk ve pratik hareket üzerinde olur. Soyut çağrılar, soyut sosyalizm ve devrim propagandası kitleler için ise yorucu olur.

Sonuç ise bir hiç.

PUSULA

“OLAĞANÜSTÜ” PARTİ BELLEĞİ

Proletarya Partisi yeni bir sürece girmiş bulunuyor. Bu sürecin ana özelliklerini çeşitli biçimlerde yansıtmaya çalıştık/çalışıyoruz. Bu sürecimizin belli farklılıklar taşıdığı gözden kaçmamaktadır. En azından kamuoyuna yansıtış biçimiyle, bazı “duyarlı okurlarımız”ın haklı olarak neden böyle yapıyorsunuz? Ya da daha ileri giderek neden “gürültüpatırtı” çıkarmıyorsunuz? sorularına ve söylemlerine sıkça maruz kalır olduk. Herşeyden önce şunu ifade edelim. Evet bugünkü sürecimiz, eski süreçlerimize benzememektedir. Proletarya Partisi yaptığı 7. Oturumunda kendisine belli bir hat çizdi. Bu doğrultuda bugün kendisini şekillendiriyor. Bu pratik faaliyet içerisinde olumluluklarını ve başarılarını abartmadan, mütevazı adımlar atıyor.

Hiç kuşkusuz ki Proletarya Partisi'nin 7. Oturumunda geçmiş süreç bütünlüklü olarak değerlendirilmeye çalışıldı.

Sürecin ideolojik-politik-örgütsel-pratik ve askeri boyutları, parça-bütün, genel-özel, önderlik-kitle bağı, dünü-bugünü diyalektik bütünlük içinde sorgulandı. Olumsuzluklar tespit edilirken olumluluklar benimsendi. Proletarya Partisi'nin olumlu bir geleneği vardır, sürecin değerlendirilmesinde olumluluklardan fazla bahsedilmez “bunlar zaten başarılarımızdır” denerek, övünme pratiğine düşülmez, ancak bu olumluluklar yeterince bilince çıkarılıp, benimsenmezse başarılar, koşulları gözardı edilerek bütünsellik içinde yeterince sahiplenilmezse bu gerçeklik, bizleri inkarcılığa götürebilir. İnkarcılık, proletaryanın bilimsel tutumu olamaz.

Her olgu, içinden geçtiği süreçle kendisini kuşatan ekonomik, sosyal ve politik koşullar içinde ele alınıp değerlendirilir. Hiçbir şey kendisini kuşatan koşullardan bağımsız, ideolojik-politik, iç-dış olgulardan yalıtılmış tarzda ele alınıp

değerlendirilemez. İkinci olağanüstü süreç, dünyada ve ülkemizdeki ekonomik-sosyal-politik koşullar içinde, geçtiği sürecin yaşadığı ağır sorunlarıyla birlikte ele alınıp değerlendirilirse gerçeğin diliyle konuşulmuş olur. **Gerçeğin diliyle konuşmak, görevimizdir.**

Neydi başarılarımız? Herşeyden önce partinin yaşadığı örgütsel dağılmışlığa son vererek, merkezileşmeye gidildi. Baş aşağı doğru gidişe dur denildi. **Bu adım, kendisini illegal koşullarda var etme iddiası taşıyan bir parti için yaşamsaldır.** Bu başarılıdır. Bu görülmeli ve kavranmalıdır.

Emperyalizmin ideolojik saldırılarını kapsamlı ve çok yönlü sürdürdüğü, hakim sınıfların baskı ve zulmünü yoğunlaştırdığı süreçte, parti saflarında ideolojik olarak dönüşmeyen küçük burjuva unsurların karamsarlığa, umutsuzluğa kapılarak “kurtuluşu” safları terk etmekte bulunduğu, adına tasfiyecilik denilen saldırı dalgasının, sınıf-devrim ve parti bilincini önemli oranda kırdığı bu olumsuz sürece dur demek tarihsel anlamda önemliydi. İkinci olağanüstü yönelim, parti açısından zorlukların ve sorunların hayli kabarık olduğu bir süreçte gerçekleşti. Yaşanan gerçeklik örtbas edilerek, ikinci olağanüstü yönelim anlaşılabilir. **İkinci olağanüstü süreç yaşadığı sorunlar ve kendisini kuşatan koşullar**

inde algılanırsa, anlaşılır ve kavranır.

Darbecilik olarak uç veren tasfiyeciliğin ve her türden kaçınılığın arttığı bir süreçte, ikinci olağanüstü müdahale doğru ve yerinde bir müdahaleydi, hatta gecikmiş olarak bile değerlendirilebilir. Soldan ve sağdan darbelenmek istenen partinin, ilkeleri üzerinde yeniden ayağa doğrulama çabası olumlu ve devrimciydi. Kafa karışıklığının önemli oranda arttığı, “ucuz kahramanların”, pusulası kayan “önderlerin” çoğaldığı, devrim-parti ve önderlik noktasında bilincin kırıldığı, güvensizliğin geliştiği bir süreçte atılan adımlar olumludur. Sarsılan-zedelenen saygınlığın sınıf savaşımı içinde yeniden tesis edilmesi öncü bir güç açısından yaşamsal önemdedir. Manevi saygınlığı zedelene ve otoritesi kırılan sınıf hareketinin politik bir güç olması beklenemez. Önce manevi saygınlık kazanılmalı ve otorite tesis edilmeliydi, bunda önemli başarılar elde etti.

Savaş ikliminden uzaklaşan partinin yeniden savaş iklimine sokulma adımları cesaretliydi. **Sınıf savaşımında yeniden mevzilenmek, yüzünü sınıf savaşımına dönmek savaşçı bir partinin kaybettiği değerlere yeniden kavuşmasıydı.** İkinci olağanüstü süreçteki gerilla faaliyet alanı böyle değerlendirildi. “1996 yılı sonrasında sürekliliği sağlanmış

gerilla savaşı için gerçekleştirilen çalışmalar belirlenen görevlerde **kitlenin hazırlanması görevi dışında** diğerleri gerçekleştirilmiştir.”, **“Alanda yakalanan olumlu ivme bir üst aşamaya sıçratılmamış”** ancak alan özgülünde savaşçılığın, militanlığın feda ruhunun önemli oranda adına uygun tarzda kuşanıldığı dönem olmuştur, ikinci olağanüstü yönelim. Bu görülmeli ve kavranmalıdır. Bedel ödeme ve bedel ödetme bilincinin güçlendirildiği, halk ordusunun hesap sorma geleneğinin yeniden tesis edildiği dönem olmuştur ikinci olağanüstü süreç.

İkinci olağanüstü yönelim, gençlik alanında, gerilla alanında, işçi sınıfı faaliyetinde, yayın alanında, enternasyonal alanda atılan olumlu adımların süreklileştirilememesidir, ikinci olağanüstü yönelimde istisnasız her alanda ileriye yönelik olumlu adımlar atılmaya çalışıldı, ancak süreklileşemedi. Sınıf savaşımında elde edilen bilgiler tecrübeler kesintiye uğradı, önderlik kesintiye uğradı.

Yedinci süreç, geçmiş sürecin olumluluklarını kuşanarak, olumsuzluklarını giderme ve eksikliklerini tamamlama göreviyle yükümlendirildi. Görev nedir? Olumluluklarımızı abartmadan her alanda faaliyetin süreklilik kazanmasıdır. Bu görev bugün bizlerin omuzlarında. Göreve sarılalım.

Kürt ulusal hareketi nereye gidiyor?!

Bugün özellikle Ulusal Hareket nezdinde yaşanan gelişmeler, muğlaklıklar taşımakla birlikte, soruna sınıfsal pencereden; Proletarya Partisi'nin ve Kaypakkaya'nın ortaya koyduğu perspektifle yaklaşıldığında belli netlikler taşımaktadır. PKK/KADEK ulusal devrimci geçmişten, ulusal reformist zemine kaymıştır. Ki bu bir süreç sonucudur. Ve bu sürece damgasını vuran özellik burjuva milliyetçiliğidir.

ABD/KADEK GÖRÜŞTÜ İDDİASI

Son haftalarda ABD'nin Irak'a yönelik saldırganlığında Türkiye kamuoyunu önemli derecede meşgul eden gelişmeler yaşandı. Bu gelişmeler içerisinde en fazla ön plana çıkartılan ise ABD ile PKK/KADEK görüşmesi oldu. Gazeteci Can Dündar'ın gündeme getirdiği ve ardından misyonu belli Doğu Perinçek'in üzerine hararetle atıldığı (Daha öncesinden de deli saçması olduğu belli olan ve bir merkezden yönlendirildiği açık olan iddiaları olmuştur) ve "katkı" sunduğu bu gelişmeler, devrimci hareket için değerlendirmeye muhtaçtır.

Yaşanan bu gelişmelerden sonra, yapıldığı iddia edilen görüşmenin "iki tarafı" da böyle bir görüşmenin yapılmadığını ileri sürdüler. Özellikle ABD, büyükelçisi aracılığıyla 'dikkate değer bir tarzda' bu görüşmeyi yalanladı...

Şu bir gerçek ki **Orta-doğu'da politika yapmak zordur. Bugün neredeyse at iziyle it izinin birbirine karıştığı bir süreçten geçiyoruz. Bu nedenle adımlar atılırken dikkatli atılmalı, söylenenler dikkatli söylenmelidir.** Ortada PKK ile ABD'nin görüştüğüne ve ABD'nin Irak saldırısında ve gelecekte KADEK'e bölgede bir misyon biçtiğine dair belgeler yayınlanıyor. Bu belgelerden bir tanesi de PKK Başkanlık Konseyi adına Mustafa Karasu'nun 21 Ocak 2002 tarihinde yazıldığı söylenen bir mektup. Bu mektupta "ABD'nin Irak'a müdahalesi hem dost hem de düşman durumunda bulunan rejimlerin aşılmasının olanağını yaratacaktır" denilerek "bölgede beklediğimiz

böylesi bir gelişme en başta Kürt halkının yararına sonuçlar doğuracaktır"... "PKK yukarıda belirttiğimiz çerçevede yaşanacak gelişmelerde, uluslararası toplulukla birlikte ortak tutum içine girecektir. Demokratik rejimlerin kurulması için ABD ve AB ile

yürütülecek imha savaşına hem de Kuzey Irak'a girme planına kamuoyundan onay alınmış olacak!" (Ankara savaşacak 'iç düşman' arıyor. 21 Ocak 2003 Salı Özgür Gündem Editörden)

Gerçek kendisini o kadar dayatıyor ki; konunun

reformistler sürece büyük payeler biçiyorlardı. Tarihi adımlardan bahsediyorlardı. "Demokratik Özgür Birliklik" çizgisi adı altına reformistler bugün kendileri için yararlı olan şeyi istiyorlardı ve kitleleri de bu istekleri doğrultusunda şekillendirmeye çalışıyorlar-

mış bulunmaktadır. Türkiye bu savaşta etkin bir politika izleyecektir. Bu etkin politikasını da özellikle "Türkiye'nin uzun vadeli çıkarları açısından, 'Kürt meselesi' üzerinden, Kürt tehdidini dillendirerek kendi saldırganlığını ve emperyalizmin uşağı olma misyonunu gizlemek isteyecektir. Nitekim bu yönlü açıklamalar yapıyor. Faşist Kemalist Diktatörlük Irak Kürdistanı'ndaki bir Kürt devleti oluşumunu bile 'savaş sebebi' sayacağını ifade etmektedir. Faşist Kemalist Diktatörlük emperyalist çıkarlarının maşası olma misyonunu bu tehlikeyi gerekçe göstererek yerine getirecektir. Bu bahaneyle kesinlikle bir Kürt devletinin ortaya çıkmasına izin vermeyecek, sınıra askeri güç ve malzeme konumlandırılacak ve yine bu bahaneyle savaş anında ise gelebilecek tehlikeler sınırın ötesinde karşılanacak ve orada denetlenecektir. Kısacası bölgedeki **savaşın aktif bir bileşeni olacaktır.** TC Irak Kürdistanı'nı işgal edecek, bu işgali süreklileştirecek ve bunu Irak'ın yeniden şekillendirilmesi planında daha etkin söz ve karar sahibi olmada etkili bir politik ve askeri koz olarak kullanacaktır. Ve hiç kuşkusuz bunu da devletin 'milli çıkar'ları için yaptığının propagandasını yapacaktır.

Uygulanan senaryo ABD-İsrail ortak yapımdır ve bu oyunda TC'ye başrol verilmektedir. Bu senaryo daha önceden ABD tarafından İsrail aracılığıyla Filistin'de uygulanmıştır. Bugün genelde Irak'ta özelde ise Irak Kürdistanı'nda Kürt halkı üzerinden kimilerinin 'demokratik cumhuriyet' söylemleri eşliğinde bu senaryo yeniden sahne-

lenmektedir. Bu oyunda TC dışında Talabani ve Barzani'ye rol verildiği anlaşılıyor. Bölgedeki diğer Kürt gruplarının nasıl bir rolde oynayacağını ise zaman gösterecek...."

Nitekim geline aşamada yaşananlar ve yapılan açıklamalar bizleri doğrular niteliktedir. Ortada bir "barış" durumu yokken ve TC her zamanki imhacı ve inkarcı pratiğine devam ederken (son olarak Lice'de yaşananlar ve 12 gerillanın katledilmesi sadece bir örnektir) **artan ABD ve hiç kuşkusuz ki TC saldırganlığına yönelik "bizi savaşa zorluyorlar" söylemi yeterli ve ikna edici bir söylem değildir. Olsa olsa koşulların gerçeğin dayatmasının yalın bir ifadesidir.**

HİÇBİR "BÜYÜK GÜÇ" KÜRT HALKINA ÖZGÜRLÜK VE DEMOKRASİ GETİREMEZ

Herşeyden önce şu net olarak ortaya konulmalıdır. ABD'nin bölgeye müdahalesi barış, ya da "rejimlerin demokratikleştirilmesi" amacını taşımamaktadır. Bunun böyle olmadığını dünya halklarının büyük bir bölümü görüyor. TC'nin ise olası bir Irak saldırısında görev alması bölgede "terörizmin" kökünü kazımak adına yapılacaktır. Bu bir yanı sıra TC'nin Kürtler üzerinde milli politikasyken öte yandan, TC'nin Irak saldırısında yer almasının gerekçesi yapılacaktır. Böylelikle TC bir taşla iki kuş vurmayı hedeflemektedir. Atılan bu adımların ABD açısından anlamı TC'nin saldırıya katılmama ihtimalinin sifıra indirgenmesi ve öte yandan bölgede "yeni" müttefiklerin elde edilmesi-

her alanda kalıcı işbirliğine önem verecektir. Bu doğrultudaki kalıcı işbirliğini kendisi için esas alacaktır" ifadeleri yer alıyor. Bazı çevreler bu ifadelerden hareketle TC'yi uyarıyorlar; PKK ile ABD'nin işbirliği içerisinde olduğuna dair.

Öte yandan haklı olarak Kürtlerden buna tepkiler geliyor. Şu açıklama bu tepkiye karşı yazılan yerinde bir ifadedir: **"Tüm bunlar kapsamlı bir planın parçaları. Plan ise şu: Kamuoyunda ABD ve savaş karşıtlığının yükseldiği bir süreçte KADEK; ABD'nin geliştirdiği Irak planının bir parçası/tafartarı olarak gösterilecek. Bu ortamda kamuoyunun KADEK'e tepki duyması sağlanacak, böylece hem**

muhabatı KADEK Başkanlık Konseyi Üyesi Mustafa Karasu da benzer ifadelerde bulunuyor. "ABD ile ilişki- de olduğumuz iddiasının bu süreçte ortaya atılmasını hareketimize karşı yöneltilmiş bir provokasyon olarak görüyoruz. Bunu hareketimiz üzerinde yürütülen komplonun bir parçası olarak değerlendiriyoruz. Anlaşıyor ki, Irak'a bir hareket olduğunda bize karşı da çeşitli güçlerin içinde yer alacağı bir saldırı planlanmaktadır." (Özgür Gündem. 27 Ocak 2003) deme ihtiyacını duyuyor. Aslında bu yaşananları önceden görebilmek için kahin olmak gerekmiyor. Ancak gözleri kör olan ya da reformizme demir atanlar bunu görme-yebilirdi. Burjuva milliyetçi

dı. Tüm politikaları, pratik eylemlilikleri bu temel mantık üzerine kurulmuştu. Ancak geline aşamada geliştirdikleri "çözümün çözüm olmadığı" açığa çıkmaktadır. Kürt hareketi bir ayrım noktasındadır. Kendisine yönelik çok açık ve net bir yaklaşım bulunmaktadır. Bu yaklaşım TC'nin bildik imhacı ve inkarcı yaklaşımıdır.

FİLİSTİN SENARYOSU İRAK KÜRDİSTANI'NDA SAHNELENMEK İSTENİYOR

Nitekim gazetemizin 3-16 Ocak 2003 tarihli İşçi köylü'den köşemizde şu tehlikeyi ve gerçekliği ifade etmiştik. "Böylelikle şu açık bir biçimde ortaya çık-

KADEK açısından ise bu durumu bölgede oynanan rolde etkinlik kurma çabası olarak değerlendirmek gerekiyor. Bu bir yanı sıra gayet doğal bir durumdur ve bu haliyle anlaşılabilir. Ancak varolduğu söylenen işbirliğinde ve görüşmelerin içeriğinde iddia edildiği gibi bir gerçeklik payı varsa şunu hiç çekinmeden ifade edebiliriz. Böylesi bir "ittifak" Kürtlere yarardan çok zarar getirir ve bunu da en iyi Kürtler bilir. Çünkü bu durum kendi tarihlerinde kötü ünlü örnekleriyle oldukça sabittir. Kürt halkının isyanlar, kahramanlıklar, ihanetler ve acılarıyla dolu tarihi ortadadır. **Hiçbir "büyük güç" Kürt halkına özgürlük, bağımsızlık ve demokrasi getirmemiştir...** Bu görüşmeli ve bilinmelidir.

Böylesi bir görüşmenin olduğu görüşmenin tarafları tarafından yalanlanıyor. Ki hemen belirtelim bizim burada tartıştığımız görüşmenin yapıp yapılmaması değil, yapıldığı söylenen görüşmede ileriye sürülen, ifade edilenlerin doğru olup olmadığıdır. Şu bir gerçek ki ABD emperyalizminin bu görüşmeyi yalanlaması çok bir anlam ifade etmiyor. Çünkü başka pratiklerinde bir yandan bazı örgütleri "terörist" olarak gördüğünü ifade ederken öte yandan görüşmeler yaptığı biliniyor. Nitekim ABD'de KADEK'i "terörist" örgütler listesine almıştı.

Burada önemli olan **Kürt Ulusal Hareketinin tavrıdır**. İfade edilen, böyle bir ilişkileneşin olmadığıdır. Eğer gerçekten böyle ise bu olumluluktur. Ancak Kürt Ulusal Hareketi'nin bu konuda şüphelere yer bırak-

mayacak bir pratik tavır takınması gerekmektedir. Bu pratik tavrı da "savaş kıskırtıcılığı" olarak adlandırmak büyük bir yanıldır. Unutmamak gerekir ki Kürt Ulusal Mücadelesi bugünleri silahlı mücadele ile gelmiştir. Bugün Kürt ulusunda bir ulusal bilinçten söz ediliyorsa, bunda silahlı mücadelenin yadsınamaz bir yeri vardır. Silahlı mücadeleyi savunmak ve bunda ısrarlı olmak olsa olsa, iflah olmaz reformistleri kızdırır. Reformizm, Kürt Ulusal sorununun çözümünü sağlayamaz. Faşizm, bu soruna çözüm getirmez, getiremez. Kürt Ulusal Hareketi "barış" adı altında "Demokratik Özgür Birlik" çizgisi adı altında teslimiyeti dayatıyor. Bugün de bu görüşmelerin yapıldığı ileriye sürülüyor. Kör göze parmak sokarcasına açık olan bu gelişmelerin tek bir izahı var. Dayatılan ve istenen koşulsuz bir teslimiyet. Yaşananlar o kadar

sel olarak sistemle bütünleştirmeyi, onun bir parçası haline getirmeyi hedeflemektedir ki yapılan da budur. **Bu bir çürütme politikasıdır.**

ULUSAL HAREKET BÖYLESİ GÖRÜŞME- LER YAPILIR. BU NİYET SORUNU DEĞİL, SINIFSA BİR OLGUDUR

Şunu unutmamak gerekir ki Ulusal Hareket, sınıfsal karakteri gereği bu tür ilişkilere girmeye yatkındır ve bunda şaşılacak bir şey yoktur. Ulusal hareketlerin genel eğiliminin ayrı devlet kurmak olduğunu, ama, içinde bulunulan konjonktürel ve yerel nedenlerle her zaman ayrı devlet kurmak ile sonuçlanmayacağı gibi, ulusal burjuvazi şimdi KADEK'in yaptığı gibi, dil üzerinde yasağın kalkması, Kürtçe eğitimin verilmesi, Kürt ulusal kültürü üzerindeki baskıların ve yasakların kalkması, Kürtçe basın-

"çatı" altında "kardeşçe" birlikte kalılabileceğini gündeme getirmiştir.

Kürt ulusal burjuvazisinin bu istemleri, onun ayrı devlet kurma isteğinden vazgeçtiğini ya da böyle bir eğilim içinde olmadığını göstermez. Uluslararası ve ülkedeki koşullar ve güçler dengesi buna elverişli olduğunda, Kürt ulusal burjuvazisi biran önce ayrılığı, ayrı devlet kurmayı dayatacak ve bu eğilimini açıktan dile getirecektir.

GELİŞMELER ULUSAL SORUNUN ÇÖZÜM ADRESİNİ BİR KEZ DAHA GÖSTERİYOR

Proletarya Partisi, PKK'nin ardılı KADEK'in bu özelliklerini sürekli belirtmiş, sahip olduğu niteliği gereği ve hatta, eğer kendi istemleri doğrultusunda, yerel ve konjonktürel gelişmelerden yararlanmak isteyebilir ve bu istek böylesi güçlerle ve devlet-

dünyada ve en yakınımız olan Irak ve İran'daki Kürt ulusal hareketlerinin tarihi incelendiğinde, bunun örnekleri rahatlıkla görülecektir. Fazla uzağa gitmeye de gerek yok. Irak Kürt ulusal hareketinin şu andaki durumunu gözönünde bulundurmak bile yeterlidir.

Bilindiği gibi, (her ne kadar bu kavram bazılarında eskimiş olarak görülsede) **çağımızda, yani emperyalizm ve proleter devrimler çağında, ulusal sorunun çözümü proletaryanın omuzlarına binmiştir.** Ezilen ulus burjuvazisi bu sorunu çözemez, kısmi "iyileşmeler" başarlarsa da bu, kalıcı olmaktan öte, her zaman ezen ulusun zulmüne maruz kalacaktır.

Irak ve İran'daki yer yer "otonom çözüm"leri buna örneklerdir. Egemen ulus egemen sınıfları, ezilen ulus burjuvazisini ve halkını sürükleyecek ve ona zulüm uygulayacaktır. Ya da bugün kabul ettiği bazı kısmi ulusal hakları yarın geri alacaktır. Irak'ta, Filistin'de olduğu gibi. Öte yandan ezilen ulus burjuvazisi çözümü sürekli emperyalistlerden bekler ve sırtını onlara dayamaya çalışır. Bugün Irak Kürt ulusal hareketi buna örnek olduğu gibi, KADEK de çözümü emperyalist devletlerden beklemektedir ve bunu saklamamaktadır.

Kürt, Türk ve diğer azınlık uluslardan Türkiye ve T. Kürdistanı proletaryası ise, emperyalizmin ulusal sorunu çözmek yerine, soruna kendi emperyalist çıkarları açısından yaklaşarak, halkları ve ulusları birbirine düşman ettirecek, sınırları kendi çıkarları doğrultusunda çizdiğini iyi bil-

net ve berraktır, demokratiktir:

"Marksist Leninist hareketin demokratik halk diktatörlüğü sisteminde ulusal soruna getireceği çözüm şudur: Demokratik halk diktatörlüğü sisteminde bütün ulusların ve dillerin tam eşitliği garanti edilecektir. Hiçbir zorunlu dil tanınmayacak, halka bütün yerli dillerin öğretildiği okullar sağlanacaktır.

Halk devletinin anayasası, her hangi bir ulusun, her hangi bir ayrıcalığa sahip olmasını ve ulusal azınlığın haklarına her hangi bir tecavüzü kesinlikle yasaklayacaktır. **Her ulusa kendi kaderini tayin etme hakkı tanınacaktır.**

Bütün bunların gerçekleşmesi için, özellikle yaygın bölgesel özerklik ve tamamen demokratik yerel kendi kendine yönetim gereklidir. Bu özerk ve kendi kendini yöneten bölgelerin sınırları ekonomik ve toplumsal koşullar, nüfusun ulusal bileşimi vb. temeli üzerinde bizzat yerel nüfus tarafından belirlenecektir."

Sonuç olarak bugün özellikle Ulusal Hareket nezdinde yaşanan gelişmeler, muğlaklıklar taşımakla birlikte, soruna sınıfsal pencereden; Proletarya Partisi'nin ve Kaypakkaya'nın ortaya koyduğu perspektifle yaklaşıldığında belli netlikler taşımaktadır. **PKK/KADEK ulusal devrimci geçmişten, ulusal reformist zemine kaymıştır.** Ki bu bir süreç sonucudur. Ve bu sürece damgasını vuran özellik burjuva milliyetçiliğidir.

Bugün PKK/KADEK hareketine yön veren "İmralı Manifestosu"nun özü, **ulusların kendi kaderini tayin hakkının reddidir.** İltihakçı ve egemen ulus şovenizmi ile el ele yürümektedir. Ve bugün gelinen aşamada Kürt ulusunun milli zulme karşı yürüttüğü haklı ve meşru mücadelesine ilişkin tereddütlerin yaratılmasına, haklılığının gölgelenmeye çalışılmasına ve teslimiyetin Kürt ulusuna dayatılmasına karşı durmak gerekmektedir.

Emperyalizmin ve bölge gericiliğinin Kürt sorununa çözümü olmaz. Olsa bile bu çözüm Kürt ulusunun kendi çıkarlarını değil, emperyalizmin ve bölge gericiliğinin çıkarlarını gözetir. Bu görülmelidir.

Uygulanan senaryo ABD-İsrail ortak yapımıdır ve bu oyunda TC'ye başrol verilmektedir. Bu senaryo daha önceden ABD tarafından İsrail aracılığıyla Filistin'de uygulanmıştır. Bugün genelde Irak'ta özelde ise Irak Kürdistanı'nda Kürt halkı üzerinden kimilerinin "demokratik cumhuriyet" söylemleri eşliğinde bu senaryo yeniden sahnelenmektedir.

açık ve net. Türkiye'nin Irak saldırısında Kürt ulusal mücadelesi gerekçe gösteriliyor. Bunun zemini hazırlanıyor. Bunun için Kürt kurumlarının yasal zeminde siyaset yapması dahi engelleniyor. Buna rağmen hala "özgür birliktelik'ten, 'barış'tan söz ediliyor. Tüm bu hazırlıkların hedefi ve amacı belli. Ortada bu nesnel gerçek varken, halen kitleleri yanıltıcı belirlemelerde ısrarlı olmak Kürt halkını faşizme karşı silahsızlandırma. Canlı ve diri olan herşeyi yok etmeyi, düşün-

yayın üzerindeki baskı ve yasakların kalkması vb...de diyebilir.

Kürt ulusal hareketi, ilk ortaya çıkışında "ayrılma" istemini dile getirmesine karşın, özellikle 1990'dan itibaren böyle bir istemden söz etmemiş, ulusal hareketin amacını Kürt kimliğinin tanınmasına indirgemıştır. Türk devleti ile "bir arada" kalabileceğini, ayrıcalığa "karşı" olduğunu ve gelinen aşamada ise "Demokratik Cumhuriyet" anlayışı ile aynı

lerle böyle bir ilişki içine girmeye yatkındır ve girebilir anlayışında olmuştur.

Çünkü, onun sınıfsal niteliği böyle bir ilişkiyi reddedecek durumda değil, tersine bu tür ilişkilere açıktır. Ve elbette böyle bir ilişki gündeme geldiğinde, KADEK Kürt halkına "Kürt kimliği" için "Demokratik Cumhuriyet" için bölgedeki "rejimlerin demokratikleştirilmesi" için bunun zorunlu olduğunu anlatacaktır.

Bu saptamalarımız, bugün bir varsayım olsa da,

mektedir.

Yine tarihte Kürt ulusunun dört parçaya bölünmesinde, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkının çiğnenmesinde baş rolü oynadığını ve bu nedenlerle de emperyalizmin hiçbir çözümünü kabul etmeyeceğini ilan etmektedir. Özellikle ezilen ulus mensubu emekçileri bu konuda sürekli uyarmakta ve emperyalist çözüme karşı mücadeleyi gerektiğinin çağırısını yapmaktadır. Proletaryanın ulusal sorunda çözümü

ONLARA IRAK BİZE YAKIN.**İZİN VERMEYECEĞİZ**

ABD savaş hazırlıklarını sürdürürken tüm dünyada ve Türkiye’de anti-emperyalistler bir araya gelerek Irak halkının yalnız olmadığını, Saddam diktatörlüğünü bahane eden ABD’nin asıl amacının Irak petrolünü ele geçirmek olduğunu vurguladılar. Türkiye’de birçok ilde yapılan mitingler ve çeşitli eylemlerde binlerce kişi “ABD üsleri kapatılsın”, “ABD askeri olmayacağız” sloganlarıyla emperyalist saldırganlığı protesto ederek örgütlü güçle bu savaşı durdurabileceklerini haykırdılar.

İSTANBUL

Emek Platformu 16 Ocak’tan itibaren tüm ülkede yarım saatlik iş bırakma eylemi yapma kararı aldı.

Aksaray meydanında, KESK İstanbul Şubeler Platformunun ve SES Aksaray şubesinin katılımı ile 16 Ocak günü bir basın açıklaması yapılarak iş bırakma eylemi kamuoyuna duyuruldu. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı eylemde konuşan KESK Merkez Yürütme Komitesi üyesi **Mustafa Avcı**, Emek Platformu’nun iş bırakma çağrısının önemini vurgulayarak savaşı durdurmak için üretimden gelen güçlerini kullanacaklarını söyledi.

Aynı gün Belediye-İş 2 No’lu Şube ve Emekli-Sen’e üye emekçiler Bakırköy Özgürlük Meydanı’nda bir basın açıklaması yaptı.

* 17 Ocak günü Tepebaşı’ndaki TÜSİAD binası önüne gelen Irak’ta Savaş Hayır Platformu üyeleri, TÜSİAD Başkanı **Tuncay Özilhan**’ın “Türkiye savaşa girmeli” yönündeki açıklamalarının toplumdaki istekleri ile çeliştiğine dikkat çekerek kan üzerinden rant elde etmenin hesaplarını yapmalarını istedik. Ellerinde “savaşa hayır” yazılı dövizler taşıyan grup getirdikleri **postal ve üniformayı** savaş naraları atan Tuncay Özilhan’a gönderilmek üzere TÜSİAD binasına bıraktı.

* DİSK Başkanlar Kurulu’nun, Habur Sınır Kapısı önünde yaptığı eylem destek veren İstanbul’daki DİSK üyesi işçiler 23 Ocak’ta Saraçhane Parkı’nda basın açıklaması düzenlediler. “Emperyalist savaşa hayır”, “Amerikan üsleri kapatılsın”, “Biji azadiya Irak” yazılı dövizlerin taşındığı eylemde basın metnini okuyan DİSK İstanbul Merkez Temsilcisi **Ali Cancı** Irak halkının üzerine yağın bombaların Türkiye’deki halklar için bedeli ağır bir fatura olacağını vurguladı.

* **Vicdani Retçiler** olası

bir Irak saldırısına karşı olduklarını ve askere gitmeyeceklerini açıkladılar.

İHD İstanbul Şubesi’nde 24 Ocak günü bir basın toplantısı düzenleyen vicdani retçiler hiçbir silahlı kuvvet bünyesinde yer almayacaklarını, onlarla hiçbir şekilde işbirliği yapmayacaklarını ve savaşa katılmayı reddettiklerini söyleyerek, herkese kendi vicdanına sahip çıkma çağrısı yaptılar. Bir bombardıman uçağının içinde ya da altında ölmek istemediklerini dile getiren retçiler, askere gitmedikleri için haklarında açılacak hiçbir davada savunma yapmayacaklarını ve kendilerine verilecek çürük raporunu kabul etmeyeceklerini söylediler. Vicdani Retçi Mehmet Bal’ın İzmir’de tekrar gözaltına alındığını da hatırlatarak derhal serbest bırakılmasını istedik.

* **Eğitim emekçileri de savaşa istemediklerini açıkladılar.**

24 Ocak’ta Gaziosmanpaşa Cumhuriyet Meydanı’nda toplanan eğitimciler savaşın demokratik hak ve özgürlüklerin askıya alınması anlamına geldiğini ve savaşa karşı olduklarını haykırdılar. 40 kişinin katıldığı ve “Savaş hayır, yaşasın halkların kardeşliği” pankartının açıldığı açıklamada 4 No’lu Şube Başkanı **Ahmet Korkmaz**; ABD’nin dün Afganistan’a saldırdığını, bugün ise Irak’ta savaş rüzgarları estirmek istediğini söyledi.

* ABD saldırganlığını protesto eylemlerinden en kitleseli ise 26 Ocak tarihinde “Irak’ta Savaş Hayır Koordinasyonu” tarafından **Beyazıt Meydanı**’nda gerçekleştirildi.

Mitinge birgün kala devletin, katılımı düşürmek için eylemi yasakladığı yönündeki açıklamalarına rağmen, “Irak’ta savaşa hayır” diyen binlerce insan saat 10:30 civarında Saraçhane Parkı ve Sultanahmet Meydanı’nda toplanmaya başladı. Çeşitli

kitle örgütlerinin oluşturduğu kortejler saat 12:00’ye doğru Beyazıt Meydanı yönünden yürüyüşü başlattı. Yürüyüş sırasında “Emperyalist savaşa hayır”, “Kahrolsun ABD emperyalizmi”, “Irak’ta Savaş Hayır” yazılı pankart ve dövizler açılırken sık sık Irak

Malatya

halkını destekleyen ve emperyalist saldırganlığı protesto eden sloganlar atıldı. Eylemde Eğitim-Sen, Yol-İş, Belediye-İş, Deri-İş vb çeşitli sendikalar da kortejleri ile yerlerini aldılar. Eylemde ayrıca İHD, TUYAP, **ILPS Türkiye Seksiyonu**, Özgür-Der, **Halkevleri**, ESP, **Haklar ve Özgürlükler Cephesi**, Kaldiraç, **Devrimci Demokrasi**, Mücadele Birliği, **Alinteri**, DEHAP, SHP, ÖDP, EMEP, SDP de katıldı.

Katılımın yüksek olduğu eylemde Beyazıt Meydanı tamamen doldu. Kitlenin meydana sığmamasına rağmen polis sürekli eylem alanını dar tutmaya çalışması ve provokatif tutumu nedeniyle kısa süreli gerginlik yaşandı. Polis geri çekilince gerginlik sona erdi. Binlerce insanın “Emperyalist savaşa hayır” seslerini yükselttiği Beyazıt Meydanı’nda kitlenin coşkusu da diğer eylemlere oranla daha yüksekti. Halkların Uluslararası Mücadele Ligi Türkiye Seksiyonu eyleme “Irak’ta Emperyalist Saldırganlığa karşı diren ve birleş” ve “Yaşasın sınıf dayanışması” yazılı pankartlar-

Kartal

ıyla eylem bitirildi.

ANKARA

Ankara Savaş Karşıtı Platformun yaptığı çağrıyla yaklaşık 700 kişi ABD Büyükelçiliği önüne giderek burada ABD saldırganlığını protesto ettiler. “ABD askeri olmayacağız. Emperyalizme ve savaşa hayır” yazılı pankart arkasında yürüyen kitle sık sık “ABD askeri olmayacağız”, “Yaşasın halkların kardeşliği”, “Üsler sökülsün ABD defolsun” sloganlarını atarak çeşitli dövizler taşıdılar. İHD Ankara Şubesi Başkanı **Ender Büyükçulha** yaptığı basın açıklamasında ABD’nin sahte nedenlerle yapmayı planladığı saldırının gerçek nedenlerinin petrol çıkarları ve dünya devletleri üzerinde egemenlik kurma hayalleri olduğunu belirterek, “ülke yöneticilerinin size yanıtı ne olursa olsun, ülkenin gerçek sahibi olan emekçilerin yanıtı hayırdır” dedi. Büyükçulha’nın açıklamasının ardından üzerinde “ABD Ortadoğu’dan elini çek” yazılı siyah çelenk ABD Büyükelçiliği kapısına bırakıldı. Eylem sloganlarla sona erdi.

* Her Cumartesi 12:30’da Yüksel Caddesi’nde **Savaş Karşıtı Platform** tarafından gerçekleştirilen “Savaş hayır” eylemi 25 Ocak 2003 tarihinde de yapıldı. Basın açıklamasını İHD Ankara Şube Başkanı **Ender Büyükçulha** okudu.

Ayrıca bu eylem görsel açıdan zenginleştirilerek, ABD’nin yapmak istediği

saldırıya karşı Yüksel Caddesi’nden Sakarya Caddesi’ne kadar kitlenin el ele tutuşmasıyla **barış zinciri** oluşturuldu. Yaklaşık olarak 300 kişinin katıldığı eylemde sanatçılar, kamu emekçileri, öğrenciler ve çeşitli DKÖ üye ve yöneticileri de destek verdi. Eylem alkış ve sloganlarla sona ererken önümüzdeki günlerde yapılacak sokak eylemlerine de çağrı yapıldı.

İZMİR

3 Ocak Perşembe günü Genel-İş Sendikası İzmir 5 No’lu Şube Üyesi Kent AŞ işçileri Karşıyaka parkında toplanarak “Savaş hayır” dediler. Çevredeki insanlar tarafından da ilgiyle karşılanan eylemde “Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi”, “Yaşasın halkların kardeşliği” vb. sloganlar atıldı.

*İHD İzmir Şubesi, Türkiye havaalanlarının ABD’li haydutların kullanımına açılmasını şube binası önünde bir basın açıklaması ile protesto etti. 13 Ocak Pazartesi günü yapılan açıklamada AKP hükümeti eleştirilirken 3 Kasım öncesi söylenen sözler de hükümete hatırlatıldı. Yaklaşık 40 kişinin katıldığı açıklamada “ABD askeri olmayacağız”, “ABD üsleri kapatılsın”, “Susma haykır savaşa hayır” sloganları atıldı.

* Emek Platformu İzmir Bileşenleri savaşa hayır demek için 16 Ocak günü Konak Meydanı'nda. Emek Platformu dönem sözcüsü **Yaşar Gül** konuyla ilgili bir basın metni okudu. Metinde "Körfez Savaşı'nda olduğu gibi mazlum halklar bu savaştan da mağlup çıkacak" diyerek "tepkimizi üretimden gelen gücümüzü kullanarak göstermek için bugün 2 saat iş bıraktık" şeklinde devam etti. Yaklaşık 300 kişiden oluşan savaşa karşıtları "**Susma haykır savaşa hayır**", "Irak'ta savaşa hayır" vb. sloganlarının ardından açıklama sona erdi.

* **Karşıyaka Savaş Karşıtı Platform** tarafından 18 Ocak günü Karşıyaka İskelesinde "**Savaşa hayır**" sloganı ile bir basın açıklaması yapıldı. **Eğitim-Sen 2 No'lu Şube Başkanı Galip Güçlü** tarafından ortak bir açıklama yapıldı. Güçlü bu savaşın haksız olduğunu belirterek "bunun için herkesi barışı savunmaya çağırıyoruz" dedi. Bir açıklamada **Eğitim-Sen 4 No'lu Şube** tarafından Bornova Cumhuriyet Meydanı'nda yapıldı. Burada toplanan 300 kişi şube başkanının kısa bir açıklamasının ardından sloganlar atarak dağıldılar.

* Ege Bölgesi İHD şubeleri (Aydın, Muğla, İzmir) İzmir şube binasında savaşı protesto etmek için bir basın açıklaması yaptılar. 18 Ocak Cumartesi günü saat 12:00'de yapılan açıklamada milyonlarca insanın aklıyla boğuştuğu, her yıl 3 milyon insanın aklıyla öldüğü 2002 yılındaki çatışmalarda emperyalistlerin bağlantılı olduğu olaylarda 7 milyon insanın öldüğü belirtilerek özellikle savaş gündemine tutularak F tipi tabutlukların gözden uzak tutulmaya çalışıldığını da değinildi.

MERSİN

25 Ocak'ta yapılan mitingde onbinin üzerinde kitle katılım gösterdi. Mersin Emek Platformu tarafından düzenlenen miting saat 11:30'da devlet hastanesi önünde başladı. Sendikaların, derneklerin, çeşitli demokratik kitle örgütlerinin yanı sıra devrimci ve sosyalist basın da pankartlarıyla katıldı. Bunların yanı sıra mitingde siyasi partiler de katılım gösterirken, bunların içinde en yoğun katılım HADEP'indi.

Yürüyüş Metropol miting alanında tamamlandığında gündeme ilişkin çeşitli konuşmalar yapıldı. İlk konuşmayı Mersin Tabip Odası adına **Nejdet Tamamoğulları** yaptı. Sendikalar adına konuşma yapmak için kürsüye Kamu-Sen'den **Muharrem Köse** geldi. Ardından TMMOB adına **Zehra Korkmaz** konuşma yaptıktan sonra son konuşmayı Emek Platformu dönem sözcüsü Abbas Koluvaçık yaptı. Yapılan konuşmaların ardından Grup Karar Veren savaştan sonra bir askerinin yaşadığı psikolojik bunalımı anlatan kısa bir skeç oynadı. Ardından yine grubun söylediği parçalarla halaylar çekilerek miting bitirildi.

"**Emperyalist Saldırganlığa İzin Vermeyeceğiz**" yazılı Parti-

zan pankartıyla, "**Onlara Irak Bize Yakın İzin Vermeyeceğiz**" yazılı **Yeni Demokrat Gençlik** pankartıyla ve **İşçi Köylü** pankartıyla katılan gazetemiz okurları sloganlarıyla mitingde katıldılar.

* Saat 12:00'de Mersin Taş binasının önünde kitlesel bir basın açıklaması yapan Emek Platformu yaptığı ba-

26 Ocak'ta savaşa hayır mitinginde Tuzla deri işçileri de sloganları ile yer aldı.

sın açıklamasında "Bu savaş Irak'ta, ülkemizde ve Ortadoğu'da sivillerin ölmesi demektir. Bu savaşa razı değiliz, ölüme razı değiliz" dedi. Açıklamayı Emek Platformu adına Dönem Sözcüsü **Abbas Koluvaçık** yaptı.

* Tarsus'ta 18 Ocak'ta Emek Platformu'nun düzenlediği "Emperyalist savaşa hayır" mitingine yaklaşık 2000 kişi katıldı. Kloptra kapısının önünde, saat 11:00'de başlayan mitingde Cumhuriyet alanına doğru yürüyüş başladı. Cumhuriyet alanında bir konuşma yapan Eğitim-Sen Şube Başkanı **Cuma Erce** "Halkımız bu savaşa ortak olmayacaktır. Bu savaştan kimin menfaati varsa buyursun onlar savaşsın" dedi. Mitingde **ÖDP**, Eğitim-Sen, **DEHAP**, **TKP**, **EMEP**, **KESK**'e bağlı sendikalar ve gazetemiz **İşçi-köylü** pankartı açıldı.

* İstanbul'dan yola çıkan **barış treni** 24 Ocak'ta Adana'ya geldi. Sabah 8:30'da karşılanan heyetle birlikte **İncirlik Üssü**'ne gidilerek bir basın açıklaması yapıldı. Yaklaşık bin kişinin katıldığı basın açıklamasında Türkiye'deki üslerin savaşta kullanılmamasına değinilerek savaşın istenmediği bir kez daha vurgulandı. Slogan atarak dağılan kitle, heyeti Mersin'e uğurladı. 14:30'da Mersin'de heyet karşılandı. Heyet Emek Platformu ile postane önüne giderek barış için toplanan imzaları meclise faksладılar. Daha sonra hep beraber liman önüne sloganlar eşliğinde yürünerek li-

manda kitlesel bir basın açıklaması yapıldı.

MALATYA

Emek Platformu bileşenleri saat 12:00'de Malatya Postanesi önüne gelerek bir basın açıklaması düzenledi. Basın metnini **KESK** Şubeler Platformu ve Emek Platformu Dönem Sözcüsü **Nurettin Kınık** okudu. Kınık "Bu savaş evlerimizden, televizyonlarımızdan izleyece-

ğ i -

Platform" pankartı, arkasında sendikalar, siyasi partiler, dernekler ve devrimci basın yürüdü. Yürüyüşe ayrıca Halkların Uluslararası Mücadele Ligi de "**Halkların Uluslararası Mücadele Ligi ILPS**" pankartıyla "**Emperyalizm kağıttan kaplandır**", "**Yaşasın halkların kardeşliği, kahrolsun ABD emperyalizmi**" vb dövizleriyle katıldılar.

E m e k s i z

20 Ocak 2003 günü akşam saatlerinde Cumhuriyet Meydanı'nda toplanan yaklaşık 500 kişi bir kez daha "**savaşa hayır**" diye haykırdı. Eylemde önce mumlarla "**savaşa hayır**" yazıldı. "**ABD Samsun limanına giremez**", "**Amerika defol bu memleket bizim**" vb. sloganlarının atıldığı eylemde basın metnini platform sözcüsü **Bekir Belovacıklı** okudu. Belovacıklı bu saldırının tamamen ABD'nin çıkarları için olduğuna dikkat çekti.

SAMSUN

20 Ocak 2003 günü akşam saatlerinde Cumhuriyet Meydanı'nda toplanan yaklaşık 500 kişi bir kez daha "**savaşa hayır**" diye haykırdı. Eylemde önce mumlarla "**savaşa hayır**" yazıldı. "**ABD Samsun limanına giremez**", "**Amerika defol bu memleket bizim**" vb. sloganlarının atıldığı eylemde basın metnini platform sözcüsü **Bekir Belovacıklı** okudu. Belovacıklı bu saldırının tamamen ABD'nin çıkarları için olduğuna dikkat çekti.

TOKAT

ABD'nin Irak'a yönelik saldırı hazırlıkları tüm Türkiye'de olduğu gibi Tokat'ta da çeşitli kurumların katıldığı bir açıklama ve imza kampanyası ile protesto edildi. 11 Ocak 2003 tarihinde **Cumhuriyet Meydanı**'nda yapılan basın açıklamasında örgütleyici kurumların çeşitli eksiklerine rağmen Gaziosmanpaşa Üniversitesi öğrencilerinin de katılımı ile yaklaşık 300 kişi biraraya geldi. Yapılan açıklamada ABD'nin saldırı planlarının bir insanlık suçu olduğu ve binlerce insanı ölüme mahkum edeceği üzerinde duruldu. ABD'nin asıl amacının Ortadoğu'ya el atmak olduğunun da belirtildiği açıklamada üniversite öğrencileri "**Kahrolsun ABD emperyalizmi**", "**Yaşasın halkların kardeşliği**", "**Saddam bahane petrol şahane**" vb. sloganlar attılar.

AMASYA

Yavuz Selim Parkı'nda stand açan savaşa karşıtları 10 binin üzerinde imza topladıklarını belirterek eylemlerine devam ettiler. Kitle adına konuşan Eğitim-Sen Şube Başkanı **Hanife Konar** seslerini imza kampanyası ile duyurmaya çalıştıklarını belirterek imzaları daha sonra TBMM'ye göndereceklerini duyurdu.

ERZİNCAN

KESK Şubeler Platformu tarafından 26 Ocak'ta Cumhuriyet Meydanı'nda bir basın açıklaması yapıldı. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı açıklamada sık sık anti-emperyalist sloganlar ve tecrit karşıtı sloganlar atıldı.

HATAY

Hatay Savaş Karşıtı Platformun 26 Ocak'ta düzenlediği mitingde yaklaşık 5000 kişi katıldı. El ilan dağıtımı yapıldığı sırada bir İHD yöneticisi ve bir Atılım okuru gözüne alındı ve mahkemeye dahi çıkarılmadan tutuklandı.

kavşağında polis barikatına gelindiğinde polis ILPS isminin platformda olmadığını söyleyerek pankarta ve dövizlere el koymak istedi. Tertip Komitesinin ve bizlerin müdahalesine rağmen pankart ve dövizler alana alınmak istenmedi. Bu arada **Malatya Gençlik Derneği**, **Hak-Der** ve **ILPS** pankartı arkasında yürüyen kitle pankart ve dövizlerin alana alınmamasını protesto ederek oturma eylemi yaptılar. Oturma eylemiyle pankartımız geri alınırken dövizlere el konuldu.

Alanda Malatya Savaş Karşıtı Platform Dönem Sözcüsü **Nurettin Kınık**, **Mazlum-Der** Genel Başkanı **Yılmaz Ensarioğlu**, **İHD** Genel Başkanı **Hüsnü Öndül** ile Ankara Savaş Karşıtı Platform Başkanı **Ayhan Bilgili** kitleye hitaben birer konuşma yaptılar. Mitingde temsili olarak ABD kuklası yakıldı. Çocukların mitingde dövizleriyle katılması ilgi çekerken, tecritle ilgili sloganların atılması da dikkat çekti. Miting saat 15:30'da sona erdi.

BURSA

16 Ocak 2003 tarihinde saat 12:00'de Bursa Emek Platformu Santral Garaj Metrosu önünde "**Savaşa değil emekçiye bütçe**" sloganlarıyla ABD saldırganlığını protesto etti. Emek Platformu'nun merkezi olarak çıkardığı "**Savaşa kapımıza dayandı**" başlığını taşıyan bildiriye Bursa Emek Platformu Dönem Sözcüsü Eğitim-Sen Şube Başkanı **Saim Gültekin** okudu. Gültekin'in, Emek Platformunun

miz bir savaş olmayacak. Bu savaş ekmeğimizi, aşımızı küçültecek, yeni krizler yaratacaktır. Bu savaş Irak'ta ülkemizde ve Ortadoğu'da sivillerin ölmesi demektir" dedi.

* Yine Malatya'da 18 Ocak tarihinde saat 14:30'da Malatya Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği Girişimi savaş karşıtı basın açıklaması düzenlendi. Dernek önünden kortej oluşturarak yürüyüşe geçen kitle Malatya Postanesi önüne kadar "**Kahrolsun ABD emperyalizmi**", "**Yaşasın bağımsız demokratik Türkiye**" vb. sloganlarıyla yürüdü.

* Malatya Savaş Karşıtı Platform ABD'nin Irak'a yapacağı saldırıyı protesto etmek amacıyla 20-24 Ocak 2003 tarihleri arasında imza standları açtı. Malatya Postanesi, Akpınar Özel İdare İş Merkezi ve Emeksiz Kavşağı'nda "**Savaşa hayır**" pankartlarıyla açılan standlara halk yoğun ilgi gösterirken 4 günde toplanan 31 bin imza TBMM'ye, Başbakanlığa ve Cumhurbaşkanlığına gönderilecek.

Toplanan imzalardan sonra 24 Ocak 2003 tarihinde postane önündeki standta saat 16:00'da bir basın açıklaması yapıldı. Basın açıklaması atılan "**Kahrolsun ABD emperyalizmi**" sloganıyla son buldu.

* Malatya Savaş Karşıtı Platformunun 25 Ocak 2003 tarihinde düzenlediği "**Savaşa Hayır**" mitingine yaklaşık 2000 kişi katıldı.

Mitinge katılan kitle Ofis'in önünde toplanırken en önde "**Savaşa Hayır Malatya Savaş Karşıtı**

“Türkiye’de yaşayan halk kendi gücüne güvenmiyor”

✓Ülke ve dünya kamuoyunun en önemli gündemi ABD’nin Irak’a yönelik müdahalesi ve bu konuda yaşanan gelişmelerdir. Ancak bu sıcak gündemin yanısıra ülkemizde özellikle Kürt halkı açısından önemli gelişmeler ve tartışmalar yaşanmaktadır. Abdullah Öcalan 9 haftadır ailesi ve avukatlarıyla görüşürülmemektedir. Uygulanan tecritin kaldırılmasına yönelik halk tepkilerini ortaya koyarken devlet cephesinden bu konuda ciddi bir adım atılmamakta ve bu da halkın kaygı ve tepkisi artırmaktadır.

✓Diğer taraftan geçtiğimiz hafta Diyarbakır’ın Lice ilçesinde yaşanan çatışma ve devamında yaşanan tartışmaları ve KADEK yöneticilerinin ABD Dışişleri Bakanlığıyla görüşme yapıldığı yönündeki iddiaları da yine ülke kamuoyunu meşgul eden konular arasında. Bu konuda yapılan açıklamalarla iki taraf da yapılan görüşmeyi reddetmektedir. Bu tartışmalar ve gündemler üzerine **DEHAP Mersin İl Başkanı Hasan Yurtsever** ile görüştük.

Öcalan üzerinde geliştirilen tecrit politikası kamuoyunda tartışılıyor. Niçin bu dönemde tecrit politikası uygulanıyor? Tabii sıcak savaşın naralarının atıldığı bir ortamda Türkiye’yi de bu savaşın taraftarı yapma girişimleri var. Bu girişimler doğrultusunda elbette ki bir takım gerekçelerin olması gerekir.

- A.Öcalan’a yönelik uygulanan tecrit politikasının amacı nedir? Sizce devlet bu süreçte böyle bir politikayı uygulamaya neden ihtiyaç duymaktadır?

- Abdullah Öcalan’a uygulanan tecrit politikası Türkiye’deki insanları ciddi anlamda kaygılandırmaktadır. Sebebine gelince ülke oldukça tartışmalı bir ortamda. İmralı’da Öcalan üzerinde geliştirilen tecrit politikası kamuoyunda tartışılıyor. Niçin bu dönemde tecrit politikası uygulanıyor? Tabii sıcak savaşın naralarının atıldığı bir ortamda Türkiye’yi de bu savaşın taraftarı yapma girişimleri var. Bu girişimler doğrultusunda elbette ki bir takım gerekçelerin olması gerekir. Kamuoyunu asıl kaygılandıran konu da budur. Tecrit politikası-

zırlanmaktadır. Irak ve Ortadoğu’ya yönelik geliştirilen bu politika planlanmış bir saldırdır. Tüm bu gelişmeler birbirinden bağımsız politikalar değildir. Aslında alabildiğine birbirine bağlı politikalar. A. Öcalan 9 haftadır ailesi ve avukatlarıyla görüşürülmemektedir. Bugün gündemleşen tecrit politikası İmralı ile sınırlı kalmayarak tüm siyasi tutuklulara yönelik uygulanan sistemli bir politika olmuştur. F tipi cezavleriyle bu politika yaygınlaştırılmıştır. Yeni Adalet Bakanı 2-3 aydır görev yapıyor. Basının tecrite ilişkin sorduğu sorulara verdiği yanıtlar oldukça abestir. Dünya

ve Türkiye kamuoyu Abdullah Öcalan’ın 9 haftadır kimseyle görüşürülmediğini biliyor. Adalet Bakanı ise 1 haftadır görüşürülmediği biçiminde bir açıklama yapmaktadır. Aslında bu uygulama öz olarak İnsan hakkının ihlalidir. Yani siz devlet olarak hukukun üstünlüğünü savunacaksınız diğer taraftan da hukuksuzluğu üst bir şekilde uygulayacaksınız. İster siyasi olsun, ister adli olsun cezaevlerinde insana yakışır kanun ve yönetmeliklerin uygulanması gerekir. Öcalan’a uygulanan tecrit, kargaşa ve kan ortamının yeniden çıkmasını isteyen kesimlerin uyguladığı bir politikadır.

- A. Öcalan’a yönelik uygulanan tecrit politikası öz olarak Kürt ulusuna yönelik bir saldırdır. Bu saldırıyı devletin gelenekselleşen im-

ha ve inkarcı politikasının devamı olarak değerlendirilebilir miyiz?

- Tarihe baktığımızda hiçbir şeyin gizli ya da saklı kalmadığını görürüz. Örneğin Cumhuriyet’in kuruluşunda Anadolu halkının birlikte ortak mücadelesi söz konusudur. Türk ve Kürt halkı Cumhuriyet’in kuruluşunun asli unsurları olmuştur. Ancak ne yazık ki dün ve bugün baktığımızda Kürt halkına yönelik inkarın ve imhanın her türlü yaşanmıştır ve yaşanmaktadır da. Aslında halkın birbiri ile bir alıp veremezliği yoktur.

Günün koşullarındaki yöneticiler çıkarlarından kaynaklı halkı birbirine düşman etmişlerdir. Halka verilen politika bu çıkarların hayata geçirilmesine yönelik olmuştur. Bu yüzden de halk birbirine düşman edilmiştir. Az önce de belirttiğim gibi halkın birbirine düşman olma durumu yoktur.

Türkiye’de Türk ve Kürt halkı neden bir arada yaşasın ki. Ama ne yazık ki var olan anlayış biçimi Kürtleri asimile etmek, Kürtleri yok etmek ve inkar etmek üzerine kurulu. Aslında bu var olan bir zenginliğin yok edilmesi siyasetidir. Bu anlayış hem bölge halkı açısından ciddi bir tehlike iken bugün bu tehlike Ortadoğu halklarına da sıçramaktadır. Bugün halk yaşanan baskılara karşı demokratik çerçevede tepkilerini dile getirmektedir. Halk şiddet ve çatışmadan yana değildir. Bu yüzden karşı taraf açısından da demokratik çözümün yolları zorlanmak zorunda-

dır. Özellikle de Türk halkı sivil dinamiklerini zorlamalıdır. 30 yıldır Kürt halkının yürüttüğü haklı mücadele karşısında Türk halkının sivil dinamiklerinin hiçbir biçimde harekete geçirilmemesi durumu var. Bizim çoğu zaman Kürt partisi olduğumuz yönünde suçlamalar getirilmekte. Bu ülkede Kürtlerin yaşadığı, bir gerçekliktir. Söz konusu bünyemizde bu kadar Kürt var ise bu bizim suçumuz değildir. Var olan siyasi iktidar partilerinin elinde her türlü imkan vardır. Bölgedeki halkı siz bünyemize alın, siz örgütleyin.

✓Kuzey Irak’ta Federatif bir devlete bu kadar çok tepki duymasını ve kendi varlığına yönelen ciddi bir tehlike olarak görmesini eski anlayışının devam ettirilmesi olarak görmek gerekiyor. Bölgede Kürtler önemli bir nüfusa sahipse böyle bir hakkının olduğunu da kabul etmek gerekiyor. Nasıl ki Türkmenlerin böyle bir hakkı varsa Kürtlerin de böyle bir hakkı olduğunu düşünmeliyiz.

✓ABD ile görüşmeler konusunda çok fazla bilgi sahibi değiliz. Ama bu tartışmalar düşündürücüdür. Her iki taraf da görüşmeyi reddeden açıklamalar yaptı. Can Dündar bu sorunu köşesinde işledi. Değer verdiğimiz bir yazardır. Ancak bu açıklamalarıyla kimin sesi olmaya çalıştığını bilemiyorum. Bu tartışmanın gündeme getirilmesini sistemli bir politikanın devamı olarak düşünüyorum.

✓Kuzey Irak’ta Federatif bir devlete bu kadar çok tepki duymasını ve kendi varlığına yönelen ciddi bir tehlike olarak görmesini eski anlayışının devam ettirilmesi olarak görmek gerekiyor. Bölgede Kürtler önemli bir nüfusa sahipse böyle bir hakkının olduğunu da kabul etmek gerekiyor. Nasıl ki Türkmenlerin böyle bir hakkı varsa Kürtlerin de böyle bir hakkı olduğunu düşünmeliyiz.

- **Demokratik inisiyatifin geliştirilerek tecrit politikasını ortadan kaldırmaya yönelik açıklamalar ve girişimler var. Ancak devletin bu girişimlere yönelik sert müdahaleleri de söz konusu. Sizce bu süreç demokratik tepkilerle aşılabilecek mi?**

- Bu konuda emniyet güçlerinin ve devletin anlayışının halkın demokratik inisiyatifinin geliştirilmesine yönelik gösterdiği tahammülsüzlüktür.

Ancak halkın, demokratik inisiyatifini geliştirme noktasında bir bilinç edindiğini görüyoruz. Bu anlamda ülkenin birçok yerinde ortaya konulan tepkiler var.

Ancak bunlar çok ciddi anlamda abartılacak tepkiler değildir. Yani şu anda bir gerginlik yaşatılmak istenmiyor. Uygulanan tecrit halka yönelik geliştirilen saldırılarda önemli bir ayaktır. Devlet tecrit politikasıyla birilerini yine hedef göstermektedir. Tıpkı geçmişte olduğu gibi Kürt halkı yine potansiyel tehlike olarak gösteriliyor. Basın Türk halkını yine bu şekilde yönlendirmeye çalışıyor. Halk bunu kırmak için bir şeyler yapıyor ancak alınan yanıt gerginliğin turmandırılması oluyor. Bu gerginlik yaşanmadan devlet uyguladığı tecrit politikasına bir an önce son vermeli. Sadece İmralı'daki tecrit değil siyasi tutuklu ve hükümlüler üzerindeki tecrit ve izolasyona son verilerek aile ve avukatlarıyla görüştürülmelidir.

Tabi şunu da vurgulamak gerekir ki Öcalan üzerindeki tecritin arkasında çok gizli ve hesaplı planlar vardır. Bu ülkede yaşayan önemli bir kesim olan Kürtler bugün hala devletçe kabul edilmeyerek kendi kültürlerini ve dillerini var etmeye tahammül gösterilmeyerek imha politikaları sistemli olarak devam ettirilmektedir. Bu, uygulanan tecrit politikasının bir halkasıdır. Bu konuda da yine Türk halkının daha fazla duyarlı olması gerekir. Şunu bilmeliyiz ki yaşanacak bir çatışma ortamının azınlık bir kesimden başka hiç kimseye faydası olmayacaktır. Türk halkı kendi üzerine düşen sorumlulukla birlikte özellikle tabanda çok iyi bir reaksiyon örgütleyerek devletin bu politikalarına karşı çıkmalıdır.

- **Devlet uyguladığı tecrit politikasını kaldırarak var olan gergin ortamı ortadan kaldırmalıdır dediniz. Devlet**

tecrit politikasını uygulamaya devam ederse nasıl bir süreç yaşanabilir?

- Bu konuda var olan politikanın ve tutumun değişebilmesi için elimizden gelen her türlü çabayı sarfedeceğiz. Devlet içinde açıklandığı kadarıyla savaşa karşı bir gücün olduğu söyleniyor. Savaşa karşı olan bu grubun gücünü daha fazla göstermesi gerekmektedir. Sivil toplum örgütleri savaşa ve onun yarattığı yıkımlara karşı tepkilerini demokratik biçimde sokağa taşımalıdır. Yoksa devletin bahsini ettiğimiz tecrit politikasını ortadan kaldırması mümkün olmayacaktır. Geçmişten beri gördüğümüz ve ya-

olacağını düşünmüyoruz. Ama neden bu tecrit olayıyla birlikte bu çatışmayı gündeme getirdi, bu çatışmayı gerçekleştirdi. Kamuoyu bunun üzerine düşünüyor. Bu konuda söyleyeceklerim ülkede ve bölgede çatışmalı ortamın yeniden yaşanmasını isteyen güçlerin hareketidir, savaşa giderken gerekçelerini de oluşturma çabasıdır. KADEK'in silahlı güçlerini barış politikasını ilan ettiğinden beri ülke dışına çıkardığı bilinmektedir. Ama güçler daha burada tutularak bir saldırı düzenlenmesi ve savaş çıkırtkanlığının yapılması doğru değildir.

- **ABD ile görüşmelerin yapıldığına dair tartışmalara ilişkin**

şadığımız bir gerçeklik var; o da devletin uyguladığı politikanın halkın yararına olmadığını görüp de vazgeçme durumu yaşanmamıştır. Bu yüzden de halk örgütlü gücüyle ve tüm demokratik yolları zorlayarak devlet üzerinde bir baskı yaratmalıdır. Ve yine her şeyin bir bedeli vardır. Halk demokratik yollardan da olsa bu bedeli ödeyerek bir takım uygulamalara son verilebilir. Bu gerginlik politikası ancak böyle son bulur.

- **Lice'de yaşanan çatışmayı ve ardından yapılan açıklamaları nasıl değerlendiriyordunuz?**

- Bu az önce de belirttiğim gibi planlanmış bir politikanın devamı olarak gündeme geldi. Her halde bu güçlerin bölgede durduğunu, devletin bilmemesi gibi bir durumun söz konusu

kin neler diyeceksiniz?

- Tabi biz bu konuda çok ayrıntılı bilgi sahibi değiliz. Ama bu tartışmalar düşündürücüdür. Her iki taraf da görüşmeyi reddeden açıklamalar yaptı. Can Dündar bu sorunu köşesinde işledi. Değer verdiğimiz bir yazardır. Ancak bu açıklamalarıyla kimin sesi olmaya çalıştığını bilemiyorum. Bu tartışmanın gündeme getirilmesini sistemli bir politikanın devamı olarak düşünüyoruz.

- **Irak saldırısının ardından bölgede Federatif bir devletin oluşturulması dikkat çeken konulardan biriydi. Siz bu konuda neler düşünüyorsunuz?**

- Dışişlerinde görev yapan insanların TV'lerde yaptığı Kuzey Irak'ta Federe bir devletin Türkiye toprakları ve bütünlüğü için ciddi bir tehlike olduğu

açıklanmakta. Kuzey Irak'ta Federatif bir devlete bu kadar çok tepki duymasını ve kendi varlığına yönelik ciddi bir tehlike olarak görmesini eski anlayışının devam ettirilmesi olarak görmek gerekiyor. Bölgede Kürtler önemli bir nüfusa sahipse böyle bir hakkının olduğunu da kabul etmek gerekiyor. Nasıl ki Türkmenlerin böyle bir hakkı varsa Kürtlerin de böyle bir hakkı olduğunu düşünmeliyiz. Buna bu kadar şiddetle karşı çıkmasını ben bir kompleks olarak değerlendiriyorum. Yani bunu aslında belli güçler kendi varlık koşullarının ortadan kalkması olarak değerlendiriyor. Yıllardır Kürtler bir sürü

üzerinden bölge zenginliklerine göz dikmiştir. Savaşın halk için bir kıyım, göz yaşısı olduğunu biliyoruz. Savaşta dramatik görüntülerin yaşanmasını, çocukların ölmesini istemiyoruz. Siyasetin savaş gibi kirli bir yöntemle uygulanmasını istemiyoruz.

- **Hafta sonu Mersin'de yapılan mitingle birlikte, genel anlamda ülkemizdeki savaş karşıtlığını nasıl değerlendiriyorsunuz?**

- Çok fazla kayda değer demokratik taleplerin oluştuğuna inanmıyorum.

Mersin'de Emek Platformunun düzenlediği bir miting vardı. Mitinge biz de katılım sağladık. Ancak bu mitingün daha katılımlı ve görkemli olması gerekirdi. Avrupa'dan başlayarak Türkiye'ye kadar gelen canlı kalkanlar var. Bu duyarlılığı ve tepkiyi büyütme için Türkiye'dekilerin de daha fazla tepki ortaya koyması gerekir. Bölgemiz açısından Mersin Limanı savaş için hazırlanmaktadır. Yine ABD Adana İncirlik üssünde askeri gücünü konumlandırmış durumdadır. Bu üs yıllardır ABD topraklarıymış gibi kullanılıyor. Buralar direkt savaş alanı gibi kullanılacak. Ki Türkiye'de sadece bu iki yer değil birkaç yer daha belirlenmiş durumdadır. Ancak bizim, bölgemizi direkt ilgilendiren Mersin ve Adana'dır. Savaş ülke ekonomisini önemli ölçüde etkileyecektir. Ancak savaş alanı olarak kullanılacak bu iller daha fazla etkilenecektir. Halkın tepkisine baktığımızda ciddi anlamda bir tepkinin oluştuğunu söylemek zordur. Mersin mitingi buna örnektir.

Katılım ve coşku açısından zayıftı. Nedenleri konusunda ise halk sanki biraz da bu durumu kanıksamış gibi geliyor bana. Yani şöyle düşünülüyor. Ben karşı çıksam da bir şey değişmeyecek. Onlar yine istediklerini yapacaklar. Mesela bölgede yoğunluklu yaşayan Kürt halkı savaş çok iyi bilmekte.

Çünkü yıllarca süren çatışmalı ortamın ardından buraya geldiler. Ancak halkın tepkisine baktığımızda ciddi bir karşı koyuş göremiyoruz. Yani Türkiye'de yaşayan halk kendi güvenine güvenmiyor.

- **Son olarak eklemek istedikleriniz?**

Çalışmalarınızda başarılar diliyorum, görüşme için teşekkür ediyorum.

Türkiye bölge halkının kanı

Hükümetin öncelikli görevi; Özelleştirme

Ve "yeni" hükümet de göstermiştir ki özelleştirme politikaları kısa zamanda kaldığı yerden aynen ve daha hızlanarak devam edecektir. AKP hükümetinin kısa ama çokça saldırı sığdırdığı iktidar dönemine baktığımızda da aynı gerçeği görüyoruz.

3 Kasım seçimleri sonucunda iktidara gelmesi ile birlikte iki yönlü bir kısıpın arasında bulunan AKP hükümeti, bir yandan IMF'ye verilmiş sözleri yerine getirerek efendisinin gözüne girmeye çalışırken, bir yandan da çoğunlukla seçim sürecinde kendisinin verdiği sözleri yerine getiremesinden dolayı halkta yaşanan ve yaşanacak olan tepkileri en alt seviyeye çekerek törpülemeye çalışıyor. Diğer bir deyişle, doğası gereği ve kendi geleceği için her iki tarafın da gönlünü hoş tutmaya çalışıyor. Ancak bu pek de mümkün bir şey değil. Örneğin asgari ücret belirlenmesinde yaşananlar göstermektedir ki hükümet her ne kadar "**ben yeniyim, diğerleri gibi değilim**" dese de son keredede yine emekçi halkın değil efendilerinin gönlünü hoş tutacaktır/tut-

mak zorundadır. Diğer bir gerçek de; asgari ücret belirlenmesi de dahil olmak üzere devletin yapacağı her saldırı öncesi mutlaka "**kaynak yok**" yalanına başvurduğudur. Bu bahenin en çok kullanıldığı saldırıların başında da **özelleştirme** gelmektedir. Ve "yeni" hükümet de göstermiştir ki özelleştirme politikaları kısa zamanda kaldığı yerden aynen ve daha hızlanarak devam edecektir. AKP hükümetinin kısa ama çokça saldırı sığdırdığı iktidar dönemine baktığımızda da aynı gerçeği görüyoruz. İlk olarak en stratejik madenlerden olan ve emperyalizm açısından silahlanmadan tutulim da izolasyona kadar birçok alanda kullanılan bor madenlerinin, hükümetin özelleştirme hedefi olduğunu görüyoruz. Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Ab-

dülatif Şener'in bu konu ile ilgili açıklamaları, halk düşmanlığının ve satılmışlığın en ibret verici belgeleri arasına girmeye aday. **Şener'e göre son 17 yılda yapılan özelleştirme bedelinin yarısı kadar bir özelleştirme tüm 2003 yılı içinde yapılacak. Bu sözlerle kısaca anlatılmak istenen, 2003 yılının emekçiler için hızlandırılmış ve yoğunlaştırılmış bir saldırı yılı olacaktır. 2003 yılının özelleştirme ve peşkeş yılı olacaktır. Bu plan dahilinde özelleştirilecek kurumlardan bazıları şöyle;**

***İlk üç ay içerisinde;** Petkim, SEKA'nın Akdeniz ve Balıkesir işletmeleri, TZDK'nın Adapazarı işletmeleri,

***İkinci üç ay içerisinde;** Sümer Holding'in Diyarbakır, Malatya ve Adıyaman işletmeleri,

***Yılın ikinci yarısında;** Türk Hava Yolları, Karadeniz Bakır İşletmeleri, SEKA İzmit İşletmeleri,

ve köprüler dahi söz konusu planın içinde yer alıyor.

Yine önemli bir diğer konu da bu işletmelerde çalışan işçi sayısı ve

özelleştirmeler sonucunda bu işçilerin akıbetinin ne olacağı. Toplam olarak adı geçen işletmelerde çalışan işçi sayısı 64 bin. Daha önceki özelleştirme deneyimlerine bakarak bu 64 bin insanın çok büyük bir bölümünün kapı dışarı edileceğini tahmin etmek zor olmaz. Yani sonuç olarak işten atılan binlerce insan, ülkenin ve buldukları kentlerin can damarı olan işletmelerin kapanması, önemli varlıkların bir çırpıda devredilmesi vb. sonuçlar yine kapımızda ve dolayısıyla daha fazla açlık ve sefalet. Bir anlamıyla üretimsizliği de dayatan özelleştirmeler sonucu emekçileri bekleyen, sadece ve sadece geleceksizliktir. Ezilenlerin, çalışanların yokluk cenderesi altında iyice sıkışmasıdır.

Ancak burada anlaşılması gereken önemli nokta, bunun sadece AKP hükümetinin bir politikası olmadığı ve emperyalistler tarafından dayatıldığı gerçeğidir. Türkiye açısından bakıldığında özelleştirmelerin de etkisi ile işsizliğin %20'lere vardığı bu süreçte sadece bu-

nunla kalmayıp yeni yeni saldırıların kapıda olduğunu da görmek gerekir. Tıpkı Şener gibi felaket haberciliği yapan Murat Başesgioğlu da sosyal güvenlik sisteminin faturasının ülke ekonomisine yük olduğunu iddia ederek "bu politikaları gözden geçirmeliyiz" diyerek yeni yeni saldırıların habercisi oldu. İddialarını kanıtlamak için Türkiye'de her ay emekli olan 40 bin kişinin bulunduğunu, bunun yılda 480 bin gibi bir rakama denk düştüğünü sözlerine ekleyerek SSK ve Bağkur'u hedef gösterdi. Özellikle emekli ve belli bir yaşın altındaki insanlara verilen yarım yamalak hizmet, hükümeti ve IMF'yi rahatsız etmiş olacak ki şimdi de buna göz dikmiş durumdadır. Tüm bu saldırıların karşısında ciddi ve caydırıcı bir hareketin olmaması da devleti daha saldırgan yapmaktan, pervasızlaştırmaktadır. Ve şu da bir gerçektir ki saldırıya ilk olarak karşı durması gereken, bu işyerlerinde örgütlü olan sendikalar ve buralarda çalışanlardır.

Köylülerin direnişine yanıt: Katliam

ABD'nin hükümetle işbirliği içinde koka üretiminin tamamen bitirilmesi yönündeki ısrarı, Bolivya devletini köylülere karşı şiddet kullanımına ve direnişlerini kanla ve terörle bastırmaya yöneltiyor.

müdahale edebilen ABD'nin, bölgede askeri gücü de bulunuyor. Son çıkarılan yasalarla bu müdahaleyi "iç hukuka da uygun hale getiren" ABD'nin, köylülere karşı bu askeri gücünü de kullanabilmesi gündemde.

SOSYALİZM HAREKETİ: MAS

Köylülerin mücadelesini sahicilemek için bir köylü hareketi olan Sosyalizm Hareketi (MAS)'ın seçimlere adaylığı sürecinde Bolivya'daki ABD Büyükelçiliği bir açıklama yaparak açıkça, köylülerin içinden çıkan adaylara oy verilmemesini isteyerek ülkedeki ABD müdahalesini de ortaya koymuştu. Ancak bu "uyarı"ya rağmen MAS lideri Evo Morales devlet başkanlığına kaçırsa da 27 mil-

letvekiliyle Kongre'ye seçilmeyi başarmıştı. Ancak yaklaşık 6 ay boyunca Kongre'de köylülerin yararına verdiği hiçbir yasa teklifi kabul edilmeyerek Sosyalizm Hareketi'nin Kongre'deki varlığı etkisizleştirilmeye çalışılarak tarımın yok edilmesi saldırısına devam edildi.

MAS'ın tüm yasa tekliflerinin reddedilmesi üzerine köylüler 6 aydır "ara verdikleri" eylemlerine yeniden başladılar. Bu gösterilerden yerli nüfusun yoğun olarak yaşadığı Cochabamba bölgesinde gerçekleştirilen ve binlerce köylünün katıldığı gösteride ordu birlikleri köylülere saldırarak dördünü katletti, birçoğunu ağır bir şekilde yaraladı ve birçoğunu da tutuklayarak eylemleri engellemeye çalıştı. Ancak ordunun bu saldırısı eylemleri bitirmek bir yana yaygınlaşarak büyümesini de engellemedi. 2002 yılında büyük köylü gösterilerine sahne olan Bolivya'da aynı

direnişlerin 2003 yılında da yaşanacağı görülüyor.

KÖYLÜLERİN DİRENIŞ GELENEĞİ

Cochabamba'da yaşayan köylüler direniş konusunda ciddi bir geçmiş ve deneyime sahipler. Zira 1999'da Dünya Bankası Cochabamba'nın belediye-ye ait su şirketinin (SEMAPA) özelleştirilmesini tavsiye etmişti. Ekim 1999'da hükümet yardımlarını sona erdiren ve özelleştirmeye izin veren İçme Suyu ve Sağlık Önlemleri yasası kabul edildi. Bu özelleştirme saldırısıyla fırlayan ortalama aylık su faturaları beş kişilik bir ailenin neredeyse 15 günlük beslenme maliyetine ulaştı. Bunun üzerine Suyu ve Yaşamı Koruma Koalisyonu adlı bir ittifak kuruldu. Bu ittifak kitlesel seferberlik ilan ederek şehri dört günlüğüne kapattı. Bir ay içinde milyonlarca Bolivyalı Cochabamba'ya yürüdü, genel grev yaptı ve tüm ulaşım durdu.

Halkın şirket çıkarlarının yüreğine inen talepleri sürekli reddedildi ama halk da mücadelesinden vazgeçmedi. Bunun üzerine Nisan 2000'de Pazar yasasıyla halkı susturmayı deneyen fakat başaramayan devlet, protestocuları katletti, tutukladı ve medyayı da sansürledi. **Tüm bunlara rağmen taleplerinde ısrarlı olan halk 10 Nisan 2000'de mücadelesini zaferle sonuçlandırdılar.** Özelleştirilen suyu satın alan şirket Bolivya'yı terk etti ve özelleştirme yasası iptal edildi.

Belediyeye ait olan su şirketi SEMAPA borçlarıyla birlikte işçilere ve halka devredildi. Kuşkusuz "su savaşı" bitmedi ama Bolivya halkı haklarını nasıl alacağını göstererek hem kendi hem de dünya halklarına önemli bir deneyim kazandı. Bolivyalı köylüler işte bugün de bu deneyimden yararlanarak mücadelelerini sürdürüyor.

Bolivya köylülerinin "iç tüketim için koka üretimine engel çıkartılmaması" temel talebiyle uzun süredir sürdürdükleri direniş çeşitli şekillerde devam ederken Bolivya ordusu, 15 Ocak'ta yapılan gösteriye saldırarak 4 köylüyü katletti. Geçtiğimiz yıl temmuz ayında yapılan seçimlere kadar, hükümetin **direkt ABD'nin yönlendirdiği** tarım politi-

kalarına karşı barikatlarla, gösterilerle direnen Bolivyalı köylülerin eylemleri seçimlerin ardından hukuk mücadelesiyle sürüyordu. Ancak ABD'nin hükümetle işbirliği içinde **koka üretiminin tamamen bitirilmesi** yönündeki ısrarı, Bolivya devletini köylülere karşı şiddet kullanımına ve direnişlerini kanla ve terörle bastırmaya yöneltiyor. Bolivya'nın iç işlerine direkt

hiplenen ve bir köylü hareketi olan Sosyalizm Hareketi (MAS)'ın seçimlere adaylığı sürecinde Bolivya'daki ABD Büyükelçiliği bir açıklama yaparak açıkça, köylülerin içinden çıkan adaylara oy verilmemesini isteyerek ülkedeki ABD müdahalesini de ortaya koymuştu. Ancak bu "uyarı"ya rağmen MAS lideri Evo Morales devlet başkanlığına kaçırsa da 27 mil-

Petrol için savaş is-te-mi-yo-ruz

ABD saldırganlığına karşı yüzbinlerce insan savaşa karşı sesini yükseltirken, ABD'de de Amerikan halkı 19 Ocak günü çeşitli kentlerde bu gösterilere ses verdi.

Dünyanın birçok kentinde Irak'a yönelik ABD saldırganlığına karşı yüzbinlerce insan savaşa karşı sesini yükseltirken, ABD'de de Amerikan halkı **19 Ocak** günü başta Washington olmak üzere çeşitli kentlerde bu gösterilere ses verdi. **Bu gösteriler Vietnam Savaşının durdurulması için yapılan gösterilerden bu yana yapılan en büyük savaş karşıtı gösterilerdi.** Zira Vietnam'a karşı savaşı, büyük özverilerle savaşan Vietnam halkı ve ABD'nin bu savaşına karşı koyan ve

binlerce eylem yapan dünya halklarının protestoları durdurmuş ve ABD o güne kadar aldığı en büyük yenilgi olarak ülkeyi terk etmek zorunda kalmıştı. Bugün de **ABD'nin saldırganlığını durduracak olan olan Irak, Amerikan ve diğer dünya halklarının bu saldırganlık karşısındaki duruşu ve direnişidir.**

ABD'nin çeşitli kentlerinde düzenlenen eylemlerin en büyüğü Washington'da yüz binlerce insanın katıldığı gösteri oldu. ABD Kongre binasının karşısındaki Ulusal

Park'tan başlayan ve askeri tersanede son bulan yürüyüşe katılımcıların ifadesiyle beş yüz bine yakın kişi katıldı. "Petrol için kan dökmeye hayır" diyen Amerikan halkının yaptığı ve elli bin kişinin katıldığı ikinci büyük gösteri de San Francisco kentinde gerçekleştirildi. Bunun yanında Chicago ve Tampa kentlerinde de daha küçük çapta gösteriler gerçekleştirildi. Yapılan araştırmalar da Amerikan halkının Bush'a savaş konusundaki desteğinin azaldığını gösteriyor. Son yapılan araştırmaya göre

Amerikalıların %31'i ABD'nin tek başına savaşa girmesini desteklerken, %39'u ise BM yetkisi alarak Irak'a saldırıyı onaylıyor.

Bunun yanısıra Kanada'nın 30 kentinde, Tokyo, Paris, Heidelberg'de; Filipinler, Fransa, İtalya Bologna, Bağdat, Ortadoğu ülkeleri, Madrid'de... on binlerin katıldığı gösteriler düzenlendi. Hollanda'daki ABD üssü Volkel'e girmeye çalışan ve kendilerini "Amerikan kitle imha silahlarının denetçisi yurttaşlar" diye tanıtan eylemcilerden 90'ı gözaltına alındı.

Dünyadan Notlar

ABD VE FRANSALMANYA ARASINDA DALAŞMA!

Başlıkta görüleceği üzere ABD ile Fransalmanya arasında, iki emperyalist blok arasında varolan çelişkiler geçtiğimiz hafta iyice gün yüzüne çıktı. Emperyalist sistemin kendi içindeki blokları arasındaki çelişkiler ABD'nin Irak saldırganlığında kendini gösteriyor. ABD yaşamış olduğu ekonomik durgunluğu kendi cephesinden yeni işgal ve pazarların ele geçirilmesiyle aşmaya çalışırken, aynı zamanda dünyanın tek patronu olduğunu diğer emperyalist bloklara kabul ettirme çabaları karşılığında diğer emperyalist bloklar buna daha fazla tahammül etmediklerini pratik tutumlarıyla gösteriyorlar. Bunun en son örneğini Irak'a yönelik gerçekleştirilmesi planlanan saldırıda yaşamaktayız. ABD'nin Irak konusunda son zamanlarda BM'de zorluklar ve dünya kamuoyunun savaşa karşı artan tepkisi, Washington'ı uzlaşma yerine sertleşmeye yöneltiyor. ABD artık savaşı tek yol gördüğünü belli ediyor ve bunun için savaşa karşı çıkan herkese rest çekiyor.

ABD, içine girdiği krizi aşmak için yeni stratejisini hayata geçiriyor. ABD'de muhafazakar elit arasında yeni savunma

stratejisinin şu üç bileşeni özellikle tartışılıyor: "**Tek başma davranma**", "**rejim değişikliği**", "**önleyici vuruş/savaş stratejisi**". Bu strateji ABD'nin üstünlüğünün kabul edilmesi, ABD'nin istediği yere saldırması, ABD ile diğer emperyalist bloklar arasındaki mesafenin en az on yıl olması ve bunun kapatılmasına müsaade edilmemesi olarak tercüme edilebilir. Bununla ABD üç şeyi hedefliyor. **Birincisi**, krizi savaş sanayiyle aşmak; **ikincisi**, ihtiyaç duyduğu enerji kaynaklarına sahip olmak; **üçüncüsü** ise, Ortadoğu, Asya ve Kafkaslar'a yeni bir düzen vermek. Emperyalistler arası çelişkilerin kaynağı da buradan doğuyor. İşte bu çelişkiden dolayı ABD geçen hafta içerisinde açık açık AB'ye ve bu birliğin başını çeken Fransalmanya'ya rest çekti. Savunma Bakanı Donald Rumsfeld Fransalmanya'ya yönelik "Fransa ve Almanya problem ülkeler" diyerek aynı zamanda "diğer Avrupa ülkelerine bakarsanız, onların Fransa ve Almanya'nın değil, ABD'nin yanında yer aldığını göreceksiniz" ifadeleriyle ABD'nin tavrını ortaya koyarak, hem ABD AB arasında bir

çelişki olduğunu hem de bu çelişkide AB içerisinde ABD yanlısı bir bloklaşma olduğu yaklaşımını vermeye çalıştı. Öte yandan AB içerisinde Fransa ve Almanya'nın 40 önce imzaladıkları ve geçtiğimiz hafta yürürlüğe koydukları "Fransalmanya" birliğini/ittifakını uygulamaya koymaları, AB içerisinde başı çeken bu iki emperyalist gücün daha sıkı bir ilişki geliştirdiklerini ve bu anlamıyla ABD karşısına daha güçlü çıktıklarını gösteriyor. Bu durum aynı zamanda AB içerisinde birliğin motor gücü olan iki emperyalist gücün birlik içinde ayrı bir ittifak oluşturma girişimi olarak da görülüyor.

ABD ve AB emperyalistleri arasındaki çelişkiler pazar alanlarında paylaşılmasından daha yerinde bir ifade ile **hakimiyet kurma çabasından** kaynaklanıyor. Bir yandan 11 Eylül sonrası anlaşıldıkları 'terörizme karşı savaş'la ezilen mazlum halklara saldırmaya devam ederlerken, diğer yandan yeni alanlar için kapışmaktadırlar. Irak operasyonunda ABD'ye destek vermeyen ve açık tavır alan Almanya ve Fransa'nın çelişkileri de buradan doğuyor. ABD'nin bu tehditkar tavrına Fransa Cumhurbaşkanı Chirac'tan anında yanıt geldi. "Almanya ve Fransa, bu krizde aynı yargıya sahip. Savaş bizim için başarısızlığın kanıtı ve her zaman için en kötü sonuçtur. Savaştan kaçınmak için gerekli her şey yapılmalı" diyerek varolan çelişkiyi kendileri açısından da ortaya koymuş oldu. Ardından Almanya Başbakanı Schröder, açıklama yaptı, "Halklarımız, Fransa ve Almanya hükümetle-

rinin barışı koruma çabası içinde olacağına güvenebilir." Hiç kuşkusuz ki bu açıklamalar bu emperyalist güçlerin barış isteminden kaynaklanmıyor. **ABD'nin tek başına Irak ve Ortadoğu'ya hakim olması durumunda, gerek enerji alanında, gerekse de pazar alanında büyük kayıpları olacağından, Almanya ve Fransa Irak operasyonuna karşı çıkmaktadır.** İşin özü budur. Yoksa gerçek anlamda savaş istemediklerinden değil. Bu görülmedik. Öte yandan ABD'nin Irak'a yönelik bu saldırgan tutumu AB'yi özellikle memnun ediyor. Bunda hiç kuşkusuz ki yine dünya üzerinde tahakküm kurma çabası önemli bir faktör. ABD'nin bu tavrı bir yandan da AB'nin elini güçlendiriyor. Nitekim bu gerçeği AB Dış Politika Şefi, eski NATO Genel Sekreteri, Javier Solana "Çok da kötümser değilim? Bunlar, AB'yi dünya politikasında daha etkin bir aktör olmaya itebilir" diyerek ifade etmekten kaçınmamaktadır.

Çelişkilerin her iki blok arasında farklılıklar gösterdiği açıktır. ABD, bugün için en güçlü rakip olarak kendi açısından Avrupa Birliği'ni görüyor. Avrupa Birliği'nin coğrafya olarak geniş bir alanı kapsaması ABD'nin bu bölgedeki etkisini zayıflatmaya yöneliktir. Avrupa Birliği'nin coğrafi olarak klasik Avrupa sınırlarıyla kalmayacağı ve daha da genişleyeceği görülmektedir. Nitekim bu yönlü adımları görmekteyiz. AB'nin yeni aday ülkeler alması ABD'nin ülkelerin birliğe dahil edilme planının altında yatan AB'nin kendi coğrafyasında

etkisini iyice perçinlemesinin adımdır. ABD'nin Türkiye'nin AB'ye alınmasında bunca ısrar etmesinin nedeni kendisine yakın güçleri birliğe dahil ederek ileride etki gücünü artırmak istemesinden kaynaklanıyor. Keza İspanya ve İtalya'nın ABD'ye olan yakınlığı düşünüldüğünde, ABD'nin nasıl bir plan dahilinde hareket ettiği daha iyi anlaşılacaktır.

AB kendi içindeki ekonomi, hukuk ve pazar anlaşmaları ile, ABD'nin gerek dünyada ve gerekse de Avrupa'daki etkisini daha da zayıflatmaktadır. Euro'nun dolar karşısında değer kazanması ve eşit düzeye gelmesinin yanında, dünya pazarında bir değişim aracı olarak kullanılması, ABD'nin dolar üzerinden yaptığı kazançları aşağılara doğru çekmektedir. Bu da ABD'nin ekonomik olarak dünya borsalarında paradan para kazanmasına engel teşkil etmektedir. Nitekim bir süre önce Irak, aralarında petrol sözleşmelerinin de yer aldığı dış ticaret anlaşmalarını dolardan Euro'ya kaydıracağını ilan etmişti.

2003'ün ilk ayını devirdiğimiz bu süreçte, bu yılın, önümüzdeki on yılları belirleyecek gelişmelere gebe olduğu anlaşılıyor. Emperyalistler arasında artan çelişkiler, yeni saflaşmalara ve ittifaklara neden oluyor. Ve hiç kuşkusuz ki bugün ön plana çıkan ABD özgülünde savaşı çığırkanlı oluyor. Ama onlar bir şeyi unutuyor. **Bu dalaşma devrimi körüklüyor.** Ne yaparlarsa yapsınlar, enternasyonal proletaryanın yargılayan ve hesap soran pratiğinden kurtulamayacaklardır.

YKP/ML: Irak ilk değil son da olmayacak

Emperyalist saldırganlığa karşı ciddi anlamdaki mücadele ve protestoların geliştiği bu süreçte Yunanistan Komünist Partisi/Marksist Leninst tarafından yayınlanan bildirinin bazı bölümlerini yayınlıyoruz.

Hedef Saddam değil

Bütün bunlar niye? "Terörizme" karşı savaş mı? Alçakça bir ikiyüzlülük. Bu ikiyüzlülük zamanımızın en büyük teröristinden gelince daha da iğrenç oluyor... Hedef "şeytan" Saddam mı? Ya da onun despotik ve halk karşıtı rejimi mi? Bu çok gülünç. Herkes bilir ki Amerikalılar bu tür rejimleri her zaman desteklediler, bu tür rejimler kurdular ve bu tür rejimleri her yerde istediler. Bu en çirkin, en alçak, en acınacak rejimleri. Ama tabii ki kendi çıkarlarına ise. Şu ABD'nin ilk ve direkt hedefidir; Saddam ve Avrupa, Rusya, Çin ve Japonya arasındaki anlaşmaların iptal edilmesi ve Amerikan çıkarlarına hizmet eden kukla bir hükümetin kurulmasıyla Irak petrol yataklarının kontrol etmek....

Bizler inanıyoruz ki ABD'nin Afganistan'a saldırısının -orta vadede- amacı 1979'da İran Devrimi ile atıldığı bölgeye yeniden yerleşmektir. Bu durumda "anahtar" ülke İran ve sadık Suudi Arabistan üzerinden yükselen sorunlardır.

Hangisi Şeytan Ekseni?

Tüm bu olanları ABD'nin dünya hakimiyetini hedeflediği koşullarda görmeden anlamak kolay değildir. Bu amacın kökeninde sistemin doğası yatmaktadır. Onun "doğum" tarihi Alamogarda'da ilk "başarılı" atom bombasını test ettiği 1945'dir. Ve ardından Hiroşima ve Nagazaki'deki daha "başarılı" denemelerdir. ABD elinde "sınırsız silah" bulundurmaktaydı. Sonraki yıllarda ve birçok fırsatta (1945, 1948, 1953) ABD "son çözüm" fikriyle flört etti. Biz bunun Amerikalıların bizi tümenden yok oluşturma iyi niyeti olduğunu düşünmüyoruz.

Karar zamanı

Problem satranç tahtasında üçüncü ve önemli "oyuncu"nun olmayışıdır. Ye-

nilmiş ve silahsızlandırılmış halk hareketi. Bu her şeyin yakın zamanda daha iyi olacağı gerçeğini de göstermektedir. Çünkü birçok insan tehlikeyi görüyor, ortaya çıkıyor ve ABD de dahil birçok ülkede savaşıyor. Dünyanın umudu da burada yatmaktadır. Onlara katılımlım. Bu, kısır döngüyü kırabilmenin tek yoludur.

Şimdi ya da sonra

Halklar savaş istemiyor. Onlar savaşın kendileri, kendi yaşamları ve çocuklarının yaşamları için ne demek olduğunu biliyorlar. Fakat açgözlü akbaba ve savaş kışkırtıcılarının daha çok neden korkmaları gerektiğini gösterelim. Birinci Dünya Savaşı, Ekim Devrimine ve ilk sosyalist ülkenin kurulmasına vesile oldu. İkinci Dünya Savaşı, sosyalist kampın kurulmasına götürdü. Üçüncüsü dünyanın sonu olmayacak. Emperyalist kapitalist sistemin sonu anlamına gelecek.

Ya da Mao Zedung'un dediği gibi; "Ya devrim savaşı önleyecek, ya da savaş devrime neden olacak."

YENİ HALK ORDUSU'NDAN CEZALANDIRMA

Filipinler'de Yeni Halk Ordusu (YHO), eski komutanlarından Romula Kintanar'ı ölümle cezalandırdı. FKP sözcüsü **Gregorio Rosal** konu ile ilgili yaptığı açıklamada cezalandırmanın "**Kintanar'ın çürümüşlüğüne, cinayetlerine, karşı devrimci ve kanlı siciline son vermek**" amacıyla yapıldığını ifade etti.

1988 yılında tutuklanıncaya kadar YHO'na ve FKP'nin askeri komisyonuna liderlik eden Kintanar, parti içindeyken ve atıldıktan sonra kaçırma, banka soygunları, FKP'nin parasının çalınması, Ulusal Demokratik Cephe politik danışmanı Jose Maria Sison'u öldürme planı yapmak ve yoldaşlarını ele vermek suçlarıyla bu cezaya mahkum oldu. Kintanar, tahliye olduğu 1990 başlarında Partiden atılmıştı. Bu süreç-

ten sonra da hükümetle FKP arasındaki görüşmelerde bölücü bir rol oynayan Kintanar iki hükümet acentasında sözde güvenlik danışmanı olarak çalışmaya başladı. Kintanar, ayrıca Hollanda'da sürgün olan J.M Sison'a yönelik Mayıs 2000'de başarısız suikast girişiminin sorumlusuydu.

Bu cezalandırmanın ardından bir açıklama yapan Sison, Kintanar'ın polis ve askeriyenin suç dünyasında birçok rakip ve düşmanı olduğunu; eğer bunlar tarafından değil de devrimci güçler tarafından öldürülseyse de bu sonucu gerici devletin bir istihbarat ajanı olarak devrimcilerin ihbar edilmesinden beyaz kadın ticaretine, kendisine yönelik suikast girişimine kadar birçok suçuyla yine kendisinin hazırladığını ifade etti.

Yarını yaratmanın coşkusu ve umudu ile hep birlikte, yürek yüreğe...

Baş tarafı Sayfa 2'de

Dedik ya Anadolu'nun zenginliği, kültürel renkleri geceye taşınmaya çalışılmıştı diye; bu renklerden yıllardır verdikleri mücadele, ödedikleri bedel ve uğradıkları akıl almaz zulüm ve baskıya karşı direnmiş ve direnmeye devam eden **Kürt halkının rengi de Burhan Berken'in türkülerinde buluştu kitleyle.** Geceyi Türkçe ve Kürtçe selamlayan Burhan Berken ve dostlarının söyledikleri parçalarda izleyenler için yerinde oturmak çok zordu. Nitekim salonun ayakta durulabilecek her yanında halaylar kurulmuştu vakit kaybetmezsiniz.

Burhan Berken'in ardından "Mayıs" adlı marşla dinletisine başlayan **Güneşe Türkü** sahne aldı gecede. Bir anda -özellikle de gençler- ellerinde İbrahim Kaypakkaya'nın fotoğrafları ve sıkılı yumruklarıyla marş eşlik eden yürek buluşmasına, umudun paylaşımına sahne oldu Bostancı Gösteri Merkezi. Kürtçe ve Türkçe parçaları harmanlayan Grup, dinletisini "İbrahim" adlı marşla bitirdi. Ama süresini kısa tutan gruptan ayrılmak istemeyen kitle alkış ve sloganlarla kabına sığmaz coşkusu ifade edi-

yordu.

Aydın ve sanatçılar yaşadıkları topraklardaki demokrasi ve insan hakları mücadelesinde üzerlerine düşen görevleri yerine getirmekle yükümlüdürler. Çünkü kültürün ve sanatın beslendiği topraklardır. Kültür ve sanat ise asla ülke gündeminden ve politikadan bağımsız değildir. Bunun tam tersini düşünmek ve savunmak sömürücü egemen güçlerin kültür ve sanat anlayışına yani sömürücü sisteme hizmet etmektedir. Sanat yaşamını ülkedeki demokrasi ve insan hakları mücadelesinden bağımsız ele almayan ve bu mücadeleye omuz veren **Suavi** gecenin son konuşğu olarak yerini aldı. Müziğe geçmeden önce yaptığı konuşmayla daha baştan kitlenin beğenisini kazanan ve bunu alkış ve sloganlarla ifade eden kitleye yaptığı konuşmada Suavi; "Tohumların yaşamasına bile asla şans tanımayacak olan iğrenç savaş rüzgarlarının ülkemiz üzerinde estiği bu süreçte TKM'nin, inandına 7. yaşına böylesi bir coşkuyla merhaba diyor olması, aslında bu rüzgara tepkinin de ifadesi olsa gerek. Bu anlamda 7 yıllık süreçlerinde ne badireler atlattıkları süreci şöyle ya da böyle ta-

kip eden dostlar yakından biliyor. Demokrasi ve özgürlük talebi olan insanlar, kurumlar ve sivil inisiyatifler üzerinde çok büyük engeller yaşıyor. Hele bunun içerisinde ben devrimciyim, ben ülkem adına bir parça vatanım, bir yanım pa-

bek sanmayın. Tohum bence 7 yılı devretti ama derinliklerde 7'nin karesi kadar bir süreç ve o süreçte tepeden tırnağa kan, binlerce insanını yitirmiş bir süreç yatıyor"

dev bir koruyla birlikte söyleyerek noktaladı.

6 saat süren ve gelenlerin ilgisinin hiç dağılmadığı gecede Avrupa, Almanya, İsveç, Hollanda Türkiyeli İşçiler Federasyonu, Avusturya Türkiyeli İşçi Gençlik Federasyonu, ATİK Kadın Komisyonu, ATİK YDG, Fransa ATİK Komitesi, İngiltere ATİK Komitesi, İşçi-köylü, Partizan, YDG, Kaldıraç okurları, YÇKM, Gaziosmanpaşa ve Gebze Tuncelililer Dernek-

Suavi

"Sakin 7 yaşında olmasına bakıp onu bebek sanmayın. Tohum bence 7 yılı devretti ama derinliklerde 7'nin karesi kadar bir süreç ve o süreçte tepeden tırnağa kan, binlerce insanını yitirmiş bir süreç yatıyor"

ramparçayken her birimiz bir parça vatanız dediğimiz andan itibaren bu baskı daha da yoğunlaşıyor. Aslında bu baskı dönemlerinde devrimci bilinci ahlak ve örgütlenme bilinci gerçek anlamda önem kazanıyor" dedi. Bu kadar insanı bu konserle yanyana getiren TKM'nin 7 yıl önce tohumlarını atan ama kökü daha derinlerde olan bir sürecin merhabası olduğunu söyleyen Suavi, bu 7 yıla karşın "Sakin 7 yaşında olmasına bakıp onu be-

diyerek Tohum'un Partizanlar için önemine dikkat çekti. Konuşmasında özellikle emperyalist saldırganlığa değinen ve haydutluğa karşı alanların doldurulması gerektiğine vurgu yapan Suavi bu konuşmasının ardından seslendirdiği parçalarıyla da kitlenin bir kez daha sevgi ve beğenisini kazandı. Suavi geceye "Eminim ki sizler için çok anlamlı ve özel olduğunu düşündüğüm" dediği "Çav Bella'yı belki müzik kalitesi bakımından çok da güzel değil ama herkesin ayakta ve alkışlarla oluşturduğu

leri ve daha birçok kurum ve çevrelerden gönderilen mesajlar da okundu.

Saat 11:00'de biten etkinliğin sonunda otobüslerle evlerine dönenler coşkularını yol boyunca söyledikleri türkü ve marşlarla ininceye kadar sürdürdüler.

Binlerce insanı bir araya getiren, böyle güzel bir gece hazırlığında kolektif bir emek harcayan, semt semt, ev ev dolaşip etkinliğin amacını anlatan, onlarla süreci tartışan yani kısaca bu gecede payı olan herkese teşekkürler; teşekkürler umudum büyütülmesine, yüreklerin aynı ritimde atmasına olanak sağlayanlar...

Umut 30 yaşında

Parti ve Devrim Şehitleri Albümü

“Bu albüm yaşamın olduğu gibi ölümün de tarzını yüce kılanların albümüdür”

O nlar; tarih boyunca yaşamlarıyla olduğu gibi ölümleriyle de geleceğe değer bırakanlar; devrim yolunda hiçbir bedel ödemekten kaçınmayanlar; yaşamlarını devrime feda edenler; kısacası devrimi ilmek ilmek ören ve şehitlik mertebesine ulaşanlar; **devrim ve komünizm şehitleri...** On-

yüce kılanların albümüdür. İnsanlık kazanmak ve özgülüşmek için canını ve canını vermeyi bir zorunluluk olarak ortadan kaldıran kadar devrim, kendi şehitler albümünü kabartmaya devam edecektir.” dediğimiz “Umut 30 Yaşında, Parti ve Devrim Şehitleri Albümü” çalışması, bir bütün

de ve eski dava dosyalarında yaptığımız araştırmalarda şu ana kadar elimizde olmayan bilgilere ulaşma şansımız oldu. Büyüklü küçüklü elde ettiğimiz her bilgiyi daha önceki bilgilerle karşılaştırarak, varsa aradaki çelişkileri gidermeye çalıştık. 432 sayfadan oluşan bu albümde şehitlerle ilgili daha önceden elimizde

ya da yeterli bilgiye sahip olamadığımız şehitlerimizle ilgili belge ya da fotoğraflara ulaşmak oldu.

Savaş ve direniş cephesinde şehit düşen her bir devrimci, her bir komünist, devrim tarihinin önemli bir parçasıdır. Mücadele onların bıraktığı değerler üzerinden yükseliyor.

Bu bilinçle hazırladığımız şehitler al-

tadır.

Bunun bilincindeyiz. Bu albümü bu yönlü eksikliklerin giderilmesi için atılan önemli bir adım olarak değerlendiriyoruz. Nitekim Albüm çalışmamız yayınlandıktan sonra bazı eksikliklerimizi görme şansımız oldu.

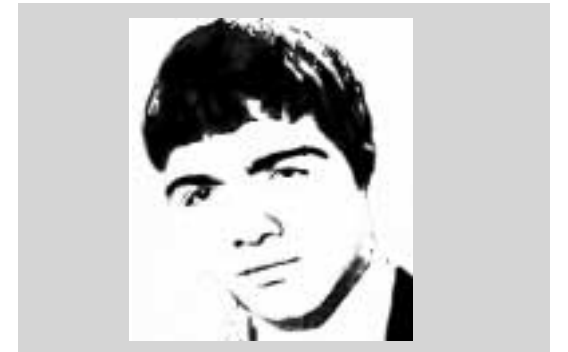
Ancak herşeye rağmen bunun geliştirilmesi, eksiklerinin telafi edilmesi, adı-

Şubat şehitleri ölümsüzdür

Selahattin Doğan

1954 yılında Sinop'ta dünyaya gelen Selahattin Doğan, 1975 yılında devrimci düşüncelerle tanıştı. Kısa sürede Proletarya Partisi içerisinde örgütlenerek askeri faaliyetler yürüttü. Birçok kamulaştırma ve cezalandırma eyleminde imzası olan Selahattin Doğan, 5 Ocak 1978'de İstanbul Haznedar'da gittiği bir randevuda tesadüfen başka bir örgütün yaptığı kamulaştırma eyleminden dolayı polis tarafından farkedilince çatışmaya girdi. Bacağından yaralanan Selahattin Doğan, yaralı olarak gözaltına alındı ve 2 Şubat 1978'de işkencede katledildi.

Mehmet Düzen

1955'te Dersim'de dünyaya gelen Mehmet Düzen, gençlik yıllarında çevresindeki devrimcilerin etkisiyle devrimci düşüncelere sempati duydu. 12 Eylül 1980 sonrası profesyonel gerilla faaliyeti yürütmeye başladı. 5 Şubat 1981'de Mazgirt'te devlet güçleriyle çıkan çatışmada şehit düştü.

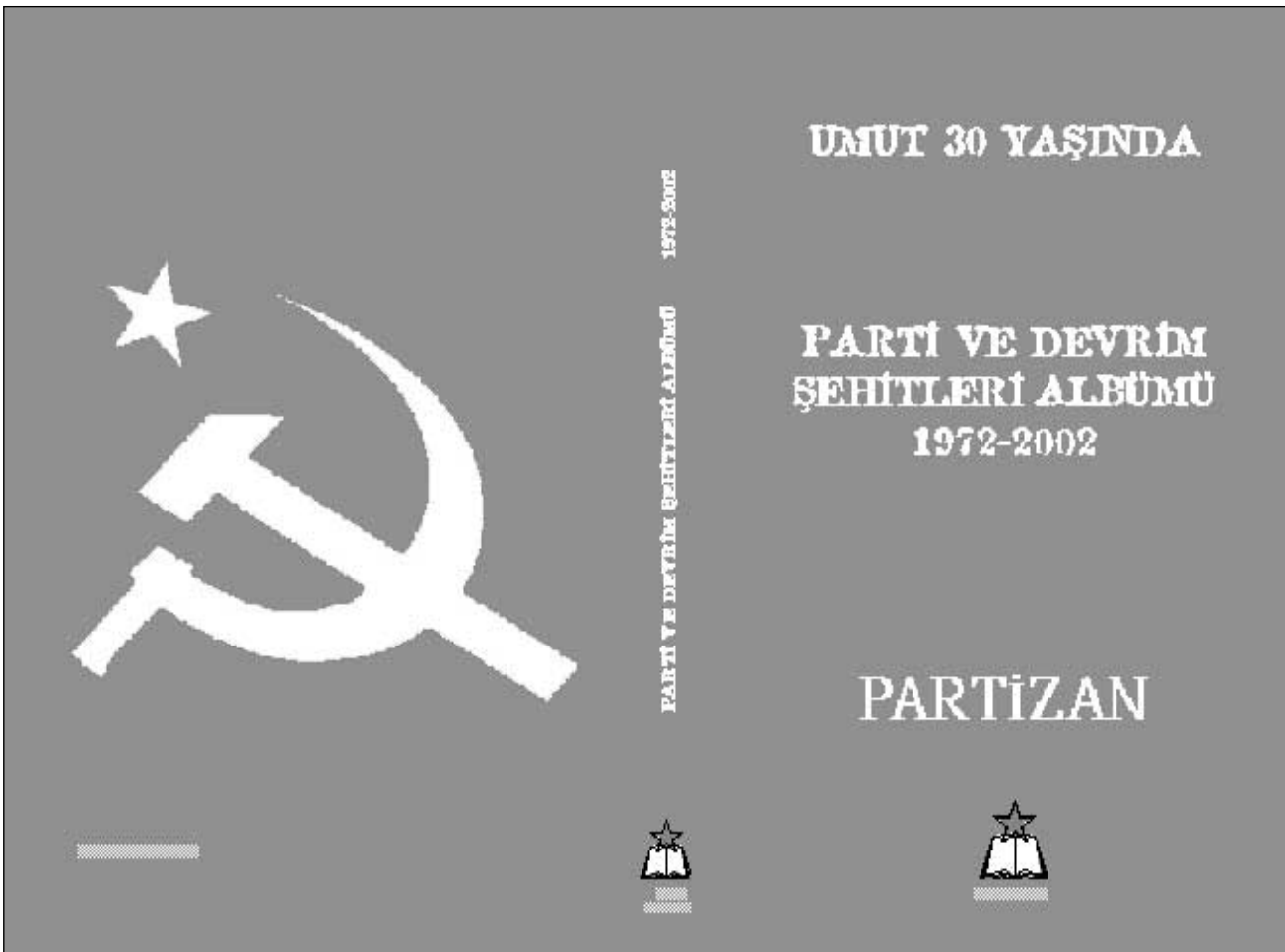

Salih Güneş

1976'da Tarsus'ta bir fabrikada montajcı olarak çalışan Salih Güneş, fabrikadaki siyasi faaliyetlerinden dolayı uzaklaştırıldı. 1978'de Proletarya Partisi saflarına katıldı. 12 Eylül sonrası gözaltına alınarak çeşitli işkencelerden alınıp çıktı. Hapishaneden çıkar çıkmaz gerilla bölgesinde faaliyete başladı. 1 Şubat'ta Dersim'den yeni görev alanı olan Çukurova'ya giderken geçirdiği bir trafik kazası sonucu yaşamını yitirdi.

Yunus Koç

Kars'ta dünyaya gelen Yunus Koç, Proletarya Partisi saflarında mücadele yürütürken 2 Şubat 1979'da Ardahan'ın Ölçek köyünde jandarmalar tarafından katledildi.

ları anlatmak, yaşamlarından, mücadele deneyimlerinden öğrenmek ve geleceğimize ışık tutmak bilinciyle Proletarya Partisi'nin yürüttüğü “İbrahim'den Mehmet'e sınıf bilincini, parti bilincini, önderlik bilincini kuşan” kampanyası çerçevesinde 30 yıllık mücadele tarihinde yaşamlarını tereddütsüzce sunanları kitlelere taşıyabilmek için bir çalışma yürüttük.

“Bu albüm yaşamın olduğu gibi ölümün de tarzını

olarak kampanya sürecine yayıldı ve Proletarya Partisi tarafından Parti ve devrim şehitlerini anma haftası olarak belirlenen Ocak ayının son haftasında kitlelere ulaştı.

Bu çalışma sürecinde koşullarımız çerçevesinde çeşitli araştırmalar yaptık. Özellikle şu ana kadar ulaşılabilmiş şehit yakınlarına ulaşmaya çalıştık, onlardan çeşitli bilgi, resim, belge vs. materyaller topladık. Çeşitli kütüphanelerde, dönemin gazetelerin-

olan anı anlatı ya da röportajlara fazla yer vermedik. Albümü daha çok belge olarak düzenlediğimiz için şehitlerin özgeçmişlerine ve çeşitli resimlerine, onlarla ilgili söylenen ağıt ya da marşlara, direniş ve kavga şiirlerine yer verdik. Anı anlatı ya da röportajları daha da zenginleştirerek gazete sayfalarımızda değerlendirmeyi düşünüyoruz. Bu süreçte yaşadığımız en güzel şey de daha önceden hakında hiçbir bilgiye sahip olamadığımız

bümümüz, esas olarak Proletarya Partisi şehitlerini kapsamasına rağmen aynı zamanda devrimin yapı taşları olan enternasyonal şehitlere ve diğer devrim şehitlerinden bazılarının da yer verilmektedir.

Büyük bir özveri ve emekle ortaya çıkarttığımız bu ürünümüz, şu ana kadar yayınladığımız devrim şehitleri özel sayılarının daha kapsamlısı olmasına rağmen gerek teknik açıdan gerekse bilgi bakımından çeşitli eksiklikler taşımak-

mın büyütülmesi kolektif bir çabanın ürünü olacaktır. Okurlarımızdan bu yönlü değerlendirme-düzeltilme ya da öneriler geldiği oranda çalışmamız kolektif bir emeğin ürünü olarak önümüzdeki süreçte daha da büyütülecektir.

Stalingrad Zaferi

“Bir adım bile geri gitmek yok”

“Kış seferi Kızıl Ordu'nun saldırı gücünün arttığını göstermiştir. Birliklerimiz, Almanları sadece 1942 yazında işgal ettikleri bölgelerden atmaya kalmayıp, birbuçuk yıldan beri düşmanın elinde bulunan kent ve kasabaları da kurtarmışlardır. Almanların güçleri Kızıl Ordunun saldırısına karşı koymaya yetmemiştir.

“Stalingrad muharebesi, 300.000 kişilik Alman ordusunun kuşatılması, ezilmesi ve kuşatılmış birliklerin yaklaşık üçte birinin tutsak edilmesiyle

son bulmuştur. Tarihte eşine rastlanmayan Stalingrad önlerinde bu dev çarpışma hakkında bir fikir edinmek için, çarpışma sona erdikten sonra savaş alanından 147.200 ölü Alman asker ve subayıyla, 46.700 ölü Sovyet asker ve subayının toplanıp gömüldüğü bilinmelidir. Faşist Alman ordusunun yıldızı Stalingrad önlerinde sönmüştür. Kanlı Stalingrad çarpışmasından sonra bilindiği gibi Almanlar bir daha kendilerini toparlayamamışlardır.” (Stalin cilt 14)

1. Emperyalist Paylaşım savaşından yenilgiyle çıkan Almanya, 1939'da Sovyetler Birliği ile saldırılmazlık anlaşması imzaladığı halde 1941'de Sovyetler Birliği'ne savaş açtı. Bütün Avrupa'yı geçip Moskova ve Stalingrad önlerine ilerleyerek ummadıkları bir başarı elde ettiler.

1942 baharında Kırım yarımadası ve Harkov bölgesine kadar girerek Kafkasya'yı ele geçirmek için saldırıya geçtiler. 17 Temmuz 1942'de Stalingrad'a saldırmaya

başlayan Almanlar Stalingrad'ı alırlarsa önlerindeki son engeli de kaldırmış olacaklardı. Oysa oraya kadar rahatça giren Almanlar, oradan bir türlü ileriye gidemediler. 28 Temmuz tarihli 227 numaralı emrinde **Savunma Halk Komiseri Stalin**, “bir adım bile geri gidilmemesini” söylüyordu. Savunmada işçiler ve komşol üyeleri askeri birlikler ile birlikte çarpışmaya katıldılar. Alman ordularının bir bölümüne girmeyi başardılarsa da sokak çarpışmalarında genç, yaşlı,

kadın, erkek, bütün halk savaşa katıldı. Çok ağır kayıplar veren Nazi birlikleri ancak 3,5 km ilerleyebildiler. Temmuz'dan Kasım'a kadar süren savunma sırasında Almanlar Stalingrad'da 700 bin asker, 1000 tank ve 1400 uçak kaybetti. Kasım sonlarında başlayan Sovyet karşı taarruzu, 2. Emperyalist Paylaşım Savaşında bir dönüm noktası olan Stalingrad çarpışmasında 12 Şubat 1943'te Alman ordularının bozgunu ile sonuçlandı.

DİSK (Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu) kuruldu

12 Şubat 1967'de İstanbul'da Şafak sinemasında 3 sendika (Türkiye **MADEN-İŞ**, Türkiye **LASTİK-İŞ**, Türkiye **BASIN-İŞ**) kongrelerini yaparak önce **TÜRK-İŞ** Konfederasyonu'ndan ayrılma, sonra da Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nu (DİSK)'i kurmaya oy birliğiyle karar verdiler. Türkiye **GIDA-İŞ** sendikası zaten **TÜRK-İŞ**'e üye olmadığından yaptığı kongrede yalnızca DİSK'i kurma kararı aldı. Daha önce toplanan ve merkezi Zonguldak'ta bulunan **Türkiye Maden İşçileri Sendikası** Genel Yönetim Kurulu da kurucu heyet olarak DİSK'i kurma ve DİSK'in kuruluş bildirişi ve kuruluş tüzüğüne aynen kabul etme kararını aynen kabul etmiş bulunuyordu. Böylece **13 Şubat 1967**'de bu 5 sendika tarafından DİSK kuruldu.

DİSK Genel Başkanlığı'nı yapan Kemal Türkler'in reformcu ve revizyonist anlayışına rağmen işçi sınıfının deneyimli ve bilinçli kesimleri bu sendika etrafında toplandı. **DİSK özünde reformcu karakterdedi.** İşçi sınıfının yükselen sendikal, ekonomik mücadelesinin ihtiyaçlarını az çok karşılayan ve direniş örgütlemeye çalışan tek yöneticisi Kenan Budak, 1981 yılında polis tarafından vuruldu. 12 Eylül cuntasının boy hedefi olan DİSK, kapatıldı. Ancak 1991 yılında tekrar açıldı. DİSK yeni imajı ile işçi sınıfının mücadelesinin reddi temelinde yeniden şekillenerek günümüze kadar faaliyetlerini sürdürdü.

“Faşist Alman ordusunun yıldızı Stalingrad önlerinde sönmüştür. Kanlı Stalingrad çarpışmasından sonra bilindiği gibi Almanlar bir daha kendilerini toparlayamamışlardır.”

Şeyh Sait Ayaklanması

1925 yılında Kürt halkının kurtuluş mücadelesinde önemli bir yer tutan Şeyh Sait ayaklanmasının başlangıcı 1920'li yılların başlarına kadar uzanır. Ayaklanma Kürt cemiyetlerinin 1923 yılı Mayıs'ında “Kürt İstiklal (Azadi) Cemiyeti” adında kurdukları gizli bir örgütün mücadelesinin bir ürünü olarak doğmuştur

1925 yılında Kürt halkının kurtuluş mücadelesinde önemli bir yer tutan Şeyh Sait ayaklanmasının başlangıcı 1920'li yılların başlarına kadar uzanır. Ayaklanma Kürt cemiyetlerinin 1923 yılı Mayıs'ında “Kürt İstiklal (Azadi) Cemiyeti” adında kurdukları gizli bir örgütün mücadelesinin bir ürünü olarak doğmuştur. 1923-1924 kışında Kürt önderleri Palu'da yaptıkları toplantıda Kürt hareketinin gizli çalışmalarının güçlendirilmesini kararlaştırdılar. Cemiyetin önderlerinden

Yusuf Ziya ve Cibranlı Halid Beg bizzat Mustafa Kemal'in emriyle başkaldırı ve gizli faaliyetlerinden ötürü yakalanarak askeri mahkemede yargılanmak üzere Bitlis'e gönderildiler. Yusuf Ziya ve Cibranlı Halid Beg'in yerine Şeyh Sait, Cemiyet başkanlığına seçildi. Ardından genel ayaklanmanın başlatılması ve Türk hapishanelerindeki siyasi Kürt önderlerinin kurtarılması için karar alındı.

Ulusal bağımsızlık hareketi olan Şeyh Sait ayaklanması kısa sürede dört vilayeti kap-

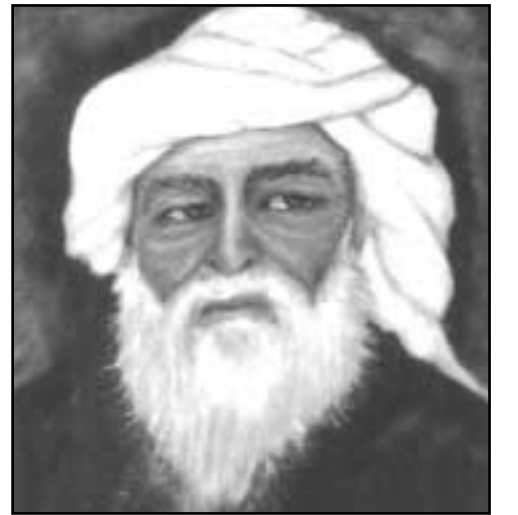
sayan geniş bir bölgeye yayıldı. Bağımsız Kürdistan talebiyle **13 Şubat'ta başlayan ve 200 bin Türk askerine karşı 40 bin Kürt savaşçısının savaştığı ayaklanma Nisan ortalarında çözüldü.** Şeyh Sait ve ayaklanmanın diğer önderleri, Murat çayı üzerindeki köprüde yakalandılar.

Ayaklanma bastırıldığı halde Türk yöneticileri zulümlerine devam etti.

31 Mayıs'ta Mustafa Kemal halka yaptığı çağrıda Kürt ayaklanmasının bastırılması

için gönderilen askeri kuvvetleri eski görevlerine iade edeceğini fakat İstiklal Mahkemelerinin göreve devam edeceklerini ve cumhuriyeti yıkmak ya da ülkenin ilerlemesi önünde durmak isteyen her kim olursa olsun ortadan kaldırılacağını ilan etti.

29 Haziran'da Diyarbakır İstiklal Mahkemesi, Şeyh Sait ve önderliğinde ayaklanmaya katılan 47 kişi hakkında idam kararı verdi. Karar ertesi gün infaz edildi.

“Dünya yaşantımın sonu geldi. Kendimi halkım için feda ettiğime hiçbir şekilde pişman değilim. İlerde torunlarınızın bizden dolayı düşman önünde utanç duymamaları bizim için yeterlidir”

(Şeyh Sait'in idama giderken söylediği son sözler)

Savaşın kadın üzerindeki etkisi

Farşça bir sözcük olan **SELİS**'in kelime anlamı aydınlık. Diyarbakır'da bu isimle kurulu olan şirket, devletin yıllardır bölgedeki uygulamalarından dolayı ağır tahribatlar alan kadınlara alternatif bir yaşam oluşturma mücadelesi içinde. Savaşın toplum üzerinde yarattığı ağır tahribatın en çok kadınlarda ve çocuklarda yaşandığını biliyor ve vurguluyoruz. Gerek Diyarbakır'da gerekse de T. Kürdistanı'ndaki diğer illerde uygulamaları ve ABD'nin Irak'a yönelik savaş projesi kapsamında savaşın kadın üzerindeki etkilerini biraz daha somutlamak için **SELİS**'te müdür olarak görevli olan **Hacire Özdemir**'le görüştük.

- Bize şirketinizden, kuruluş amacı ve çalışmalarınızdan kısaca söz edebilir misiniz?

- Kurumumuz yıllardır savaştan etkilenen kadınlara yönelik çalışmalarını yürüten bir kurumdur. Kurum olarak yaklaşık 1 yıldır çalışma yürütüyoruz. Halkla ilişkiler danışmanlığımız var. Burada asıl olarak kadınların haklarının ne olduğuna yönelik bilinçlendirilmesi çalışması yürütülüyor. Özellikle de aile içi şiddet konusunda. Bunun yanında yıllardır süren savaşın etkilerinden, baskı ve şiddetten, korucu, asker ve eş baskısından etkilenen kadınların tedavisine yönelik çalışmalar yapıyoruz ve bunlar 6 haftalık bir zamanı kapsıyor. Bu tarz çalışmalarla kadınların ortak paylaşım ve güven ortamını sağlamaya çalışıyoruz. Ayrıca kadınlara yönelik bu tarz kurumların olması kadınların daha rahat gelip gitmesini sağlıyor. Bölgede okuma-yazma seviyesinin düşük olmasından kaynaklı okuma kültürü de yok. Bu anlamıyla da çalışmalarda bu yönlü çabalar da oluyor. Ayrıca şirketimize bağlı bir dikiş atölyesi var. Yöresel giysiler ve kilim yapılıyor. Şu anda çok fazla insan çalıştırma koşulu-

muz yok ama bunu büyültmeye çalışıyoruz. Bu çalışmamızda özellikle kadının ekonomik özgürlüğünün kazanılması bilincini verme amacı güdülüyor.

Halkla İlişkiler Danışmanlığı'nda sürekli bir uzman psikolog bulunduruyoruz. Bu psikologlar aracılığıyla kadınlara yönelik tedavi gerçekleştiriyoruz.

- Bölgede yaşanan en ciddi sıkıntı hangisi ?

- Bölge açısından genel anlamda insanlarımızın bunun içinde kadınlarımızın en ciddi sıkıntısı kendi dilleriyle kendilerini ifade edememeleridir. Hastaneye veya farklı bir kuruma gittiğinde kendini ifade edememeleridir. Bu durum da beraberinde kadının içine kapanmasını getiriyor. Bölgede yaşanan temel sorunlardan biri bu. Kendi kimliğine yabancılaşmış bir kadın görmek mümkün bölgede. Kendini ifade edebilmek için erkekleşiyor. Kendi özelliklerini, kendini kadın olarak ifade etmeyi bir kenara bırakarak erkek özellikler kuşanıyor. Bu da beraberinde kadının kendisine yabancılaşmasını getiriyor. Buna neden olan etmenleri saydığımızda erkek egemenliği, bölgenin ekonomik koşulları, devletin baskısı had safhada olmasını söyleyebiliriz. Bölgede namustan kaynaklı hala cinayetler işleniyor. Ve yine son dönemde gündemimize yoğun olarak giren ve bizler açısından önemli bir sorun olan kısırlaştırma uygulaması. Devlet bunu kabul etmese de bölgede yaşanmış örnekleri var. Ameliyat edilen kadınlar var. Ancak kadınlar yapılan ameliyatlardan kısırlaştırma amaçlı yapıldığını bilmiyorlar. Ameliyattan sonra enfeksiyon kapıyor ve gittiği doktora açığa çıkıyor. Bu kadın bedeni üzerinde uygulanan bir kirli savaştır diyebiliriz. Kadınlar yaşadıkları bu durumu gizlemeye çalışarak, hastalandığında kendi yöntemleriyle tedavi etmeye çalışarak olayı kapatma durumunu tercih ediyorlar.

- Devlet uyguladığı kısırlaştırma politikalarını kabul etmeyecek kılıfını aile planlaması olarak gösterdi. Bu uygulamalara ilişkin ne diyebilirsiniz?

- Bu konuda biz de açıklama yaptık. Kadınları hem bu konuda hem de aile planlaması konusunda bilinçlendirmeye çalışıyoruz. Devlet ya da doktorlar etik açıdan böyle bir yöntem başvurduklarında erkeğin de iznini almak zorundalar. Ancak buradaki uygulamada bırakın erkeğin iznini almayı, kadına haber vermeden, söylemeden yapılıyor. Uygulamaya maruz kalan kadın, tedavi bahane edilerek hastaneye yatırılıyor. Ameliyat edildikten sonra bırakılıyor ancak yapılanlardan haberi yok. Bu uygulama yıllardır süren devlet politikasının bir parçası ve kirli savaşın devamıdır. Yine şiddete en yoğun maruz kalanların kadınlar olduğunun da göstergesidir. Eğer aile planlaması yapılacaksa aileler okullarda bilinçlendirilmeli, okul olmayan köyler var, buralara okullar yapılmalı, kreşler açılmalı. Devlet bölgede bir takım şeyler yapmak istiyorsa bunları yapsın. Biz kısırlaştırmayı bir devlet politikası olarak düşünmek istemiyoruz. Çünkü bizi ürkütüyor. Bu konuda özellikle sağlık personellerinin ve doktorların hassas olması gerekiyor. Sanırım Tabipler Birliği'nin bu konuyla ilgili özel bir çalışması var. Bu uygulamaya bütünüyle karşı çıkmak gerekiyor. Çünkü her şeyden önce yapılanlar bir insanlık suçudur.

- Zorla göç ettirme politikasının kadın üzerindeki etkisi nelerdir?

- İntiharlar ve birçok psikolojik travmanın nedenini araştırdığımızda, karşımıza çıkan olgu zorla göç ettirilme oluyor. Uzun yıllar köyünde yaşayan kadın metropollere geliyor, metropolde

yaşam mücadelesi veriyor. Köy ve kentleşme arasındaki çarpıklık ve bocalama kadını bunalıma itiyor. Köyünde yaşama hakim, yaptığı işe hakim olan kadın metropollerde tamamen silikleşiyor. Evde dört duvar arasında sıkışan kadın tam anlamıyla cezaevi koşulları yaşıyor. Çocuklarını yetiştirmede sıkıntılar yaşıyor. Bunun yanı sıra göçün ekonomik krizle birleşen yanı sıra kadın daha fazla eziliyor. Çocuklarını nasıl doyuracağı, nasıl okutacağı çok büyük bir sorun. Bu sorumlulukları omuzlayan kadın kendisine çıkış bulamayınca intiharı çözüm olarak seçiyor.

- OHAL için ne diyebilirsiniz?

- OHAL AB için kaldırılmamalı, Kopenhag kriterlerine uyum için kaldırmamalı. Bu ülkede yaşayan insanlar için kaldırılmamalı. Geçtiğimiz günlerde burada bir toplantı yapıldı. OHAL valiliklerinin ve yönetmeliklerinin hiçbirini kaldırılmadı. OHAL'e bağlı olan kurumlar hala devam ediyor. Bunların devam ettirilmesini de savaşa hazırlık olarak açıkladılar. Bunun tamamen kaldırılması gerekiyor. Halk ne OHAL'i ne de savaşı istemiyor ve halkın bu talebi mutlaka gözönünde bulundurulmalı ve tanınmalı. Bölgede yasakçı mantık kendini hala koruyor. Demokratik tepkiler hala yasaklanıyor. Bunların ortadan kalkması gerekiyor. Biz kurum olarak savaşa ve silahlanmaya karşıyız. Ancak egemen güçler sürekli buna ağırlık vermektedir. Savaş, silahlanma çalışmalarının meşru bir zemine oturtulma çalışmasıdır. Biz ABD'nin kendi çıkarları için başlatacağı bizim hiçbir çıkarımızın olmadığı bu savaşı sadece kadınlar için değil, tüm insanlık için istemiyor ve karşı çıkıyoruz. Bu konuda gerekli tüm çabalarımızı hem bireysel hem toplumsal üzerimize düşenleri acilen yapmalıyız. Çünkü gerek bölge insanı gerekse de tüm insanlık büyük bir kaosu içine sürükleniyor ve bizim de çok fazla bir zamanımız yok.

- Kadın olarak savaşı nasıl

değerlendiriyorsunuz?

- Savaş istemiyor ve savaşa hayır diyoruz. Çünkü biz yıllardır savaşın içindeyiz ve savaşın yarattığı sonuçları çok net görüyoruz. Biz annelerin çocuklarının ve eşlerinin gözlerinin önünde kaybeddiklerini biliyoruz. Savaşa yakın bölgeler olarak Diyarbakır, Mardin ve diğer illere mülteciler gelecektir. Bunların da yoğun olarak yaşayacakları sorunlar olacaktır mutlaka. Gelecek mültecilerin büyük bir çoğunluğunu kadın ve çocukların oluşturacağını söylemek sanırım yanlış olmayacaktır. Bunların sorunları da açığa çıkacaktır. Bugün dünya ve ülkemiz halkları savaşa karşı çıkarsalar da egemen güçler zengin petrol yataklarını ele geçirmek için bu savaşı yapacaklar. ABD gözü doymadığı, sürekli farklı toprakları ele geçirmek istediği için Irak'ı bombaladıktan sonra başka bir ülkeye sıra gelecektir. Bu anlamıyla da bu savaşa tüm gücümüzle karşı çıkmamız gerekiyor.

- Kadınlar savaş sonucu intihar edecek kadar bunalıma girmiş durumda. Bölgede kadınların üzerinde savaşın yarattığı etkiyi somutlar mısınız?

- OHAL burada belki kalktı deniliyor ama etkileri hala devam ediyor. Korucu ve asker baskısı - ki bu köylerde daha yoğun yaşanıyor - hala devam ediyor. Bir savaş durumunda bunlar yeniden yaşanacaktır. Ve buradaki halkın böylesi bir durumu kaldıracak gücü yok. Mesela yıllardır bölge OHAL ile yönetiliyordu. Şimdi OHAL'siz bir yaşam nedir diye sorarsanız kimse bilmez.

Buradaki insanlar şu anda acaba OHAL'siz bir yaşam nasıl oluyor sorusunu bekliyor. Çünkü insanlar hep savaş ortamı gördü, gençler, çocuklar bu ortamda büyüdü. Özellikle analar merak ediyor.

Çünkü eskiden çocukları evden çıktığında acaba akşam eve sağ mı dönecek sorusu ve korkusuyla yaşıyordu. Şimdi analar bu savaş tartışmasıyla bu kaygıları yeniden yaşamaya başlıyor.

Gelecek mültecilerin büyük bir çoğunluğunu kadın ve çocukların oluşturacağını söylemek sanırım yanlış olmayacaktır.

Kadınlar sinema yapıyor

Dünyanın çeşitli ülkelerinde yaşayan kadınların, yaşam öykülerinden kesitlerin sergileneceği Filmor festivali, kadınların yaşamlarına ayna tutmayı hedefliyor. Kadınların Sinema Atölyesi ve Women Make Movies (WMM)'in gerçekleştirdiği; Uçan Süpürge, Pazartesi Dergisi, Şirinköy Fiskos Kadınlar Çevre Kültür

ve İşletme Kooperatifi ile Feminist Kadın Çevresi tarafından desteklenen Filmor "Kadınlar Sinema Yapıyor" festivali 2 Şubat'ta başlayarak ve 9 Şubat'a kadar sürecek. Festivalin bütün filmleri Bilgi Üniversitesi Dolapdere salonları ile Fransız Kültür Merkezi'nde (FKM) gösterildi.

Kadınların tüm yaşam deneyimlerine, gizli kalmış yönlerine ışık tutarak görünür kılmak, kadınların sinemaya katılımını sağlamak, bu alandaki üretimini desteklemek, geliştirdikleri sinema ürünlerini izleyici ile buluşturmak, Feminist sinemanın tartışılmasına olanak yaratmak ve dayanışma örgütleri kurmak festivalin amaçları arasında. Festivalde gösterilecek filmler; Kadınların Belleği, Kadınlar ve Ekonomik Gelişme, Kendine Ait Bir Cüzdan, Toplumsal Cinsiyet olmak üzere 4 kategori kapsıyor.

Gerçek aydınlar yaşadıkları çağın tanığı ve sanığı olanlardır!

Gerçek sanatçılar yazdıkları şiir, roman, öykü ve senaryolarla; söyledikleri türkülerle vb. halkın acılarını, sevinçlerini, kavgalarını, sevdalarını dile getirdiler. Bundandır ki onlar hep baskı ve tehditlere maruz kaldılar. Vahşetin ve zulmün en karanlık dönemlerinde dahi türkülerini ve şiirlerini dilden dile dolaştı. Ne zulüm tehditleri, ne demir parmaklıklar ve ne de sürgünler... hiç ama hiçbiri onları kavgalarından ve sevdalarından alıkoyamadı. Onlar "*halkın sanatçısı aynı zamanda halkın savaşçısıdır*" gerçeğini defalarca dile getirerek, ona uygun davrandılar.

Tam da bundan dolayı halkın sanatçılarına ve halkın davasına sahip çıkmak; Nazımları, Ahmed Arifleri, Yılmaz Güneyleri, Ape Musaları, Ahmet Kayaları, Mahzuni Şerifleri anmak oldukça önemlidir.

Bu anlayış ve perspektifle 12 Ocak 2003 tarihinde iki bin kişinin katıldığı anma gecesinde Ferhat Tunç, Kıvırcık Ali, Arzu, Tohum Kültür Merkezi bünyesinde faaliyet yürüten Tohum Türkü müzik grubu, İsyana Özlem çocuk korusu, Tohum Çocuk Halk oyunları ekibi, Serhat Tunç Arıcan ve Hüseyin Akıcı yer aldılar. Gecede ATİK, ILPS, İşçi köylü, Partizan, YDG ve Göçmen İşçiler Kültür Derneğinin mesajları okundu. Ayrıca; Tohum Kültür Merkezinin hazırladığı "Su Damlasına Sığdırılan Yaşam" adlı belgeselden kesitler sunuldu ve halk sanatçılarının yaşamlarını anlatan dia gösterimi yapıldı. Kitlenin yoğun ilgisinin olduğu etkinlik günün anlam ve önemine uygun bir şekilde sonuçlandı. (Londra)

Ahmet Telli dinletisi

Şair Ahmet Telli, olası Irak savaşının yaklaştığı bir süreçte en çok şiire ihtiyaç olduğunu söyledi. Ritüel Kitabevi'nde söyleşi düzenleyen Şair Ahmet Telli, ABD'nin emperyalist politikalarının savaşı dayattığını ifade etti. İnsanlıktan ve barıştan yana olan herkesin bu savaş rüzgarına karşı çıkmasını isteyen Telli, "Savaşın yaklaştığı bu süreçte, en çok aşka ve şiire ihtiyaç var. Amerikan emperyalizmi egemenlik isterken şiir ve şair egemenlik istemez. Kendi şiirinizin şairi olun" diye konuştu. Telli daha sonra sevilen şiirlerinden oluşan bir şiir dinletisi sundu. (DİHA)

Özgür Radyo yayına "Kahrolsun Amerika" davaları başlıyor sloganına soruşturma

Özgür Radyo yeni yayın hayatına yine davalarla başlıyor. 1995 yılında 95.1 frekansından yayın yapmaya başlayan Özgür Radyo yedi yıllık yayın yaşamında RTÜK'ün verdiği cezalar nedeni ile 3 yıl 9 ay yayın yapamadı.

Buna karşın Özgür Radyo 1.5 yıldır yayınlarını internet üzerinden devam ettirerek dinleyicileri ile buluştu. Hakkında verilen cezanın 4 Şubat günü dolacağını ve yeniden aynı frekanstan yayına devam edeceğini açıklayan Özgür Radyo çalışanları bu arada RTÜK'ün boş durmadığını da eklediler. RTÜK yaptığı toplantıda Özgür Radyo hakkında yeniden dava açmaya hazırlanıyor. Gerçekçe ise izinsiz yayın yapmak. RTÜK sitesinde yayımlanan bilgilere göre radyonun 3984 sayılı yasanın 34. maddesine aykırı davrandığı açıklanıyor. (İstanbul)

Çorum'da düzenlediği konserinde, ABD'nin Irak'a saldırısı ve Türki-

ye'deki üsler hakkında konuşma yapan Grup Yorum elemanlarına Cumhuriyet

Savcılığı tarafından soruşturma açıldı.

Irak'a yönelik bir saldırıya karşı olduklarını, ABD'nin Ortadoğu'daki petrol pazarına hakim olmak için savaşı bahane ettiğini belirten Grup Yorum elemanları, son kaset çalışmaları "Feda"dan "Dört Mevsim Aç" isimli şarkılarını seslendirerek, F tipi hapis hanelerdeki tecrit ve Ölüm Orucu ile ilgili bir konuşma yapmışlar, hükümete "ölümleri durdurun"

çağrısında bulunmuşlardı. Grup Yorum'un konserde yaptığı bu konuşmalar ile seyircilerin attığı "Kahrolsun Amerika" sloganlarını gerekçe olarak gösteren savcılık grup elemanlarının ifadesini aldı.

Grup Yorum elemanları ise yaptıkları konuşmaların her yerde dile getirildiğini söyleyerek soruşturmanın sona erdirilmesi gerektiğini söylediler.

(İstanbul)

İşçi-köylü'den

ANTI-EMPERYALİST MÜCADELEDE YOĞUNLAŞMAK GÜNCEL GÖREVLERİMİZDEN BİRİDİR

Baş haydut'un Irak'a yönelik saldırı hazırlıkları tüm hızıyla devam ediyor. Bush ve suç ortakları petrol ve silah sanayicileri saldırı için peş peşe ürettikleri tüm senaryolar, gerekçeler, gerçek amaçlarını gizlemeye dönük yalanlar olduğunu daha önceki yazılarımızda ortaya koyduk. Bugün bırakalım komünist, devrimci ve ilerici güçleri dünya kamuoyunun önemli bir bölümü aşağıda özetleyeceğimiz düşünceleri asgari düzeyde paylaşır durumdadır.

Her şeyden önce Saddam diktatörünün yaratıcısı emperyalist haydutlardır. Eğer Saddam "dünya barışı" için bir tehdit ise ABD ve suç ortakları dünya barışı için en büyük tehdittirler. Yakın tarihimizde ve yine bugün dünyanın farklı bölgelerinde yaratılan tüm haksız savaşların, farklı milliyetlerden halkların birbirini boğazlayan çatışmaların arkasında baş haydut ve suç ortakları vardır.

Şöyle yakın tarihimize bakalım: Irak-İran savaşında Saddam diktatörünün arkasında emperyalist haydutlar vardı. Saddam diktatörünü Kuveyt'i igal etmeye yönelen, Halepçe katliamına seyirci kalan yine bu emperyalist haydutlardı. Dolayısıyla Irak halkına saldırmak için gerekçe üstüne gerekçe üreten baş haydut ve suç ortakları artık kendi kamuoylarını ikna etmekte dahi zorlanıyorlar.

Bugüne kadar üretilen tüm yalanlara ve BM deneticilerinin kışkırtıcı açıklamalarına rağmen baş haydut ve suç ortakları saldırı için gereken kamuoyunu yaratamadılar. Hem de tekellerinde bulundukları yalan makinelere rağmen tüm çabalarına rağmen. Tam tersine dünya kamuoyunun önemli bir bölümü, baş haydutu Ortadoğu'ya çeken Saddam diktatörünün dünya "barışı" için oluşturduğu tehdit değil, petrol ve di-

ğer zenginlik kaynaklarını denetim altına alma çabası olduğunu görmektedir.

Tüm bunlara rağmen mevcut güçler dengesinden kaynaklı olarak baş haydut bu tepkileri dikkate almadan saldırıya geçebilir ve kısa vadede belli başarılar sağlaması da pekala mümkündür. Ama uzun vadede, baş haydut'un işi zor. Baş haydut'un Filistin, Afganistan suç dosyalarına Irak dosyası da eklenecektir. Suç dosyalarına paralel olarak Ortadoğu ve komşu halklarının öfkesi de giderek büyüyor. ABD karşıtı bu öfke ABD'nin bölgedeki uşak yönetimlerini de korkutuyor. Uşak yönetimlerinin "barış sever" kesimleri bu korkunun ürünüdür.

Elbette ki bu tabloyu baş haydut ve suç ortakları da görmüyor değil. Ama içine düştükleri ekonomik krizi, bölge zenginlikleri üzerinde denetim kurarak asgari düzeye indirebileceklerini düşündüklerinden her türlü pervasızlığa baş vurmaktan çekinmemektedirler. Yine onları bu denli saldırganlığa iten, siyasal iktidar perspektifiyle yürüten devrimci ve komünist partilerin zayıflığıdır.

Evet, bugün dünya coğrafyasında ezilen halklar cephesinde mayalanan bir anti-emperyalist bilincin gelişmesinden söz edebiliriz. Ama henüz ciddi anti-emperyalist hareketlerden söz edemeyiz. Gelişen hareketlerin çoğu emperyalist-kapitalist sistemin çok yönlü ve kapsamlı olarak yarattığı tahribatlara bir itiraz niteliğini taşımaktadır.

Bu nesnel zemin üzerinde devrimci ve komünist güçlerin sürece müdahale etmesi; bu müdahale içinde, kitlelere anti-emperyalist bilincin taşınması, yeni taze güçlerle bağ kurulması bir zorunluluktur. Bu zorunluluk bugün bize baş haydut ve suç ortaklarının Irak halkı şahsında

Ortadoğu ve dünya halklarına vermeye çalıştığı terörist mesaja karşı, bulunduğumuz her alanda savaş karşıtı platformları içinde yer almayı, yeni platformların oluşturulması için ön ayak olmayı da yattıyor.

Bu terörist mesajdan çıkarmamız gereken sonuç anti-emperyalist mücadeleye bu süreçte daha bir ivme kazandırmaktır. Çünkü somut bir olguyla yüz yüzeyiz. Yani zayıf da olsa yığınların tepkilerine tercümanlık yapacak, onlarla bağ kurmamızı sağlayacak somut bir gerçeklikle karşı karşıyayız. Yapacağımız tek şey; kitlelerin sonuçlardan hareketle gözleriyle gördüklerini, bilimsel bir temelde çözümlenmek, neden ve niçinleriyle birlikte ortaya koymaktır. Tabi ki yalnız ortaya koymak ve belirlemek yetmez. Önemli olan bu belirlemelere uygun olarak pratik adımlarımızı daha bir hızlandırmaktır.

TC'Yİ İSTANBUL ZİRVESİ DE

KURTARMAYACAKTIR

Bir önceki sayımızda TC'nin yaptığı "barış" hamlesinin altında yatan gerçekleri ortaya koymuştuk. İstanbul Zirvesi'yle birlikte TC bu ikiyüzlü politikalarını sürdürdü ve sürdürmeye devam ediyor. Savaşa karşı olduğunu söyleyen Türk egemen sınıfları, Hava alanlarını, Limanlarını baş haydut'un denetimine sunmuş durumdadır. Dolayısıyla "savaşa karşıyız" söylemleri ikiyüzlü ve sahtekar söylemlerdir. Yine coğrafyamıza ne kadar ABD askeri yerleşeceğine dair yaptıklarını iddia ettikleri "pazarlık da" büyük palavra ve yalandır. Çünkü; Havaalanlarında ve Limanlarda yapılan pazarlığın değil, savaşa hazırlığın resmidir.

TC bu savaşa emperyalist efendisinin çıkarları uğruna şu veya bu şekilde girmeye mahkumdur. Çünkü; içinde buldukları ekonomik krizi atlamanın bir yolu olarak efendilerine tetikçilik yapmakta, başka halkların kan ve göz yaşları üzerinde ömrünü uzatacak, toplumsal muhalefeti susturmaya çalışmaktadır.

TC tarihinde bunun örnekleri çoktur. Çünkü her şe-

yin bir bedeli vardır. Bu uşaklığın bedeli de Irak halkına karşı saldırganlık, Filistin halkını katleden İsrail Siyonistleriyle de her türlü ortaklığı kapsıyor. Türk egemen sınıflarının yaptığı da budur. İslamcı Gül ve Tayyip de tıpkı diğer uşakları gibi BM çetesi ve Bush'un ağzıyla konuşuyorlar. "Savaş öneminin" adresi olarak Saddam'ı gösteriyorlar. Nitekim TC'nin Başbakanı Gül, Davos'ta gerçek niyetlerini açığa vurdu. "Evet, savaşı önlemek için çalışıyoruz ama savaş önlenmezse, müttefiklerimiz yanında yer alırız."

Halkın dini duygularını istismar eden bu uşakları, suçlarıyla birlikte en geniş kitlelere teşhir etme görevleriyle yüz yüzeyiz. ABD askerlerinin coğrafyamızdan defolup gitmelerini içeren sloganları alanlarda haykırma görevleriyle yüz yüzeyiz.

KÜRT CEPHESİNDE DEĞİŞEN BİRŞEY YOK!

Kürt tarihi direnişler ve ihanetler tarihidir. Kürt tarihi cellatları arasındaki çelişkilere yararlanma adı altında, cellatlarına yem olma tarihidir. İşte o tarihi süreçlerden birini daha yaşıyoruz. Irak Kürdistanı'nda Kürt halkı içinde etkin olan, Talabani ve Barzani önderlikli partiler, kurmayları, Tahran, Ankara ve emperyalist haydut'lar üçgeninde dönüp duruyorlar. Ayrıca Barzani'nin Irak yönetimiyle görüştüğü iddiaları da söz konusudur. Ama görünen O ki; bu güçler bu sefer esas olarak baş haydut'un kılıcını sallayacaklar.

Bugün izlenen bu politikaların ortaya nasıl bir sonuç çıkaracağı noktasında derinlemesine bir tahlile gerek yok. Geçmişin deney ve tecrübeleri bize özde bir şeyin değişmeyeceği verilerini sunmaktadır. Çünkü; bu burjuva feodal önderliklerin beyinlerinde özgürlük yok. Ve özgürlük Kürt topraklarında hala çok uzakta.

İMRALI ÇİZGİSİ DE KADEK'İ HEDEF OLMAKTAN ÇIKARAMADI

TC Kürt topraklarında bu saldırganlık atmosferi içinde öngördüğü politikaları uygu-

lamaya çalışıyor. Diğer bir söylemle Kürt ulusuna karşı yürüttüğü imha ve inkar siyasetini daha da derinleştirmeye çalışıyor. Öcalan'a konulan ziyaret yasağı, gerillaya yönelik yürütülen imha operasyonları, Kürtçe isimlerin yasaklanması için peş peşe açılan davalar...

Tüm bunların yanı sıra Irak Kürdistanı'nda bulunan KADEK'in silahlı güçlerine karşı TC ile ABD arasında belli anlaşmaların olabileceği gerçeğini de asla gözden çıkarmamak gerekir. TC'nin Kürt topraklarına yaptığı askeri yığınağın başka bir açıklaması olamaz.

Yaşanan tüm bu gelişmelerin KADEK cephesinde yarattığı etkiyi KADEK sözcüleri tarafından yapılan açıklamalardan hareketle bir sonuç varmak çok zor. Çünkü; açıklamalar çelişkili, söylemle pratik arasında uyum yok. Dolayısıyla gerçek tabloyu, yapılan açıklamalarda değil, izlenen pratik hatta aramak en doğru ve bilimsel olandır.

Her şeyden önce İmralı'da süren "Avukat ve ziyaret yasağını tek başına Öcalan'ın bölgeye ilişkin politikalar sunmasına" dönük bir girişim olduğunu iddia etmek yerli yerine oturan bir savın gerçek sınırlarını zorlamaktadır. Keza KADEK ve Öcalan'ın Kürt sorununun çözümü için başta baş haydut olmak üzere diğer tüm emperyalist güçlere çağrıda buldukları bilinen bir gerçek. Son günlerde burjuva gazetelerinde yayınlanan haberlerin doğruluğu ve yanlışlığı tartışılabilir. Ama tartışılmayan bir gerçek var ki, o da KADEK ve önceli olan PKK'nin bu yönlü isteklerinin daha önce de kamuoyuna yansıdığı olgusudur.

Açık olan şu ki; İmralı'da uygulanan tecrit politikası TC'nin yürüttüğü genel saldırıdan bağımsız değildir. Bilindiği gibi yurtsever güçler enerjisini bir dönem idama karşı kampanyaya kilitlerken, şimdi ise tecrite karşı kampanyaya kilitlenmiş durumdadır. Egemen sınıfların burada oynamaya çalıştıkları ince taktikleri iyi görmek gerekir. Elbette ki bizler İmralı'da uygulanan tecrit politikasına karşı da tavır almak zorundayız.

Şehitlerimizi anarak umudumuzu büyütüyoruz

Bu tarih enternasyonal proletaryanın ülkemizdeki temsilcisi ve ezilen sınıfların, ezenlere karşı sürdürdüğü 30 yıllık bir destandır. Öyle bir tarih ki 300'ü aşkın şehitleriyle aydınlatıyor yolumuzu.

1978'de Proletarya Partisi'nin 1. Konferansı'nda aldığı kararla Ocak ayının son haftasını Parti ve devrim şehitleri haftası olarak ilan etmesinin ardından, her yıl Ocak ayının son haftasında devrim ve parti şehitleri çeşitli etkinliklerle anılıyor.

Bu çerçevede de Türkiye ve Avrupa'da yapılan anmalarla bir kez daha şehitler anıldı.

MALATYA

Malatya'daki Partizan okurları 26 Ocak Pazar günü bir etkinlik düzenledi. Duvarların başta İbrahim Kaypakkaya olmak üzere 5 ustayla birlikte devrim şehitlerinin fotoğraflarıyla süslediği anmada devrim

ve parti şehitleri için yapılan bir dakikalık saygı duruşunun ardından bir arkadaş yaptığı konuşmada "bir tarihtir yazılan. Bu tarih enternasyonal proletaryanın ülkemizdeki temsilcisi ve ezilen sınıfların, ezenlere karşı

sürdürdüğü 30 yıllık bir destandır. Öyle bir tarih ki 300'ü aşkın şehitleriyle aydınlatıyor yolumuzu. Şimdi onları anmak kavga dörtlü sarılmaktır!" dedi.

Konuşmanın ardından kısa bir sürede anmaya hazırlanan

Derneği'nde 100 kişinin katılımı ile parti ve devrim şehitleri anması yapıldı. Saygı duruşu ile başlayan anma toplantısı açılış konuşmasının okunması ile başladı. Yazıda özellikle içinden geçtiğimiz sürecin önemi vurgulandı. Yapılan dia gös-

nen gece 16:00'da saygı duruşuyla başladı. Gece Tertip Komitesi adına yapılan konuşmada Parti ve devrim şehitlerini anmanın tarihsel önemine değinilerek gündemde olan F tipleri ve Irak'a yönelik müdahale ve benzeri konularda

Malatya

Grup **Umuda Yolculuk** güzel bir müzik dinletisi verdi. Şiirler okunduktan sonra yapılan sohbet ve halaylarla anma etkinliği sona erdi.

ALMANYA-NRW

NRW, Partizan okurları tarafından 25 Ocak 2003 tarihinde Hagen Gençlik ve Kültür

Paris

teriminin ardından, okunan şiir ve söylenen marşlarla birlikte anma sona erdi.

PARİS

26 Ocak'ta Paris'te düzenle-

açıklamalarda bulunuldu. Çeşitli türkü, şiir ve halk oyunlarının ardından geceye gönderilen TKP/ML YDB ve diğer devrimci örgüt mesajlarıyla etkinlik son buldu

İrkçiliğe ve Ayrımcılığa Karşı TİÖD'ün 20. Kuruluş Yıldönümünde Buluşalım

Program:

Suavi ve grubu

Kıvrıkcık Ali

Arzu Şahin

Grup Şiar

Ozan Dino

Halk Oyunları

Konuşmacılar:

Den Haag Belediye Başkanı

Drs. WJ. Deetman

Avrupa Türkiyeli İşçiler

Konfederasyonu (ATİK/ Başkanı)

Çeşitli Parti Temsilcileri

Anti-faşist gruplardan konuşmacılar

15 Şubat 2003 Cumartesi

Saat: 16:00

Yer: Dr. Anton Philipszaal

Spuiplein 150

Den Haag

Umut Yayıncılık'tan çıkan son kitaplar

işçi-köylü

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:14/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: **Barış AÇIKEL**
Baskı: Gün Matbaacılık Genel Dağıtım: YAY-SAT
ISSN: 1303-0299
@mail: haber@iscikoylu.org

BUROLAR
KARTAL: HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAKS: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
ANKARA: MEŞRUTİYET MAH. KONUR SOK. NO: 14/24 KIZILAY/ANKARA TEL: (0312) 418 25 26 Cep: 0 535 562 33 72
İZMİR: GAZİOSMANPAŞA BULVARI, KOÇAŞ İŞHANI NO: 87, DAİRE:318 KONAK, TELEFAKS: (0232)441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
MALATYA: DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0 536 558 45 04
BURSA: GÜMÜŞÇEKEN CAD. ERKMEN İŞHANI NO:7/21, HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 612 81 98
SAMŞUN: KALE MAH. YUSUF KEFELİ İŞHANI, KAT: 6 NO: 9, TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0535 454 22 50
TURHAL: YAVUZ SULTAN SELİM MAH. TANRI-VERDİ SOK. 19/15 2. NOTER YANI TURHAL/TOKAT TEL: 0356 276 37 20 Cep: 0533 414 65 54
MERSİN: ÇANKAYA MAH. SİLİFKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT:1 NO: 47 MERSİN CEP: 0543 434 12 53
AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

Siz öldürülecek yaşta mısınız?

Kendi ambargosu nedeni ile 1.5 milyon Iraklı çocuğun yaşamını yitirdiği, yönettiği dünyada 25 milyon çocuğun mülteci hayatı yaşadığı, son on yılda 2 milyondan fazla çocuğun çatışmalarda öldüğü, 6 milyonunun yaralandığı, 4 milyonunun AIDS nedeni ile, on bin çocuğun kara mayınlarına basarak yaşamını yitirdiği bir dünyada ABD'nin kuklası BM'den ne beklenebilir ki?

*"Çocuğun özel yaşamına, ailesine, konutuna, iletişimine, onur ve itibarına haksız olarak müdahale edilemez" (Uluslararası Çocuk hakları sözleşmesi-Madde 16)

*"Çocuğun esenliği ve sağlığının gelişimi için bilgi ve belge edinmesi sağlanırken, azınlık gruba ya da yerli ahaliye üye oluşuna göre dil gereksinimi dikkate alınır" (TC bu maddeye çekince koymuştur-UÇHS-Madde 17)

*"Çocuk her türlü sömürü, kötü muamele, şiddet ve ihmale karşı korunur (UÇHS S. Madde 19)"

Kulağa hoş gelen bu söylemleri rahatlıkla çoğaltabiliriz. Çünkü emperyalist sistemdeki devletler olumsuz gerçekleri değiştirmek yerine güzel söylemleri, vaatleri öne çıkartıyorlar. Riyakarca, durmaksızın belge imzalıyor, daha

hızlı olarak da baskı ve şiddet tezgahını çalıştırıyorlar.

Öyle de olsa bunları duymak insanları rahatlatıyor. Olumsuzlukları perdeliyor. Hele de kendisi doğrudan yaşamıyorsa. Ancak tıpkı bir Türk atasözünde olduğu gibi "aynası iştir kişinin lafa bakılmaz." Öyleyse biz de onların pratiğine bakalım. Ve başlarken de ilk olarak Adolf Hitler'in bir sözünü aktaralım; "Savaşı seçecek kadar akılsız değilim. Biz barış ve uyumdan başka bir şey istemiyoruz. Eski düşmanlarımıza dost elimizi uzatıyoruz. Alman halkı ne zaman sözünde durmamıştır ki?"

Hitler'in pratiği ne olmuştu? Tekrar etmenin gereği yok. Hemen herkes biliyor ve lanetle anıyor.

Peki Ariel Şaron'un söyledikleri ve yaptıkları? O da Hitler kadar cesurdu

yaptıklarını anlatırken. İşte günümüz İsrail Başbakanı Ariel Şaron'un 1956'da General Ouze Merham'a verdiği demeç; "Ben uluslararası ilkeler falan bilmem. Bu topraklarda doğacak her Filistinli çocuğu yakacağıma yemin ederim. Filistinli kadınlar ve çocuklar erkeklerden daha tehlikelidir. Çünkü Filistinli bir çocuğun hayatta kalması, nesillerinin devam edeceği anlamına gelir. Ama bir erkek çok fazla bir tehlike yaratmaz. Yemin ediyorum, eğer sade bir İsrail vatan daşı olsaydım ve bir Filistinliyle karşı karşıya gelseydim, onu yakardım ve acı çekmeden ölmesine izin vermezdim"

"Bir vuruşta 750 Filistinliyi öldürdüm. (Aynı yıl Refah mülteci kampında) Askerlerimi Arap kızlara tecavüz etmeleri için cesaretlendirdim. Zaten Filistinli kadınlar Yahudilerin kölesidir ve onlara istediğimiz herşeyi yapabiliriz. Kimse bize ne yapacağımızı söyleyemez. Ama biz başkalarına emir verebiliriz."

Konuşanın Hitler olması ihtimali yabana atılır gibi durmuyor. İsrail ve Yahudi yerine Alman ve Nazi; Filistin ve Arap yerine de Yahudi kelimelelerini koyarak okuduğumuzda iki faşistin kardeşliğini görüyoruz. Bu faşistlerin ırkçı zihniyetlerine göre çocuğun suçsuz, günahsız olması değil kimin çocu-

ğu olduğu önemlidir.

ABD ve İsrail'in stratejik ortağı TC egemenleri de görüldüğü kadarı ile onlarla aynı fikirdedir.

Aynı fikirdedir, çünkü 14 aylık bir kız bebeği **Garram El Tel**, İsrail askerlerinin El-Halil'de Pazar yerine attıkları bomba sonucu boğulup öldüğünde ses çıkartmamıştır. İsa'nın doğumu ile başlatılan yıldönümünde, daha 1 Ocak 2003'de 13 ve 16 yaşlarında üç Filistinli çocuk aynı kişilerce öldürüldüğünde ses çıkartmamıştır. Son iki yılda yüzlerce Filistinli çocuğun öldürülmesine, işgale, konutların bombalanmasına ses çıkartmamış, ama bir Filistinlinin feda eyleminde İsraili bir çocuğun ölmesi üzerine resmi açıklama yaparak olayı kınamıştır. Duyarlılık göz şartıcıdır. Cenin'de açıkça soykırım yapılırken Ecevit bir "gaflete" düşerek İsrail zulmünü kınadığı için defalarca özür dilemiş, zulmün koyu karanlık günlerinde tank ihalesi İsrail'e verilmekten geri durulmamıştır.

Çocuklara işkence yapılan, tutuklanan, sokaklar-

da perperişan dolanan, daha dünyaya gözlerini açtığına 1650 dolar borçla karşılanan bebeklerin olduğu, çocuğunu okutamadığı için intihar eden babaların çoğaldığı ülkemizde elbette egemenlerin daha farklı davranmalarını beklemiyoruz. Çünkü sömürü gerçeği de sınıf gerçeği de akla kara gibi ayrılmıştır. Çünkü idam edilerek öldürülme sırasında bile son isteği oğlundan önce asılmak olan Seyit Rıza'ya oğlunun ölümünü yaşatan, kapkara bir zihniyet ile karşı karşıyayız.

Keza BM'den bir şey beklemiyoruz. Kendi ambargosu nedeni ile 1.5 milyon Iraklı çocuğun yaşamını yitirdiği, yönettiği dünyada 25 milyon çocuğun mülteci hayatı yaşadığı, son on yılda 2 milyondan fazla çocuğun çatışmalarda öldüğü, 6 milyonunun yaralandığı, 4 milyonunun AIDS nedeni ile, on bin çocuğun kara mayınlarına basarak yaşamını yitirdiği bir dünyada ABD'nin kuklası BM'den ne beklenebilir ki?

ABD'ye, İsrail'e serbest olanlar hangi hukukla

başkalarına yasaktır? Ter-sinden herkese yasak olan nasıl ABD'ye ve İsrail'e serbesttir?

Vietnam'da ölen çocuklar için "hepsi de ölecek yaşaydı" diyen ABD başkanı Nikson, Irak'ta ambargo nedeni ile ölen çocuklar için; "üzücü ama gereklidi" değerlendirmesini yapan ABD'nin o tarihteki Dışişleri Bakanı Albright, açlıkla parça parça ölüme giden Filistinli çocuklar için "en azından yaşıyorlar" diyerek lütufta bulunan İsrail Sağlık Bakanı Şlomo Benizri'nin... ve bu nitelikteki tüm yöneticilerin yargılanması gerekmez mi?

İrk, cins, milliyet ayrımcılığının olmadığı bir dünya için mücadele, anti-emperyalist mücadeledir. Gerçek demokrasi için mücadeledir. Tek bir çocuk öldüğünde gerçekten çıldıracağız ve doğal ölümlerin dışında ölümlerin tarihten silineceği yeni bir dünya için mücadele görevimizi sürdürelim. İnaniyoruz ki biz kazanacağız ve o zaman gerçek adalet yerini bulacak.

Onlar ki herbiri bir önder, herbiri bir ihtilalci militandı. Onlar ki yoldaştı.

PARTİ VE DEVRİM ŞEHİTLERİNİ ANIYORUZ

Açıklama: Elimize posta kanalıyla geçen aşağıdaki bildiriye haber değeri taşıdığı için olduğu gibi yayınlıyoruz. Ara başlıklar tarafımızdan konulmuştur. (İşçi-köylü)

Yoldaşlar;

1. Konferansımız, partimizin ideolojik-politik-örgütsel hattının ve programının onaylanmasının yanı sıra Ocak ayının son haftasını da Parti ve Devrim Şehitlerini Anma Haftası olarak karar altına almıştır.

Bu, rastgele bir karar değildir. Kuşku yok ki, tarihsel, ideolojik-politik derinliği olan bir karardır. Yanısıra ülkemiz savaş gerçekliğini kavramanın bir ürünü olarak da kendisini ortaya koyar.

Dünya komünist hareketinin ve proletaryasının büyük önderi ve öğretmeni Lenin yoldaş Ocak ayında fiziki olarak aramızdan ayrılmış ve yaşama gözlerini kapatmıştır. Yine dünya komünist önderlerinden olan ve Alman proletaryasının önderliği ve devrimin kartallarından Rosa Lüksemburg ve Karl Liebknecht, Alman emperyalist burjuvazisi tarafından Ocak ayında katledilmişlerdir. Özel olarak baktığımızda Vartnik çatışmasıyla Ali Haydar yoldaşın katledilişinin ve daha sonra önder yoldaşımızın yaralı olarak düşmanın eline geçişinin tarihi de 24 Ocaktır. Yine TKP önder ve kadroları yani M. Suphi ve 14 yoldaşı, faşist Kemalist diktatörlük tarafından Ocak ayında katledilmiştir.

İşte Ocak ayının Parti ve Devrim şehitlerini anma haftası olarak belirlenmesinin özel ve tarihsel önemi budur. Yanısıra kavga büyüdüğü, savaş şiddetlendiği, kendi yaşamını hesapsız olarak kavganın, devrimin ve halkın kurtuluşu kavgasına sunan şehitlerimizin sayısının artışı, onları gereğince toplu olarak anmak ve yaşatmak zorunlu oluyor. İşte saydığımız bu her iki gerçekten hareketle, par-

timiz Ocak ayının son haftasını bir kampanya temelinde şehitlerimizi anmaya başlamıştır. Bugün ve bu hafta boyunca yaşamın her alanında TKP/ML militanları ve örgütlülükleri büyük bir heyecan ve coşkuyla

zin gözleri üzerimizde olarak, bizi sınamaya, denetlemeye çalıştıklarını unutmamalıyız. Evet, bugün ve tüm hafta boyunca bizimle birlikte, bizi denetliyorlar, düşmana karşı sınıf kinimizi ve hesap sorma bilinci-

olarak kendimizi, şehitlerimizin, önderlerimizin denetimine sunmuş bulunmaktayız. Onların bilgeliğinden, sarsılmaz inançları ve öğretmenliğinden öğrenerek, daha bir çelikleşmiş olarak çıkacağız. Sınıf bilincimiz,

dar da tarihsel bir haftaya girmiş bulunmaktayız. İdeolojik-politik-örgütsel, askerî, sosyal ve kültürel anlamda beden olarak doğuşların, bedel olarak yitishlerin, dönüşümlerin, inşa olmanın, ilerlemenin ve dorukla-

gelmemizi sağlayarak bedenlerini devrim yolunda basamak yapan kahramanlarımızı, önderlerimizi, ustalarımızı andığımız Ocak ayının son haftası olan Parti ve Devrim Şehitlerini andığımız gündür. Onlar ki, devrimimizin teori ve pratiğini ortaya koyarak ve ona pratikte yaşam kazandırarak büyük bir devrimci cüret ve inançla yaşamlarını, kanlarını devrime verdiler. Ve onlar ki, evrensel insanlığın kurtuluşu için, sınıf düşmanımızın üzerine yürüyerek hesap sorma bilincimizi ve devrimci savaşımızı geliştirme sürecinde ölümsüzleşerek, büyük insanlık yürüyüşümüzde bayrağı devrettiler bizlere. Onlar ki, her biri bir usta, her biri bir önder, her biri bir ihtilalci militandı. Ve onlar ki, bizi var eden, geliştirip bugünlere taşıyan, devrimimizin teorisi, pratiği ve siyasi hattımızın manifesto-sudurlar. Bugün daha özel, bugün daha somut, şehit yoldaşlarımızla birleşmiş olarak nabız ve kalp atışlarımız daha bir heyecanlı, daha bir coşkulu ve daha bir hızlı vurmaktadır. Duygu ve düşünce yoğunlaşmasında yoldaş özlemine, yoldaş sıcaklığına ve yoldaş bağlılığını derinlikli ve kapsamlı olarak daha fazla hissettiğimiz gündür.

YÜRÜYÜŞ ROTASINI SINIF SAVAŞININ YASALARI BELİRLER

Yoldaşlar;

Partimizin İbrahim yoldaş önderliğinde ortaya çıkışı ve kuruluşu, sadece pratik olarak bir çıkışı, bir kopuşu değil, ideolojik-teorik-politik ve örgütsel hatıyla da sistemden bir kopuşu ve cepheden emperyalizme ve faşist komprador patron ağa devletine ve her renkten reformist, revizyonist ve oportünist, legalist ve uzlaşmacılığa karşı da cepheden bir bayrak açmadır, bir meydan okuma cüretidir. O güne kadar her şeyin çarpıtıldığı, inkar ve ters yüz edildiği, tabulaştırıldığı ve sorgulamaya dahi cesaret edilmediği bir tarihi sü-

kahraman şehitlerimizi çeşitli etkinlik ve araçlarla anmaya, yaşatmaya ve onlardan öğrenmeye çalışıyorlar. Ocak ayının son haftası bizler açısından bir sınavdır. Ölümsüz önderlerimizin, kadrolarımızın ve savaşçılarımızın yani şehitlerimi-

mizi, ideolojik-politik duruşumuzu, Partiyle bütünleşme durumumuzu, devrim bağlanma noktasında kendimizi onun hizmetine sunma ve savaşma pratiğimizi denetleyerek bizi sınavdan geçiriyorlar. Ve bugün parti olarak, yoldaşlar

parti bilincimiz ve yoldaş bilincimiz budur ve biz bunu yapacağız, ve biz bu yoldan yürüyeceğiz.

Yoldaşlar;

Bugün Partimiz, halkımız ve devrimimiz için önemli, önemli olduğu ka-

rı tutuşturarak gök kubbeyi sarsan ölçüde, güneşi kuşatanlarımızı andığımız bir haftadır. Bugün, büyük insanlık yürüyüşümüzde, yani Demokratik Halk Devrimi, Sosyalizm ve nihai toplum olarak komünizme ulaşmak için, bugünlere

reçte, O her bir temel sorunu tahlil ederek, devrimimizin ideolojik-teorik-politik, örgütsel, stratejik ve taktiksel programını ilan ediyordu. Böylece Marksizm-Leninizm-Maoizm'in Türkiye ayağı güçlü ve sağlam bir biçimde oluşturuluyordu. Bu tarihsel bir çıkıştı.

Partimiz ideolojik-politik ve programal ayağını devrimimizin yolu, sınıfların tahlili vb sağlam zemin üzerinde inşa ederken, Kürt Ulusal Sorunu, azınlıklar sorunu, devletin ve Kemalizmin niteliği, iktisadi yapı vb konularında inkar edilmiş, çarpıtılmış tüm bu sorunları gün yüzüne çıkararak, her şeyi yerli yerine oturtuyordu.

Büyük Proleter Kültür Devriminin dünyayı sarsan etkisi ve onun bir ürünü olarak şekillenen ve kurulan Partimiz, ortaya çıkışıyla birlikte tüm olanaksızlıklara karşı sınıf mücadelesinin tam da merkezinde tüm benliğiyle konumlanarak iktidar yürüyüşünü başlatıyordu. Ezenle ezilen, sömürülen sınıflar arasındaki savaşın kendine has yasaları vardır. Her şey buna uygun ele alınmalıydı. Yürüyüş rotası buna göre belirlenmeliydi. Tepeden tırnağa örgütlenmiş ve silahlanmış emperyalizm ve yerli uşaklarına ve onların devleti faşist TC'ye karşı ezilen, sömürülen milyonlar örgütlenmeli, silahlandırılmalı ve kendi kurtuluşunu sağlayan ırmak yatağına bağlanmalıydı. Bunun için bir öncüye ve bu öncüsünün önderliğinde bir orduya ihtiyaç vardı. İşte yoğun iki çizgi mücadelesi sonucu, burjuvaziyle her türlü ilişki ve bağlarını koparan ve onların niteliğini tüm çıplaklığıyla ortaya koyan Kaypakaya yoldaş bir grup yoldaşla birlikte 24 Nisan '72'de Partimiz TKP/ML ve ordumuz TIKKO'nun kuruluşunu ilan ederek enternasyonal proletaryaya ve Türkiye proletaryasına ve ezilen tüm halk kitlelerine karşı olan bağlılığın ve yüce komünizme olan inancın ifadesi olarak kızıl bayrağı göndere çekerek, bunu somutlaştırıyordu.

Geçmişten bugüne yenilgi süreçlerinden, zorlu dönemeçlerden, kahpe kuşatmalardan geçerek geldik.

Geldik ve dimdik kavganın merkezinde olarak emperyalizme, faşizme ve her türden gericiliğe karşı kızıl bayrağımızı daha bir azimle, daha bir kararlılıkla dalgalandırmaya devam ediyoruz. Tarih sahnesine çıkışımızdan bugüne yürüttüğümüz iktidar savaşında 300'ü aşkın şehit verdik. Bugün anmaya çalıştığımız şehitlerimizi anlamanın, onlardan öğrenmenin ve onları yaşatmanın sorumluluğu ağırdır ve kapsamlıdır.

Şehitlerimize devrim sözümüz var!

Yoldaşlar başta parti kurucumuz ve önderimiz Kaypakaya olmak üzere dört genel sekreterimizi, onlarca MK üyemizi, Parti üyesini ve yüzlerce kahraman savaşçımızı Halk Savaşı deryasında güneşe gömerek iktidar yürüyüşümüzü sürdürüyoruz. Şehit yoldaşlarımızın her biri bir yoldaş, her biri bir cihan parçasıydı. Dünyayı yerinden oynatacak ve onu değiştirecek bir ideolojinin ve politikanın yaratıcıları ve sahiplenicileriydiler. Donanımları, kararlılıkları TKP/ML militan ruhu ve düşmandan hesap sorma bilinci, derya büyüklüğündeydi. Onların dağda, şehirde, işkencehanelerde, pusularda ve kahpe kuşatmalarda düşmana kök söktüren, uzlaşmaz kılan sınıf tavrı, ideolojimize, politikamıza Parti ve Parti ilkelerine sıkı sıkıya sarılmalarıdır, ona tutunmalarının somut ifadesi olarak yaşamlarını

devrime adadılar. Nerede olunursa olunsun, düşmanla kanımızın son damlasına kadar, silahlarımızın son mermisine kadar savaşmak ve teslim olmamak, partimizin ve militanlarımızın en temel kişisel özelliğidir. Şehitlerimiz bu politikayı en yüksek düzeyde hayata geçirerek Partiye bağlılıklarını, ilkelere bağlılıklarını ortaya koymuşlardır. İlkelere daha da geliştirip güçlendirerek yıkılmaz kılımlarıdır.

sında büyük bedeller ödeyerek yolumuza devam ettik. Zira Parti, Parti misyonuna uygun olarak rotasında yürümeliydi. Yoldaşlarımız bu bilinçle partinin çizgisine ve ilkelerine tutunarak, onu kişiliğinde ete kemiğe büründürerek yaşamlarını devrime adıyorlardı. Yeri geldiğinde, son nefesine son mermisine kadar dövüşerek dillerinde Parti sloganlarıyla, canlarını devrimimizin hizmetine sunarak ölümsüzlüğü keşfedi-

kavgaya, devrime kan ve can olmak gerekiyordu. İktidar mücadelemizi, zaferle taçlandırıp, bayrağımızı ülke semalarında dalgalandırmadıkça, durmak, duraksamak yoktur. Parti kavrayışımız, ideolojik duruşumuz, dünyayı değiştirme bilincimiz budur. Devrim bir yıkma ve inşa eylemidir. İktidar savaşımızın bu temel yasası belirgin ve nettir. Dolayısıyla bu yasalara göre düşünmek, bu yasalara göre kendini ortaya koymak Par-

lar, Ali Ekber Atmaca, Hasan Gülünay, İsmail Hakkı Adalılar, Naki Göksoy, Ahmet Şahinler, M. Ali Çakıroğlu, Ali Demirdağlar, Özlem Sürgeç, Halil Çakıroğlu, Munzur Keskin, Süheyla Dağdeviren ve Fethi Özdemirlerden oluşan ve değerli adlarını sayamadığımız nice önder kadro, Parti üyesi, komutan ve savaşçı yoldaşlarımız, '73'ten '80'lere kadar olan ölümsüz şehitlerimizden bayrağı devralmış olarak aynı coşku, aynı kararlılıkla Partiye ve Parti ilkelerine büyük bir sadakatle bağlı, coşkun bilinç açıklığıyla kırdı, şehirde ve buldukları tüm mevzilerde önceki şehitlerimize yaraşır bir temelde Partimizin direnme ve savaşma geleneğine uygun olarak savaşmış ve kızıl bayrağımızı daha da yükseltmekle çekmişlerdir.

6. Konferans donanımı ile savaşıma yüklenen Partimiz, hem gerillada hem şehir ayağında ve enternasyonal alanda ciddi etkilerde bulunarak, sürece müdahale etmiş ve ciddi gelişmeler yaratmış, eylem çizgisiyle de halkımız üzerinde olumlu etkiler yaratmış, partiye yeniden güveni ortaya çıkartmıştır. Partimizin atılım ruhunu kuşanan yoldaşlarımız, çalışma ve eylem tarzlarıyla korkusu oluyordu faşizmin. Nitekim bu temelde Partinin direniş ruhunu kuşatan Özgür Kemal Karabulut yoldaş, Amasya-Taşova'da dalgalandırıyordu direniş bayrağını, teslim olmak yoktu geleneğimizde. Teslim alınan bayrak elden ele dolaşıyordu. O, omuzlanmış olduğu çok önemli ve ağır görevleri layıkıyla yerine getirmiş, yanısıra askeri alanda da pek çok eyleme imza atmıştır. Gerillada, zindanlarda, büyük şehirlerde ve yurt dışında bütün yoldaşlarımız aynı kararlılık ve aynı ruhla yaklaşıyorlardı görevlerine. Bu Partiyi ilkeleri üzerinde yeniden ayağa dikmenin, iktidar perspektifi ile donanmış olarak ilerlemenin, gelişmenin tarihsel adımlarıydı. Tüm bu gelişmeler olurken, karşılığında ağır bedeller düşüyordu. Evet özgürlüğün ve özgürlük kavgamızın bedeli olarak kendini yani hayatlarını veren yoldaşlarımız ölüme tili çekerek,

Partimizin genel sekreterleri İbrahim Kaypakaya, Süleyman Cihan, Kazım Çelik ve Mehmet Demirdağ yoldaşlar Parti ve önderlik bilincinin, proletaryanın kurtuluş bilincinin daha da somutlarsak iktidarı alma bilincinin sonucu olarak kavganın merkezinde ve partinin başında düşmanla göğüs göğüseye, dışarıya savaşılarak ölümsüzlük kervanına katıldılar. Mücadelelerinin her bir aşamasında büyük bir sabır ve inatla, partiyi geliştirmek, gereğince sınıf savaşımında konumlandırmak ve adım adım iktidara taşımak için son nefeslerine kadar çalıştılar, çabaladılar ve savaştilar.

ONLAR BİR FEDA KUŞAĞIYDI

Yoldaşlar;

Görüp ve yaşadığımız gibi zorlu süreçlerden, kuşatmalardan geçerek ve bunların her birinin aşılma-

yolları. Başta önder yoldaş olmak üzere, Meral Yakar'dan Yiğit Komutan Ali Haydar Yıldız'a, Zülfiyar Uralçın, A. Muharrem Çiçek'ten M. Zeki Şerit, İsmail Hanoğlu'na, Cemil Oka'dan Atilla Özkan'a, Ali Geçgel, İbrahim Kara, Sırma Boyoğlu'ndan Orhan Bakır'a ve adlarını sayamadığımız nice yoldaşlarımız 1973 ve 1980'e damgasını vuran, partimizin en değerli, en nadide kardelenleriydi. Her biri bir kartal, her biri düşmanın korkulu rüyasıydı. Onlar bir feda kuşağıydı. Yeri geldiğinde bitmez-tükenmez bir enerji ve sabırla kitle örgütlenmesinin, yeri geldiğinde düşmandan hesap soran birer komutan, birer savaşçıydılar. Kavga tüm hızıyla devam ediyordu. Zira kanla beslenen kan emici sınıfların kurulu iktidarı ve sistemi yerle bir edilmeden, durmak olmazdı. Bunun için

timizin ve yoldaşlarımızın en temel özelliği, en vazgeçilmez temel ilkesidir. Bedel ödemekten, bedel ödemekten kaçınmadık. Vurduk-vurulduk vurdukça çelikleştik, vuruldukça daha güçlü daha inançlı kavgaya yüklendik ve iktidar yürüyüşümüze devam ettik. Bu bilinçle bayrağı devraldık yoldaşlardan...

Başta Süleyman Cihan yoldaş olmak üzere '80 sonrası süreçte Şefik Karadağlar, Ali Karadağlar, Veysel Uyar, Erdoğan Tekinler, Behzat Firik, Efendi Diril, Hasan Hakkı Erdoğan ve Ali Uçarlar, Hayretin Bakış, M. Kemal Yılmaz, Zeki Uygun, Ali Rıza Boyoğlu, Ünal Küçükbayrak, Hüseyin Tosun, Rıza Sökmen, Kamile Öztürk, İsmailler, Hıdır Aykır, Cihan Taşlar, İsmail Oral, Ramazan Ceviz, Emre Bilgin, Nurgüzel Yaşarlar, Tuncay Çankıoğlu, İsmail Bulut-

kavgamızda bayraklaşıyorlardı. Başta Genel Sekreterimiz M. Demirdağ olmak üzere: Ümitler, Duran ve Dilekler, zindanda PMK üyesi Polat İyit yoldaş, Bahattinler, Ayferler, Erollar, Seyit ve Doğanlar, Münireler, Kemaller, Barışlar, Sınan, Hüseyin ve Cihanlar, Dersim'de Yusuf, Hasan, Fehiman ve diğerleri kavgamızın iktidar yürüyüşümüzün dünyayı değiştirme bilincimizin en nadide kardelenleri olarak devrime adadılar kendilerini. Bu kavgada dört Genel Sekreterimiz komünizmin yüce ve bilimsel ideolojisinin temsilcileri olarak, insanlığın evrensel kurtuluşu için kendilerini feda ederek, düşmanı dize getirerek, ölümlü rezil rüsva ederek, bayrağımız, bilincimiz ve geleceğimiz oldular. Yoldaşlar, kasırgalı süreçlerden, zorlu dönemlerden ve kuşatmalardan geçerek geldik bugüne. Geldik ve kavganın merkezine dimdik olarak Marksizm-Leninizm-Maoizm'in bayrağını, büyük bir onurla, inançla, bilinçle dalgalandırmaya devam ediyoruz. Bu çizgimizin doğruluğuna kahraman şehitlerimizin yaratıp büyüttüğü ve bize devrettiği güçlü ilke ve feda bilincimizin sonucudur. Bu sınıflar mücadelesi ve savaşının kavranmasının ve bilincinin ifadesidir Partimiz açısından. Kavga sürüyor, kavga sürdürükçe şehitlerimiz de artarak devrimin basamakları oluyorlar ve bizler bu basamaklara basarak doruklara tırmanıyoruz.

**ZAFER MÜJDELERİNİ
ŞEHİTLERİMİZE
TÜRKÜLERİMİZLE,
HALAYLARIMIZLA
TAŞIYACAĞIZ**

Yoldaşlar;

Emperyalizm ve faşist diktatörlük, ideolojik saldırılarını artırarak, siyasal teslimiyetçiliği ve tasfiyeciliği, çeşitli milliyetlerden Türkiye emekçi halkı ve devrimci hareketi üzerinden derinleştirmek için saldırıya geçmiştir. Emperyalizmin hem ekonomik ve siyasal programlarını hayata geçirmek, hem de Devrimci hareketi ideolojik-siyasal ve örgütsel anlamda tasfiye etmek ve örgütsüzlüğü tüm bir topluma dayatmak için stratejik bir genel saldırı başlatılar.

Bu saldırının hedefi genel olarak toplumsal muhalefet ve geniş halk kitleleri olmakla birlikte özelde hapis-haneler, saldırının merkezi haline getirildi. Türkiye hapis-haneleri, başta Partimiz olmak üzere, diğer devrimci örgütlerle birlikte gerçek anlamıyla devrimin okulları, Gonzalo'nun deyimiyle devrimin parıldayan siperleri niteliğindedir. Nitekim

saldırına karşı devrimci tut-saklar, kahramanca bir direniş ortaya koyarak başı dik olarak direnişi hücrelere taşımışlardır. Ve hala kapsamlı bir direnişle hücrelerde yani treadman denilen teslimiyet ve örgütsüzleştirme politika ve saldırılarını boşa çıkarmaya çalışıyorlar. Devrimci tutsakların Ölüm Orucu eylemiyle ortaya koyduğu irade, dünya dev-

yaşır bir kararlılık ve inançla savaşmış, ölümüne direnmiştir. Partinin ilkelelerine ve şehitlerimizin manevi değerlerine leke sürmeden bu değerleri büyütmüşlerdir yoldaşlarımız. Büyük ÖO direnişine kadrosundan sempatanına kadar büyük bir katılımla ÖO müfrezeleri olarak, bedenlerini ölüme yatırarak, hücre hücre eriyen yüreklerini zafere ar-

rem Horoz ise Partimizin 2. ÖO şehidi olarak altın harflerle ölümsüzlük sayfasında yerlerini aldılar. Onlar teslimiyete, ihanete ve tasfiyeciliğe karşı savaşıma duruşumuzun ve TKP/ML cüretinin kadro ve militanları olarak yolumuzu aydınlatıyorlar. Size söz veriyoruz ki şehitlerimiz; açtığınız ve kızılaştırdığımız yoldan zaferi ve zafer müjdesini türküle-

lan ediliyor, işsizlik-açlık çığ gibi büyüyor. Yerli yani ulusal anlamda ne varsa yıkılıyor, emperyalist tekeller bu zenginliklerin merkezine oturarak her şeyi soyup soğana çeviriyorlar. Emperyalistlerin yerli uşaklarına yani faşist TC'ye biçtikleri misyon jandarmalık görevidir. Ekonomiden siyasete, kültüre ve hukuka kadar her şey emperyalist tekellerin istemlerine göre biçimlendiriliyor. Buna da "Yeniden Yapılandırma, demokratikleşme" diyorlar. Göstermelik parlamentosu, emperyalistlerin dolu dizgin at koşturması için anayasadaki gerekli mevzuatları düzenlemek ve bu noktada kanunlar çıkarmakla adeta sınırlandırılmıştır. Yine yanı başımızda emperyalistler Irak'a olası bir müdahale konusunda TC'ye vurucu güç misyonu yükleyerek halkımızın başına bir savaş belası açmak istiyorlar. Tüm bu olan gelişmelere hazırlıklı olmamız, olası gelişmelerde devrimin lehine ciddi gelişmeler sağlamanız veya açığa çıkarmamız önemlidir.

Yoldaşlar;

Bugün devrimci harekete dayatılan ve ciddi bir sorun olarak karşımıza çıkan tasfiyecilik belasıdır. Devrimci hareketin önünde öncelikli tehlike olarak karşımızda duruyor. Bu tehlikeyi savurmak ve devrimci bir çizgide yürümek yaşam-saldır. Partimiz bu tehlikelere karşı daha duyarlı, daha ileri bir zeminde devrimci cephedeki tasfiyeciliğin etkilerini kırmak ve dostlarımızı devrimci bir zeminde tutmak için ciddi bir görev ve sorumlulukla yüz yüzedir. Tüm bu saldırılar boşa çıkartıp, savurmak ve gerekli devrimci müdahaleleri gerçekleştirip önemli kazanımlar ve gelişmeleri omuzlamak kudretine sahibiz. Dünya çapındaki emperyalist saldırılar ve onun her türlü tasfiyeciliklerine karşı Maoizm'in bayrağının dalgalanması, Maoist devrimci atılımın ve sınıfsal duruşunun en somut ve belirgin özelliğidir. O halde söyleyebiliriz ki yolumuz uzun, görevlerimiz ağır, ama gelecek aydınlıktır.

Emperyalistlerin ve uşaklarının halkı teslim alması, örgütsüzleştirme saldı-

***PARTİ VE DEVRİM ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR!**

19 Aralık 2000'de devrimci tutsakların bulunduğu toplam 20 hapis-haneye yapılan saldırılarda bir katliam yaşandı. 20 yıldır yaratılan değerler çok büyük bedeller ödenerek yaratılan mevziler dağıtılarak, katliamla birlikte devrimci tutsaklar F tipi hücrelere taşınıyordu. Bu

rim hareketinde eşine az rastlanır kahramanlık örnekleriyle doludur. 19 Aralık katliamında 28 olmak üzere, ÖO ve tecrite karşı direnişte şimdiye kadar 100'ün üzerinde şehit verdik. Partimiz militanları gerek 19 Aralık katliamında, gerekse F tiplerinde Partiyeye

mağan olarak ortaya koymuşlardı. Bu uzun yürüyüşte Nergiz GÜLMEZ ve Muharrem HOROZ yoldaşları teslimiyete ve ihanete karşı direnişimizin Partili duruşunun ifadesi olarak armağan ettik kavgaya. Nergiz Gülmez, Partimizin ilk ÖO şehidi olarak, Muhar-

rimizle ve halaylarımızla taşıyacağız size. Zira ideolojik duruşumuz ve savaşma azmi ve kararlılığımız buna muktedirdir.

Yoldaşlar;

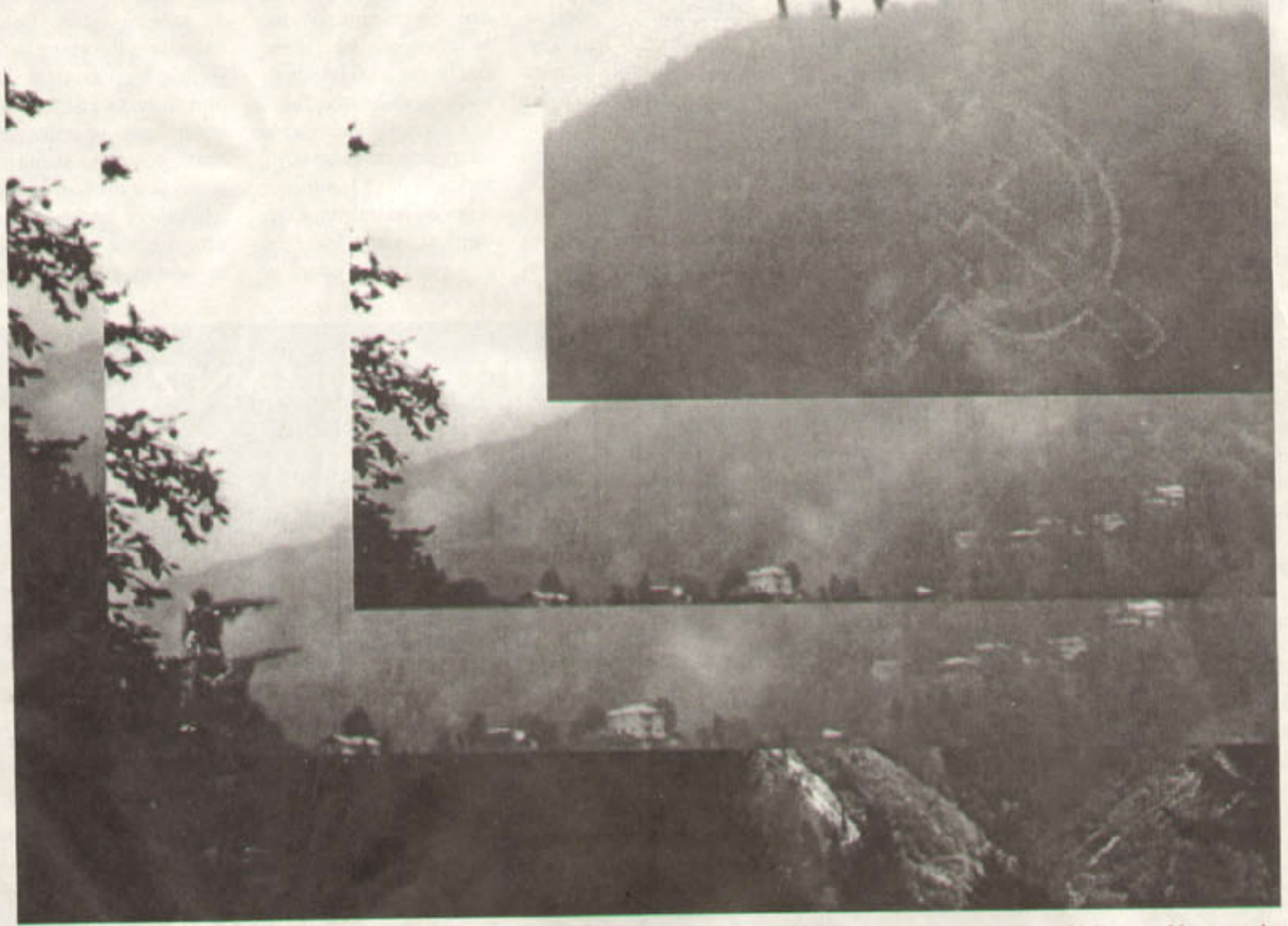
Emperyalistlerin ve yerli egemen uşaklarının kapsamlı saldırıları devam ediyor. Ülkemiz dolu dizgin ta-

rıları yoğun biçimde sürerken buna bağlı olarak devrimci harekete dayatılan tasfiyeciliğe karşı Partimiz en ön cephe ve mevzilerde kararlıca bir savaşım ortaya koyuyor. Muharrem Horoz, Nergiz, Mehmet, Cihan, Sinan ve Murat Deniz yoldaşlar teslimiyete ve tasfiyeciliğe karşı savaşmanın, onu püskürtmenin bir sonucu olarak ölümü kucakladılar. Egemenler ve emperyalistler nasıl saldırırsa saldırınsınlar, hangi araçları kullansınlar, Partimizin ve yoldaşlarımızın kararlı ve net duruşu karşısında yenilgiyle sonuçlanacağı kesindir. Bu topraklarda Partimiz ve yoldaşlarımız var olduğu sürece egemenlerin türlü tasfiyeci politikaları ve diğer saldırıları asla başarılı olmayacaktır. Çünkü TKP/ML çizgisi, TKP/ML kişiliği iktidarı almaya kilitlenmiş olarak hiçbir zayıflığa, hiçbir tasfiyeci girişime izin vermeyecektir. Muharrem, Nergiz, Sinan, Mehmet, Cihan ve Murat yoldaşlar olup egemenlerin beyninde patlamaya devam edeceğiz.

Partimiz yedinci konferansını başarıyla gerçekleştirerek iç muhasebesini yaptı. Olumsuzluklarını mahkum ederek, olumluluklarını kuşanarak yaralarını sarmayı yeniden başardı. Sınıf savaşımında iddia ve cüretini yeniden kuşanarak, sırtını kitlelere vererek yüzünü sınıf savaşımına çevirerek, proletarya ve halk karşısında tarihsel sorumluluğunu yerine getirme cüretini yeniden gösterme bilinciyle donandı.

Bugün içinden geçtiğimiz şu tarihsel süreçte Partiyi geliştirip, kurumsallaştırma, merkezi önderliğini tesis etme, Halk Savaşının güçlü ve dönüştürücü ateşini ve kudretini her bir alanda -kırdı, şehirde yani yaşamın her alanında- hatırı sayılır bir şekilde hissettirmek, büyütme sürecin temel görevidir. Yine bu temel görevlerin belki de en önemlilerinden yani diğer çalışma ve görevlerin temel ayağını oluşturacak olan Maoist kitle çalışması esaslı görevlerimiz olarak kavranmalı ve bu temelde devrimci bir seferberlik olarak pratikte yaşam kazandırılmalıdır. Yani görüp ve kavramalıyız ki, gerek ülkede gerekse uluslar arası alanda

Kavga sürdükçe artan şehitlerimizin oluşturduğu basamaklardan doruklara tırmanmalıyız

enternasyonal dayanışma ve bütünlüğün geliştirilmesi, özellikle Dünya Maoist hareketi açısından Partimizin önünde ciddi görev ve sorumluluklar var. Partimizin ve yoldaşlarımızın gerek ülke bazında, gerekse uluslar arası sahada, bu misyonlarına uygun olarak çalışacağından, bu misyona uygun olarak biçimleneceklerinden en küçük bir kuşumuz yoktur.

ŞEHİTLERİMİZDEN ÖĞRENMEK İKTİDAR YÜRÜYÜŞÜMÜZÜN EN YALIN İFADESİDİR

Yoldaşlar;

İçinden geçtiğimiz ve geçmekte olduğumuz bu zorlu ve tarihsel süreçte, sınıf mücadelesinin merkezinde dimdik ayakta olarak Parti ve Devrim şehitlerini anıyoruz. Başta dünya proletaryasının yüce öğretmenleri ve ustaları Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung yoldaşları büyük bir sevgi ve inançla anıyor, öğretilerini, pratiklerini iktidar yürüyüşümüzün feneri ve rehberimiz olarak kavırıyor ve yüce ideolojilerini, anılarını zaferle taçlandıracağımızı haykırıyor.

Yine dünyada ve Türki-

ye'de emperyalizme, faşizme ve revizyonizme kan can bedeli bir savaşım ortaya koyarak ölümsüzleşen Çiang Çing, Clara Zetkin, Kollantay, R. Lüksemburg, Karl Liebknecht, Dimitrov ve diğerlerini ülkemizde kahramanca savaşan ama teslim olmayan M. Şuphi ve 14'leri Partimizle birlikte militan bir evrimci çıkış ortaya koyan ve yaşamlarının son aşamasına kadar savaşan THKO önderleri Deniz, Yusuf, Hüseyin ve diğerlerini, Kızıldereli'de örnek bir devrimci duruş ve savaş ortaya koyarak ölümsüzleşen THKP-C önderi Mahir Çayan ve yoldaşlarını, '81, 82, 84, 96, '00-03 Büyük Ölüm Orucu şehitlerini ve burada isimlerini sayamadığımız tüm devrim şehitlerini büyük bir saygıyla anıyor, değerlerini, kararlılıklarını, feda ruhlarını tam bir titizlikle kuşanacağımıza ve onları sonsuza dek koruyacağımıza söz veriyoruz.

Yoldaşlar;

Parti olarak içinde bulunduğumuz "Parti ve Devrim Şehitlerini Anma Haftasında" sayısız devrimci dostumuzu ve 300'ü

aşkın şehit yoldaşımızı anmaya çalışıyoruz. 4 genel sekreterimiz, onlarca MK üyemiz ve Parti üyesi, yüzlerce savaşımızdan öğreneceğimiz ve kuşanacağımız destansı direnişler, kahramanlıklar, örnek kişilikleri vardır. Her biri bir tarih, her biri bir manifesto niteliğinde gök kubbeyi sarsan cüretimizin temsilcileriydi. Şehit önderlerimizden, kadro, Parti Üyesi ve savaşçılarımızdan öğrenmek, deney ve tecrübelerini kıymetli hazinemiz olarak kuşanmak, nerede durduğumuz ve nereden yürüdüğümüzün en yalın ifadesi olacaktır.

Şehitlerimizi anarken, kendilerine yön veren anlayıştan kopuk bir yüzeysellikle ele alamayız. Onları anmanın en doğru tanımı ideolojide derinleşmek, siyasette yetkinleşmek, kitle faaliyeti ve savaşta yoğunlaşmaktır. Yanısıra onların değerli tecrübelerinden ve ilkelere bağlı duruşlarından öğrenerek kendimizi ve faaliyetlerimizi ileriye taşıyacak temelde kuşanmaktır. Yani onlar gibi Partiye bağlanmak, onlar gibi ilkelere korumak, onlar gibi he-

sapsız savaşmak, yeri ve zamanı geldiğinde de sloganlarımızı ve marşlarımızı haykırmak, ölümü küçültüp zirveleşmektir, onu yenmektir. En önemlisi şehitlere ve onların anılarına, manevi değerlerine bağlanmanın, korumanın yolu, her alanda Partiyi büyütme, savaşı yaygınlaştırmaktır, adım adım iktidara yürüme. Bu temelde şehitlerimize söz veriyoruz ki, Partiyi geliştirip, çelikleştiriceğiz, savaşımızı her alana yayarak ellerimizde bayraklarımızı iktidara yürüyeceğiz. Biz buna muktediriz. Ve biz bunu yapacağız.

Parti olarak biliyoruz ki, yürüttüğümüz iktidar mücadelesinde, binlerce, on

binlerce yoldaşımız, devrimimizin sönmeyen ışıkları olarak aramızdan fiziki olarak ayrılacaklardır. Kat be kat acıları, zorlukları ve çetli düzeyde ödeyeceğimiz bedelleri olacaktır. Parti olarak bunu biliyoruz ve buna hazırız. Yoldaş olmanın, Partili olmanın, temel kriterleri parti ideolojisini siyasetini genel ilkelerini yaşamla bütünleştirmektir.

Meral YAKAR'dan, Nergiz GÜLMEZ'e, A. Muharrem ÇİÇEK'ten, Muharrem HOROZ'a, A. Haydar YILDIZ'dan, Murat DENİZ'e, İbrahim KAYPAK-KAYA'dan Mehmet DEMİRDAĞ'a devredilmiş bayrağı devralmış olarak iktidara yürüyeceğiz.

- *ŞEHİTLERİMİZ ONURUMUZDUR!
- *PARTİ VE DEVRİM ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR!
- *ŞEHİTLERİMİZE DEVRİM SÖZÜMÜZ VAR!
- *YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML, ÖNDERLİĞİNDEKİ TIKKO-TMLGB!
- *YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM-MAOİZM!
- *YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ!

**TKP/ML MK-SB
(TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ
MARKSİST LENİNİST
MERKEZ KOMİTE - SİYASİ BÜRO)**